

ROMANIA

OFICIUL NATIONAL DE PREVENIRE
SI COMBATERE A SPALARII BANILOR

GHIDUL DE TRANZACTII SUSPECTE

**EDITIE ACTUALIZATA,
SEPTEMBRIE 2004**

Ghidul de Tranzactii Suspecte, editia actualizata,
a fost elaborat in cadrul

PROIECTULUI DE TWINNING RO02-IB/JH-08

Program finantat de Uniunea Europeana
in cadrul PHARE

CUVANT INAINTE

Sunt onorat de a face prezentarea versiunii actualizate a Ghidului de Tranzactii Suspecte, prin care se modifica Ghidul emis in 2002 in cadrul Proiectului PHARE derulat anterior.

Ghidul actualizat cuprinde:

- (i) Un Capitol nou privind Raportarea Tranzactiilor Suspecte avand legatura cu Terorismul;
- (ii) Indicatorii actualizati pentru entitatile raportoare non-financiare (avocati, notari, contabili si auditori), luand in considerare prevederile celei de-a doua Directive a Consiliului Uniunii Europene si Parlamentului European cu privire la combaterea spalarii banilor;
- (iii) Modalitatea de implementare a Ghidului de catre intermediarii financiari care opereaza ca agenti de transfer rapid de bani; si
- (iv) Introducerea unor indicatori specifici pentru alte categorii de entitati non-financiare (agentii imobiliare si case de licitatie).

Nu vreau sa ma opresc doar la importanta acestui Ghid pentru entitatile raportoare, conform prevederilor Legii nr. 656/2002, ci sa subliniez necesitatea acestuia in activitatile desfasurate de Autoritatile de Supraveghere si Agentiile de Aplicare a Legii.

Ghidul de Tranzactii Suspecte este rezultatul unei extinse si stranse cooperari intre cele doua Unitati de Informatii Financiare implicate in Proiect, Oficiul National si Ufficio Italiano dei Cambi, si institutiile romanesti din domeniu. Le multumesc tuturor si le transmit intreaga mea apreciere. Sincere multumiri Delegatiei Comisiei Europene pentru sprijinul sau continuu si pentru generoasa sa finantare prin Programul PHARE.

Ghidul va fi distribuit si prezentat in toata tara, pe o scara larga, tuturor institutiilor si entitatilor implicate, prin seminarii si ateliere de lucru sustinute de catre partenerii din Italia si specialistii Oficiului National.

Sunt convins ca Ghidul reprezinta un instrument necesar venit in sprijinul tuturor entitatilor raportoare in identificarea tranzactiilor suspecte si se doreste a fi o arma eficienta in lupta noastra comuna impotriva spalarii banilor si finantarii terorismului.

Iulian Dragomir

***Secretar de Stat
Presedinte al ONPCSB***

¹ Realizarea Noului Ghid a fost coordonata si supervizata de catre Dl. Giuseppe Lombardo, Avocat al Ufficio Italiano dei Cambi si Lider de Proiect al Statului Membru. Actualizarea a fost efectuata de catre Dl. Piero Ricca, Analist Financiar Senior, Dl. Francesco Pontarelli, Analist Financiar, si de catre Dl. Giovanni Lupi, Avocat, din cadrul Ufficio Italiano dei Cambi. Au fost primite sugestii din partea Plenului Oficiului National si din partea institutiilor romanesti implicate in Proiect, care au fost, de asemenea, luate in considerare. Dl. Ferdinando Buffoni, Consilier de Pre-Aderare, din partea Ministerului Economiei si Finantelor - Italia, a asigurat o coordonare stransa a activitatii. Dra. Laura Banu, Sef Serviciu cu delegatie, din cadrul Oficiului National, a actualizat Capitolul de Prevederi Legislative si a revizuit textul Ghidului.

C U P R I N S

PARTEA I - ASPECTE GENERALE

Capitolul I Generalități

- 1.1. Ce este spălarea banilor?
- 1.2. Etape ale spălării banilor
- 1.3. Necesitatea de a combate spălarea banilor
- 1.4. Vulnerabilitatea sistemului economic față de spălarea banilor

Capitolul II Prevederi legislative

Obligațiile entitatilor raportoare pentru respectarea prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor

- a) Obligația de identificare a clienților
- b) Obligația entitatilor raportoare privind stabilirea procedurilor pentru prevenirea spălării banilor
- c) Obligația entitatilor privind desemnarea persoanelor cu responsabilități în aplicarea legii
- d) Obligația de raportare către Oficiu a:
 - operațiunilor suspecte, înainte sau după efectuarea lor;
 - operațiunilor de depunere/retragere în numerar ce depășesc echivalentul a 10.000 Euro;
 - transferurilor externe mai mari decât echivalentul a 10.000 Euro.
- e) Interzicerea efectuării operațiunilor în cauză pe perioada suspendării comunicate de Oficiu
- f) Obligația tuturor instituțiilor de a comunica în termen Oficiului toate datele și informațiile solicitate pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia
- g) Obligația de păstrare a documentelor referitoare la identitatea clientului și la operațiunile care fac obiectul Legii nr. 656/2002

h) Interzicerea avertizării clienților și a transmiterii informațiilor deținute în legătură cu spălarea banilor, în afara condițiilor prevăzute de lege.

Obligațiile autorităților cu drept de control financiar și a celor de supraveghere prudentială

Capitolul III Cunoaște-ti clientul!

3.1. Necesitatea de a-ti cunoaște clientul

Capitolul IV Cum să recunoaștem tranzacțiile suspecte

4.1. Tranzacția suspectă

4.2. Comportamentul suspect al clientului

4.3. Participarea activă a angajaților entităților raportoare

Capitolul V – Raportarea tranzacțiilor suspecte legate de terorism

5.1. Angajamente internaționale

5.2. Rolul instituțiilor financiare și al altor entități raportoare

PARTEA A –II – A – INDICII DE ANOMALIE

Capitolul I - Bănci

1. Elemente de identificare specifice pentru bănci

- 1.1. Conturi bancare (de depozit, nominale și fiduciare)
- 1.2. Conturi deschise de intermediari profesioniști
- 1.3. Corespondența bancară

2. Categoriile de suspiciuni

- 2.1. Comportamentul clientului
- 2.2. Evitarea raportării sau a cerinței de păstrare a înregistrării
- 2.3. Tranzacții cu numerar
- 2.4. Conturi bancare
- 2.5. Transferuri bancare electronice

- 2.6. Tranzacții care implica jurisdicții străine
- 2.7. Operațiuni de creditare
- 2.8. Tranzacții legate de investiții
- 2.9. Documentatia de credit si garanții

Capitolul II Indicii de anomalie pentru societatile de servicii de investitii financiare

Capitolul III Indicii de anomalie pentru instituțiile financiare non-bancare

Capitolul IV Indicii de anomalie pentru societatile de asigurare

Capitolul V Indicii de anomalie pentru cazinouri

Capitolul VI Indicii de anomalie pentru avocați, contabili (auditori) si notari

Capitolul VII Indicii de anomalie pentru casele de schimb valutar

Capitolul VIII Indicii de anomalie pentru entitatile care funizeaza servicii de transfer rapid de bani

Capitolul IX – Indicii de anomalie pentru agentiile imobiliare si casele de licitatie

Anexa – Legislație

PARTEA I - ASPECTE GENERALE

CAPITOLUL I GENERALITATI

1.1. CE ESTE SPALAREA BANILOR?

Spălarea banilor este activitatea prin care infractorul încearcă să ascundă originea și posesia reală a veniturilor provenind din activități infracționale.

Pentru a se bucura de roadele acestor activități ilicite, fie că este vorba de trafic cu droguri, trafic de arme, contrabandă, bancrută frauduloasă sau înșelăciune în domeniul financiar-bancar, infractorii trebuie să găsească o cale pentru a ascunde sau disimula natura ilicită a câștigurilor lor și a le insera în circuitul financiar legal.

Dacă este încununată cu succes, această activitate va permite spalatorilor de bani menținerea controlului asupra acestor venituri și, eventual, le va oferi o aparență legală pentru sursa lor de venit.

Spălarea banilor este un proces prin care se dă o aparență de legalitate unor profituri obținute ilegal de către infractori care, fără a fi compromiși, beneficiază ulterior de sumele obținute.

Este un proces dinamic, în trei etape, care necesită în primul rând - mișcarea fondurilor obținute în mod direct din infracțiuni; în al doilea rând - ascunderea urmelor banilor pentru a se evita orice tip de investigație; în al treilea rând - a disponibiliza banii pentru infractori, ascunzându-se din nou originea ocupațională și geografică a fondurilor.

Definiție – Legea nr.656/2002 (Articolul 1 lit. a):

*Prin **spălarea banilor** se înțelege infracțiunea prevăzută la Articolul 23.*

• *Infracțiuni prevăzute la Articolul 23 (paragraf 1):*

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

- *Persoanele fizice și juridice prevăzute de Articolul 8:*
 - a) băncile, sucursalele băncilor străine și instituțiile de credit;
 - b) instituțiile financiare;
 - c) societățile de asigurări și reasigurări;
 - d) agenții economici care desfășoară activități de jocuri de noroc, amanet, vânzări-cumpărări de obiecte de artă, metale și pietre prețioase, dealeri, turism, prestări de servicii și orice alte activități similare care implică punerea în circulație a valorilor;
 - e) persoanele fizice și juridice care acordă asistență de specialitate juridică, notarială, contabilă, financiar-bancară, cu respectarea dispozițiilor legale privind secretul profesional;
 - f) persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;
 - g) oficiile poștale și persoanele juridice care prestează servicii de transmitere de bani, în lei sau în valută;
 - h) agenții imobiliari;
 - i) trezoreria statului;
 - j) casele de schimb valutar;
 - k) orice altă persoană fizică sau juridică, pentru acte și fapte săvârșite în afara sistemului financiar-bancar.

Definiție – Directiva CCE nr. 308 din 10 iunie 1991:

„Spălarea banilor” înseamnă următoarea acțiune, atunci când este săvârșită cu intenție:

- a) transformarea sau transferarea de proprietate, cunoscând că o astfel de proprietate provine dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la o astfel de activitate, în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a proprietății sau în scopul sprijinirii oricărei persoane implicate în comiterea unei astfel de activități, pentru a se sustrage consecințelor legale ale acțiunilor sale;
- b) ascunderea sau disimularea naturii, sursei, amplasării, dispunerii, mișcării, drepturilor reale cu privire la proprietate sau la posesia acesteia, cunoscând că o astfel de proprietate provine dintr-o activitate infracțională;
- c) dobândirea, posesia sau folosirea unei proprietăți, cunoscând, la data primirii, că o astfel de proprietate provine dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la o asemenea activitate;
- d) participarea, asocierea, tentativa de comitere și sprijinirea, încurajarea, înlesnirea, sfătuiră în vederea comiterii oricăreia dintre acțiunile menționate în paragrafele anterioare.

1.2. ETAPE ALE SPALARII BANILOR

Nu există o singură metodă de spălare a banilor. Metodele pot varia de la cumpărarea și vinderea unui obiect de lux (de ex. o mașină sau o bijuterie) până la trecerea banilor printr-o rețea complexă internațională, de afaceri legale și prin companii „scoică” (companii care există numai ca persoane juridice legale fără a deține activități comerciale sau a desfășura afaceri). Inițial, în cazul traficului de droguri sau altor infracțiuni cum ar fi contrabanda, furtul, șantajul etc., fondurile rezultate iau în mod curent forma banilor lichizi care trebuie să fie introduși prin orice metodă în sistemul financiar.

Operațiunile bancare tradiționale de constituire a depozitelor, sau de transfer al banilor și sistemele de creditare oferă un mecanism vital pentru spălarea banilor, în special, în faza inițială de introducere a numerarului în sistemul financiar.

În ciuda varietății metodelor folosite, procesul de spălare a banilor se realizează în trei etape care pot cuprinde numeroase tranzacții efectuate de spălătorii de bani, tranzacții care sunt de natură să alerteze instituțiile financiare asupra activităților infracionale, respectiv:

1. Plasarea:

- reprezintă deplasarea fizică a veniturilor obținute din activitatea ilegală, pentru separarea spațială de masa infracională, care ar putea fi supravegheată de organele de aplicare a legii.

2. Stratificarea:

- reprezintă procesul de mișcare a banilor între diferite conturi pentru a le ascunde originea;
- separarea veniturilor ilicite de sursa lor prin crearea unor straturi complexe de tranzacții financiare proiectate pentru a înșela organele de control și pentru a asigura anonimatul.

3. Integrarea:

- revenirea bunurilor astfel spălate la dispoziția infractorilor, cu aparenta provenienței lor din activități licite;
- furnizarea unei aparente legalități profiturilor obținute ilegal.

Dacă procesul de stratificare are succes, schemele de integrare vor trimite din nou rezultatele spălării în circuitul economic, în așa fel încât ele vor reintra în sistemul financiar apărând ca fonduri normale și „curate” obținute din activități comerciale.

Cei trei pași de bază se pot constitui în faze separate și distincte. Ei pot apărea însă și simultan sau, mai obișnuit, se pot suprapune. Felul în care sunt folosiți pașii de bază depinde de mecanismele de spălare disponibile și de cerințele organizațiilor criminale.

În cadrul procesului de spălare a banilor s-au identificat anumite puncte vulnerabile, puncte dificil de evitat de către spalatorul de bani și, în consecință, ușor de recunoscut, respectiv:

- plasarea numerarului în sistemul financiar;
- trecerea numerarului peste frontiere;
- transferarea numerarului în și dinspre sistemul financiar.

1.3. NECESITATEA DE A COMBATE SPALAREA BANILOR

În ultimii ani a survenit o recunoaștere din ce în ce mai mare a faptului că este esențial să se lupte împotriva crimei organizate, că infractorii trebuie opriți, ori de câte ori este posibil, din a legitima rezultatele activităților lor criminale prin transformarea fondurilor din „murdare” în fonduri „curate”.

Abilitatea de a spăla rezultatele activității criminale prin sistemul financiar este vitală pentru succesul activitatilor infracționale. Cei implicați în astfel de activități au nevoie să exploateze facilitățile oferite de sectorul financiar mondial dacă vor să beneficieze de rezultatele activităților lor. Utilizarea, în scopul spălării banilor, a sistemelor financiar-bancare conduce la subminarea instituțiilor financiare individuale și, în final, a întregului sistem financiar. În același timp, integrarea crescută a sistemelor financiare mondiale și îndepărtarea barierelor puse în fața mișcării libere a capitalului au crescut ușurința cu care banii negri pot fi spălați și complică procesul de urmărire a banilor. Ultimele tendințe au evidențiat faptul că spalatorii de bani își direcționează din ce în ce mai mult eforturile pentru angajarea unor intermediari non-bancari și non-financiar. Astfel, lupta împotriva spălării banilor își investeste încrederea în constientizarea unei game largi de persoane juridice care nu sunt numai cele din sectorul bancar sau financiar.

Succesul și stabilitatea pe termen lung a oricărei instituții financiare depinde de atragerea și păstrarea fondurilor câștigate în mod legitim.

Banii câștigați în mod fraudulos au, invariabil, o natură tranzitorie. Ei strică reputația și descurajează pe investitorul cinstit. Instituția financiară care se implică într-un scandal de spălare a banilor va risca acuzarea în instanță și pierderea bunei reputații pe piață.

Dacă nu este controlat, procesul de spălare a banilor poate submina eforturile depuse pentru existența unor piețe libere și competitive, și afectează dezvoltarea unei economii sănătoase.

Spălarea banilor reprezintă un factor major de contaminare a întregii economii: acest fenomen poate eroda integritatea instituțiilor financiare ale unei țări prin influențarea cererii de numerar, nivelului ratei dobânzii și ratei de schimb valutar și, în același timp, poate genera inflație.

Prin procedeele lor ilicite, infractorii pot investi în sectoare ale economiei unde activele pot fi utilizate ulterior ca mașini de spălare a banilor. În plus, într-o economie în care tehnologia avansată și globalizarea permit transferul rapid de fonduri, lipsa de control asupra spălării de sume mari de bani poate submina stabilitatea financiară. Mai mult, într-o țară cu o situație financiară precară, scoaterea a milioane și chiar miliarde de dolari anual din procesul normal de creștere economică reprezintă un real pericol.

Strategiile de spălare a banilor includ tranzacții care, prin volum, sunt foarte profitabile, și deci atractive pentru instituțiile financiare legale sau alte persoane juridice folosite ca intermediari de către persoanele fizice care doresc să transforme fondurile „murdare” în fonduri „curate”. Spălarea banilor orientează banii din economia ilegală și îi plasează, prin investiții, în economia legală, bazându-se pe capacitatea și performanța sistemului financiar de a transfera capital și active în cantități mari și în timp scurt.

Experiența acumulată de rețelele crimei organizate este redutabilă. În consecință, se impune colaborarea strânsă a organelor și organismelor abilitate să lupte împotriva acestora, pentru prevenirea generalizării fenomenului de spălare a banilor. În caz contrar, există riscul, deloc neglijabil, ca banii spălați să devină „motorul” economiei și să-și impună propriile „reguli”, ceea ce înseamnă de fapt subminarea sau chiar desființarea autorității statale și domnia arbitrarului de tip mafiot.

1.4. VULNERABILITATEA SISTEMULUI ECONOMIC FATĂ DE SPALAREA BANILOR

În mod tradițional, eforturile de combatere a spălării banilor s-au concentrat în mare măsură asupra procedurilor de constituire a unor depozite de către instituțiile din sectorul financiar deoarece spălarea banilor prin această metodă este ușor de recunoscut. Infractorii au răspuns rapid măsurilor luate de sectorul financiar în ultimii ani recunoscând faptul că plățile în numerar făcute în cadrul sectorului financiar pot da naștere ulterior la întrebări. Drept urmare, au fost căutate noi mijloace pentru transformarea banilor câștigați ilegal și combinarea lor cu fondurile legitime înainte de a le introduce în sistemul financiar, făcând astfel mai dificilă detectarea în etapa plasării. În ultimul timp, tot mai multe cazuri de spălare a banilor îmbracă forme din cele mai sofisticate, în care numerarul nu este implicat.

Băncile, în calitatea lor de furnizori ai unei game largi de servicii de transfer de fonduri și de creditare, pot fi utilizate în toate etapele spălării banilor de la plasare, la stratificare și integrare. Sistemele electronice de transfer al fondurilor permit transferul rapid al acestora între conturi sub nume și jurisdicții diferite.

Operațiunile multiple și diversificate în conturi sunt folosite de multe ori ca parte a procesului de spălare a banilor, creând straturi complexe de tranzacții.

În acest context, organizațiile criminale sofisticate și „spălătorii de bani profesioniști” doresc să apeleze la serviciile bancare pentru a-și utiliza fondurile „murdare”.

Prin intermediul unor companii și persoane fizice, aceste organizații generează activități comerciale internaționale false pentru a mișca banii iliciți dintr-o țară în alta. Ele creează iluzia comerțului internațional folosind facturi false pentru a genera transferuri internaționale aparent legale și folosesc operațiuni fictive pentru a ascunde și mai mult urmele. Multe dintre companiile „scoica” pot chiar să abordeze propriile bănci pentru a obține credite prin care să se finanțeze astfel de activități.

Băncile însă nu reprezintă singurele mecanisme și instrumente prin intermediul cărora se pot spăla banii. În primul rând, numeroși intermediari financiari furnizează servicii care sunt similare cu cele tradiționale oferite de bănci. Mai mult decât atât, în vederea ocolirii măsurilor de combatere a spălării banilor, aceste persoane își concertează eforturile spre exploatarea sectorului non-bancar, utilizând alte instituții financiare (cum ar fi instituții financiare, societăți de servicii de investiții financiare, companii de asigurări, case de schimb, etc.), precum și instituții non-financiare (cazinouri, agenții imobiliare, etc.). Deoarece, de obicei, spălătorii nu-si pot asigura o expertiza profesională specializată, ei trebuie să beneficieze de consultanța juriștilor, contabililor, consultanților financiari și a altor specialiști.

Prin urmare, un sistem exhaustiv de combatere a spălării banilor se bazează pe conștientizarea unei varietăți de intermediari financiari și non-financiari, precum și a agenților economici care trebuie să coopereze, în mod responsabil, cu autoritățile și să răspundă în mod activ împotriva pericolului de a fi implicați în acest fenomen.

CAPITOLUL II

PREVEDERI LEGISLATIVE

Aliniindu-se eforturilor internaționale de combatere a traficului de droguri, crimei organizate și a spălării banilor, concretizate în anul 1989 prin inițiativa „Grupului celor 7” de înființare a GAFI (FATF) și adoptarea de către Consiliul Comunității Europene a Directivei nr. 308 din 10 iunie 1991, incluzând și amendamentele aduse acesteia, România a luat măsuri pentru crearea cadrului legislativ și instituțional adecvat combaterii fenomenului de spălare a banilor.

În acest context, Parlamentul României a adoptat **Legea nr. 656/2002 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 904/12 decembrie 2002.**

În cadrul procesului sau de modificare, Legea privind prevenirea și sancționarea spălării banilor a avut în vedere și prevederile stipulate în următoarele norme juridice internaționale:

- Directiva 2001/97/CCE a Parlamentului și Consiliului Uniunii Europene din 4 decembrie 2001, prin care se modifică Directiva Consiliului nr. 91/308/CCE privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;
- Protocolul din 30 noiembrie 2000 elaborat în baza Articolului 43 (1) al Convenției privind numirea Ofiterului Poliției Europene (Convenția privind Europol), prin care se modifică Articolul 2 și Anexa la Convenție (extinderea competenței Europol asupra spălării banilor în general, fără însă a se ține cont de tipul de infracțiune prin care se obțin veniturile supuse procesului de spălare);
- Decizia-Cadru a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea, identificarea, urmărirea, blocarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și a altor venituri obținute din infracțiuni;
- Planul de Acțiune Comuna privind spălarea banilor, identificarea, depistarea, blocarea și sechestrarea instrumentelor și veniturilor obținute din infracțiuni;
- Convenția de la Strasbourg privind spălarea, cercetarea, sechestrarea și confiscarea veniturilor obținute din infracțiuni, noiembrie 1990;
- Convenția ONU din 1988 împotriva Traficului Illicit de Droguri și de Substanțe Psihotrope („Convenția de la Viena”);
- Convenția ONU privind reprimarea finanțării terorismului;
- Convenția ONU împotriva criminalității organizate transnaționale, semnată la Palermo în 2000;
- Cele 8 Recomandări Speciale FATF/GAFI privind finanțarea terorismului;
- Noile 40 Recomandări FATF/GAFI (forma revizuită).

Hotărârea Guvernului României nr.479/16 mai 2002 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, publicată în Monitorul Oficial nr.382 din 16 mai 2002.

Hotărârea Guvernului României nr. 1.078/08 iulie 2004 pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin HG nr. 479/2002, publicată în Monitorul Oficial nr. 636 din 14 iulie 2004. Prin Hotărârea de Guvern se stipulează faptul că

atributiile Plenului Oficiului si cele ale directiilor se stabilesc prin decizie a Primului-Ministru, la propunerea Presedintelui Oficiului, iar in cazul celorlalte compartimente, prin ordin al Presedintelui Oficiului, in conditiile legii.

Decizia Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr.657/20 decembrie 2002, publicata in Monitorul Oficial nr. 2/7 ianuarie 2003, privind aprobarea formelor si continuturilor urmatoarelor Rapoarte: Raportul de tranzacții suspecte, Raportul privind operațiunile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, si Raportul privind transferurile externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 euro.

OBLIGAȚIILE ENTITATILOR RAPORTOARE PENTRU RESPECTAREA PREVEDERILOR LEGII NR. 656/2002 PENTRU PREVENIREA SI SANCTIONAREA SPALARII BANILOR

a. Obligația de identificare a clienților

Art. 9 - (1) Persoanele prevăzute la art. 8 au obligația să stabilească identitatea clienților la inițierea unor relații de afaceri, deschiderea unor conturi sau oferirea unor servicii.

(2) Obligația de identificare a clienților este necesară și în cazul altor operațiuni decât cele la care se referă alin. (1), a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se desfășoară prin una sau mai multe operațiuni legate între ele.

(3) De îndată ce există o informație că prin operațiune se urmărește spălarea banilor, se va proceda la identificarea clienților, chiar dacă valoarea operațiunii este mai mică decât limita minimă stabilită la alin. (2).

(4) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, persoana fizică sau juridică obligată să stabilească identitatea clienților va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă prevăzută la alin. (2).

(5) Prevederile alin. (1) - (4) se aplică și operațiunilor desfășurate între persoane care nu sunt prezente fizic la efectuarea acestora.

Art. 10 - (1) Datele de identificare a clienților vor cuprinde:

a) în cazul persoanelor fizice - datele de stare civilă menționate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice - datele menționate în documentele de înmatriculare prevăzute de lege, precum și dovada că persoana fizică care conduce tranzacția reprezintă legal persoana juridică.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, la deschiderea de conturi bancare vor fi solicitate acele documente din care să rezulte identitatea firmei, sediul, tipul de societate, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacție, precum și o traducere în limba română a documentelor autentificate de un birou al notarului public.

Art. 11 - În cazul în care există informații referitoare la clienții prevăzuți la art. 9 și 10, în sensul că tranzacția nu se desfășoară în nume propriu, persoanele juridice menționate la art. 8 vor lua măsuri pentru a obține date despre adevărata identitate

a persoanei în interesul ori în numele căreia acționează acești clienți, inclusiv de la Oficiu.

Art. 12 - (1) Cerințele de identificare nu vor fi impuse societăților de asigurări și reasigurări menționate la art. 8, în legătură cu polițele de asigurare de viață, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici ori egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este, în echivalent lei, până la 2.500 euro. Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează să fie mărite în așa fel încât să depășească limita sumei de 1.000 euro, respectiv de 2.500 euro, în echivalent lei, se va cere identificarea clienților.

(2) Cerințele de identificare a clienților nu sunt obligatorii în cazul subscrierii polițelor de asigurare emise de fondurile de pensii, obținute în virtutea unui contract de muncă sau datorită profesiei asiguratului, cu condiția ca polița să nu poată fi răscumpărată înainte de scadență și să nu poată fi folosită ca garanție sau colateral pentru obținerea unui împrumut.

Art. 28 - Identificarea clienților, potrivit art. 9, se va face de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

b. Obligația entităților raportoare privind stabilirea procedurilor pentru prevenirea spălării banilor

Art. 16 - (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor stabili proceduri și metode adecvate de control intern pentru a preveni și a împiedica spălarea banilor și vor asigura instruirea angajaților pentru recunoașterea operațiunilor care pot fi legate de spălarea banilor și luarea măsurilor imediate ce se impun în asemenea situații.

(2) Oficiul va participa la programele speciale de instruire a reprezentanților persoanelor prevăzute la art. 8.

c. Obligația entităților privind desemnarea persoanelor cu responsabilități în aplicarea legii

Art. 14 - (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, împreună cu natura și cu limitele responsabilităților menționate.

d. Obligația de raportare către Oficiu a:

- operațiunilor suspecte, înainte sau după efectuarea lor;
- operațiunilor de depunere/retragere în numerar ce depășesc echivalentul a 10.000 Euro;
- transferurilor externe mai mari decât echivalentul a 10.000 Euro.

Art. 3 - (1) De îndată ce salariatul unei persoane juridice sau una dintre persoanele fizice prevăzute la art. 8 are suspiciuni că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, va informa persoana desemnată conform art. 14. alin. (1), care va sesiza imediat Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*. Acesta va confirma primirea sesizării.

(6) Persoanele prevăzute la art. 8 ori persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 24 de ore, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni legate între ele.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și transferurilor externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 Euro.

(9) Forma și conținutul raportului pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), (6) și (7) vor fi stabilite prin decizie a plenului Oficiului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 4 - Persoanele prevăzute la art. 8, care au cunoștință că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, pot să efectueze operațiunea fără informarea prealabilă a Oficiului, dacă tranzacția se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte. Aceste persoane sunt obligate însă să informeze Oficiul de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, despre tranzacția efectuată, precizând și motivul pentru care nu au făcut informarea, potrivit art. 3.

Art. 7 - Transmiterea cu bună-credință de informații, în conformitate cu prevederile art. 3 - 5, de către persoanele prevăzute la art. 8 sau de către persoanele desemnate potrivit art. 14 alin. (1) nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

Art. 14 - (2) Persoanele desemnate conform alin. (1) răspund pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în aplicarea prezentei legi.

Art.15 - Persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) și persoanele prevăzute la art. 8 vor întocmi pentru fiecare tranzacție suspectă un raport scris, în forma stabilită de Oficiu, care va fi transmis imediat acestuia.

e. Interzicerea efectuării operațiunilor în cauza pe perioada suspendării comunicate de Oficiu.

Art. 3 - (2) Dacă Oficiul consideră necesar, poate dispune, motivat, suspendarea efectuării operațiunii pe o perioadă de 48 de ore.

(4) Oficiul trebuie să comunice persoanelor prevăzute la art. 8, în termen de 24 de ore, decizia de suspendare a efectuării operațiunii ori, după caz, măsura prelungirii acesteia, dispusă de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(5) Dacă Oficiul nu a făcut comunicarea în termenul prevăzut la alin. (4), persoanele la care se referă art. 8 vor putea efectua operațiunea.

f. Obligația tuturor instituțiilor de a comunica în termen Oficiului toate datele și informațiile solicitate pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia.

Art. 5 – (1) Oficiul poate cere persoanelor menționate la art. 8, precum și instituțiilor competente datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu sesizările primite potrivit art. 3 și 4 au caracter confidențial.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 vor transmite Oficiului datele și informațiile solicitate, în termen de 30 de zile de la data primirii cererii.

(3) Secretul profesional la care sunt ținute persoanele prevăzute la art. 8 nu este opozabil Oficiului.

g. Obligatia de pastrare a documentelor referitoare la identitatea clientului si la toate operatiunile care fac obiectul Legii nr. 656/2002

Art. 13 - (1) În fiecare caz în care identitatea este solicitată potrivit prevederilor prezentei legi, persoana juridică sau persoana fizică prevăzută la art. 8, care are obligația identificării clientului, va păstra o copie de pe document, ca dovadă de identitate, sau referințe de identitate, pentru o perioadă de 5 ani, începând cu data când se încheie relația cu clientul.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 vor păstra evidențele secundare sau operative și înregistrările tuturor operațiunilor financiare care fac obiectul prezentei legi, pentru o perioadă de 5 ani de la efectuarea fiecărei operațiuni, într-o formă corespunzătoare, pentru a putea fi folosite ca mijloace de probă în justiție.

h. Interzicerea avertizarii clientilor si a transmiterii informatiilor detinute in legatura cu spalarea banilor, in afara conditiilor prevazute de lege.

Art. 18 - (2) Persoanele prevăzute la art. 8 și salariații acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și de a nu avertiza clienții cu privire la sesizarea Oficiului.

(3) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații Oficiului și ai persoanelor prevăzute la art. 8 a informațiilor primite, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

OBLIGAȚIILE AUTORITĂȚILOR CU DREPT DE CONTROL FINANCIAR ȘI A CELOR DE SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ

Art. 17 - (1) Autoritățile cu atribuții de control financiar, conform legii, și cele de supraveghere prudențială a persoanelor prevăzute la art. 8 vor verifica și vor controla, în cadrul atribuțiilor de serviciu, modul de aplicare a prevederilor prezentei legi, iar atunci când din datele obținute rezultă suspiciuni de spălare a banilor sau alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi vor informa de îndată Oficiul.

(2) Oficiul poate efectua verificări și controale comune cu autoritățile prevăzute la alin. (1) la persoanele menționate la art. 8.

CAPITOLUL III

CUNOASTE-TI CLIENTUL!

3.1. NECESITATEA DE A-TI CUNOASTE CLIENTUL

Procedurile de cunoaștere a clientului pentru institutiile de credit

Cunoașterea clientului este vitală pentru orice instituție de credit punând bazele tuturor activităților viitoare desfășurate în relația client-instituție de credit. Atunci când se stabilește o relație de afaceri cu un client este necesar să se definească natura afacerii pentru a se distinge clar ce ar trebui să fie o activitate normală.

Pentru a putea analiza dacă o tranzacție este sau nu suspectă, institutiile de credit trebuie să aibă o înțelegere exactă a activitatilor economice desfășurate de clienții lor.

Necesitatea cunoașterii clienților nu rezultă numai din prevederile Legii spălării banilor, ci trebuie să fie o preocupare fundamentală deoarece de aplicarea consecventă a acestei cerințe depinde buna desfășurare a activității instituției de credit.

Procedurile pe care o instituție de credit le adoptă pentru a se conforma cu legislația spălării banilor se suprapun inevitabil cu măsurile prudențiale de prevenire a fraudelor, măsuri ce au drept scop atât protecția băncii, cât și a clienților săi.

Procesul de cunoaștere a clienților trebuie efectuat continuu atât ca cerință a unei bune practici bancare cât și în vederea identificării tranzacțiilor care pot fi legate de activități ilicite. În acest sens este necesară adaptarea normelor interne și ajustarea procedurilor de operare și control pentru o evaluare mult mai atentă a tranzacțiilor și a relației cu clienții.

Pentru facilitarea depistării și izolării operațiunilor având ca scop spălarea banilor, este esențial ca institutiile de credit să stabilească relația lor cu clienții într-un spirit de încredere și cooperare, iar clienții să asigure transparența afacerilor derulate prin intermediul instituțiilor de credit.

Funcționarul instituției de credit trebuie să aibă o bună cunoaștere a clientului, a situației lui economice și a nevoilor sale financiare. Clientul trebuie să prezinte o clarificare directă a scopurilor economice ale tranzacțiilor, precum și a relațiilor financiare în care este implicat.

Deschiderea unui cont este rezultatul unei estimări atente a clientului. Aceasta ar trebui să determine pe potențialul client să obțină acceptarea de către instituția de credit nu numai dovedindu-și identitatea adecvată, ci și furnizând dovezi de integritate personală ca o precondiție pentru o relație profitabilă și corectă.

În conformitate cu cele spuse mai sus, clienții trebuie informați de cerințele și obiectivele Legii de combatere a spălării banilor, de faptul că li se cere să coopereze acceptând procedurile de identificare dinainte stabilite.

Acceptarea acestor reguli de conduită este obligatorie atât pentru clienții care cer un împrumut cât și pentru aceia care fac depozite și deci introduc câștigurile lor în sistemul financiar.

Procedurile „Cunoaște-ti clientul!” pentru institutiile de credit au relevanta speciala pentru siguranța și stabilitatea lor. Aceste proceduri ajuta la protecția reputației institutiilor de credit și la integritatea sistemelor bancare prin reducerea posibilitatii ca institutiile de credit să devină mijlocul pentru sau o victima a criminalitatii financiare și la suportarea daunelor ulterioare produse reputației. Mai mult, ele constituie o parte esențială pentru siguranța managementului de risc. De aceea, crearea unor standarde neadecvate sau absenta standardelor privind „Cunoaște-ti clientul!” pot îndepărta institutiile de credit față de clienții serioși sau pot aduce noi riscuri, în special, riscul reputational, operațional de concentrare și de conformare la cerințele legii. Se poate observa faptul ca aceste riscuri sunt corelate între ele.

În acest sens, institutiile de credit ar trebui să adopte politici adecvate, practici și proceduri care să promoveze înalte standarde de etică și profesionalism și să prevină riscul de a fi folosite de clienți ca mijloc pentru desfasurarea unor activități de natură infracțională. Anumite elemente-cheie ar trebui să fie incluse de către institutiile de credit în elaborarea programelor KYC.

Elementele esențiale trebuie să includă:

- o politica de acceptare a clientului,
- proceduri de identificare a clientului și de încadrare a acestuia în categoria de clientela corespunzătoare,
- modalități de întocmire și păstrare a evidentelor corespunzătoare, monitorizarea operațiunilor derulate prin conturi, în scopul detectării tranzacțiilor suspecte și procedura de raportare a acestora,
- modalități de abordare a tranzacțiilor în și/sau din jurisdicțiile în care nu există reglementări corespunzătoare în domeniul prevenirii spălării banilor,
- proceduri și sisteme de verificare a modului de implementare a programelor elaborate și de evaluare a eficienței acestora,
- programe de pregătire a personalului în domeniul cunoașterii clientelei.

Institutiile de credit trebuie nu numai să stabilească identitatea clienților săi, dar, de asemenea, trebuie să monitorizeze activitatea contului în vederea determinării acelor tranzacții neobișnuite pentru un astfel de client sau pentru tipul de cont.

Procedura unei bănci de acceptare a clientului trebuie să includă o descriere a categoriilor de clienți cu un grad de risc potențial mai ridicat decât nivelul mediu acceptat de institutia de credit. În pregătirea unor astfel de politici, elemente precum informații despre client, țara de origine, poziția publică sau politica deținută, conturi care au legătura între ele, afacerile sau alte tranzacții cu indicii de risc trebuie luate în considerare. De exemplu, politicile pot să prevadă cerințe detaliate pentru deschiderea unui cont pe care trebuie să le aibă în vedere funcționarul

bancar care administrează un cont cu sold mic. Totodată, este important ca politicile de acceptare a clientului sa nu fie prea restrictive si, astfel, sa se limiteze accesul publicului larg la serviciile bancare, in special a persoanelor dezavantajate financiar sau social. Pe de alta parte, se impune o vigilenta sporita in cazul deschiderii unui cont pentru o persoana care rulează sume mari de bani ale căror proveniența nu este clara. Decizia de a intra in relații de afaceri cu clienții cu un grad de risc potențial mai ridicat, cum ar fi persoane expuse din punct de vedere politic (vezi secțiunea 2.2.3 de mai jos), trebuie luata exclusiv la nivelul consiliului de administrație al institutiei de credit sau, după caz, la nivelul comitetului de direcție, in funcție de competentele acordate acestuia.

O institutie de credit trebuie sa stabilească proceduri sistematizate pentru verificarea identitatii noilor clienți si sa nu intre in relații de afaceri pana când identitatea noului client nu este verificata in mod corespunzător.

Institutiile de credit trebuie sa se documenteze si sa aplice politicile de identificare a clienților, care sa acționeze in numele institutiilor. Se va acorda o atenție speciala in cazul clienților nerezidenti si al clienților care nu se prezintă personal la institutia de credit. In nici un caz, o institutie de credit nu isi va limita procedurile de identificare doar din cauza ca noul client nu este capabil sa se prezinte la interviu.

Institutia de credit trebuie întotdeauna sa se întrebe de ce clientul a ales sa deschidă un cont intr-o jurisdicție străina. Pentru a se asigura ca înregistrările sunt actualizate si relevante, este necesar ca institutiile de credit sa asigure o revizuire periodica a informațiilor deținute cu privire la client si sa realizeze o actualizare permanenta a evidentelor întocmite la începutul relației. Revizuirea poate avea loc atunci când se derulează o tranzacție semnificativa, când cerințele referitoare la documentația necesara pentru fiecare client se modifica in mod semnificativ sau când exista o modificare importanta in modul de operare al contului. Totuși, daca o institutie de credit conștientizează la un moment dat exista unor lipsuri de informații privind un client, aceasta trebuie sa ia masurile necesare pentru ca toate informațiile relevante sa fie obținute cat mai curând posibil.

Institutiile de credit trebuie sa adopte “standarde clare privind înregistrările ce trebuie păstrate referitoare la identificarea clientului, la tranzacțiile individuale si la perioada de păstrare a acestora”. O astfel de practica este esențiala, deoarece permite institutiei monitorizarea relației sale cu clientul, intelegerea activitatilor desfasurate de client, si, daca este necesar, furnizarea de evidente in cazul litigiilor, acțiunii legale sau a investigației financiare care ar putea conduce la începerea urmăririi penale.

In fiecare caz, riscul reputațional poate apărea daca institutia de credit nu urmareste cu atenție procedurile stabilite de KYC. De aceea, monitorizarea continua este un aspect esențial pentru eficientizarea procedurilor KYC. Institutiile de credit pot controla eficient si sa reducă riscurile doar daca ei au o imagine clara si normala a activitatii desfasurate in contul clienților lor, astfel încât ei sa găsească mijloacele de identificare a tranzacțiilor care ies din tiparele obișnuite ale operațiunilor derulate prin conturi. Fara asemenea cunostinte, este probabil ca institutiile de credit sa nu-si îndeplinească obligația de a raporta tranzacțiile suspecte autoritatilor competente. Extinderea monitorizării necesita existenta unei sensibilitati de risc. Pentru toate conturile, institutiile de credit trebuie sa detina sisteme de detectare a operațiunilor neobișnuite sau suspecte. Anumite tipuri de

tranzacții efectuate de client, ar trebui să alerteze instituțiile asupra faptului că se desfășoară activități suspecte sau neobișnuite. Acestea pot include tranzacții care par să nu aibă nicio justificare economică sau comercială, sau pot include încasări de sume mari în numerar care nu se încadrează în tiparele obișnuite ale clientului. Un transfer bancar de o valoare mare, în contradicție cu rulajele zilnice ale contului, poate indica faptul că fondurile sunt "spălate" prin intermediul contului.

Identificarea procedurilor, a informației cu privire la activitatea și scopul clienților, chiar și mai mult, o monitorizare continuă pot juca un rol important, la fel ca și în cazul relațiilor de afaceri dintre instituțiile de credit, corespondența și alte mijloace, cum ar fi telefonul, e-mailul sau Internetul. Creșterea utilizării căilor financiare, bazate pe comunicații pe distanță lungă (Internet Banking, Home Banking), dezvoltarea instrumentelor de plată, precum cardurile electronice folosite pe Internet, ar putea reprezenta noi oportunități pentru spalatorii de bani: de aceea, este important să se monitorizeze, în mod adecvat, utilizarea de către clienți a acestor cai și instrumente de plată.

Exemple de activități suspecte pot fi deosebit de folositoare pentru instituțiile de credit și ar trebui incluse ca parte a secțiunii referitoare la procedurile și/sau direcționarea spre combaterea spalării banilor.

Procedurile de cunoaștere a clienților sus-menționate sunt valabile și pentru instituțiile financiare care sunt obligate prin Legea nr. 656/2002 să stabilească identitatea clienților.

CAPITOLUL IV

CUM SA RECUNOASTEM TRANZACȚIILE SUSPECTE

4.1 TRANZACȚIILE SUSPECTE

Datorită faptului că tipurile tranzacțiilor ce pot fi folosite de spalatorul de bani sunt practic nelimitate este dificilă definirea tranzacției suspecte. Caracterul suspect al operațiunii bancare efectuate decurge din modul neobișnuit în care se produce, raportat la activitățile obișnuite ale unui client. Suspiciunile apar din indiciile identificate și bănuielile care planează asupra unei tranzacții în legătură cu spălarea banilor. Suspiciunea este personală și subiectivă generând lipsa de încredere în persoana sau persoanele care conduc tranzacția, îndoială în ceea ce privește corectitudinea, legalitatea faptelor sau onestitatea intențiilor persoanei implicate.

În cazul existenței unei relații de afaceri de tipul bancă - client, o tranzacție suspectă va fi una care nu corespunde cu datele clientului, cu activitățile sale personale, cu condițiile unei afaceri legale sau cu tranzacțiile obișnuite ale acestuia.

Prima metodă și cea mai eficientă de recunoaștere a unei tranzacții suspecte este să se cunoască destul de multe despre client și despre afacerile acestuia, încât să se poată recunoaște o tranzacție sau o serie de tranzacții suspecte.

Ca regula, angajații entitatilor raportoare sunt capabili într-o mai mare măsură să recunoască activitățile de spălare a banilor, dacă un client se comporta în mod neobișnuit:

- la faza de început a relației durabile de afaceri (ex. la deschiderea unui cont)
- dacă tranzacția nu are transparentă.

Întrebările la care trebuie să răspundă o instituție financiară pentru a determina dacă tranzacția cu un client actual este suspectă sunt:

- Clientul este capabil să furnizeze informații personale la deschiderea unui cont sau la achiziționarea unor instrumente monetare sau când solicită sau cumpără servicii?
- Este tranzacția normală în contextul afacerii clientului sau activităților sale personale?
- Când tranzacția este de natură internațională, are clientul un motiv evident pentru conducerea unei afaceri ce implică instituții financiar-bancare dintr-o altă țară?

În mod obișnuit, aceste informații nu pot fi la îndemână clienților ocazionali și nici caracteristice unor activități de lungă durată a unui client. În toate aceste cazuri, entitățile raportoare trebuie să adopte o atitudine mult mai precaută și evaluarea tranzacției trebuie să se concentreze, pe caracteristicile obiective ale tranzacției, pe de o parte, și pe comportamentul clientului, pe de altă parte.

4.2. COMPORTAMENTUL SUSPECT

Entitățile raportoare vor evalua tranzacțiile nu numai pe baza elementelor lor obiective (vezi următorul capitol cu „Indicatori de anomalie”), dar și pe baza profilului și comportamentul clientului. Exemple de comportamente anormale ale clientului pot fi următoarele:

- Clienții care refuza sau sunt reticenti în furnizarea de informații necesare pentru efectuarea tranzacțiilor sau care pot da informații nereale.
- Un client care este refractar în a dezvălui detalii privind activitățile sale sau în a furniza declarații financiare, sau acele informații care, în mod evident, sunt diferite față de cele din afaceri similare.
- Un client care prezintă documente de identificare neobișnuite sau suspecte pe care banca nu le poate verifica imediat.

- Clienții care solicită anularea sau restructurarea unei tranzacții, în cazurile în care, așa cum a fost stabilită inițial, derularea operațiunii implică raportarea, identificarea, înregistrarea sau investigații suplimentare de către entitatea raportoare.
- Clienți care evită contactele directe cu angajații sau colaboratorii entității raportoare, emitând mandate frecvente sau împuterniciri, în mod nejustificat.
- Clienți care, fără o justificare plauzibilă, folosesc un intermediar sau colaboratorul unui intermediar, situat într-o zonă departe de reședința sau activitatea clientului.
- Clienți care efectuează tranzacții cu sume mari în numerar sau cu titluri la purtător atunci când se cunoaște că ei au fost recent investigați în legătura cu un caz aflat în urmărire penală.
- Clienți aflați în dificultăți financiare care efectuează tranzacții cu sume mari fără o explicație plauzibilă a sursei fondurilor:
 - Clienți care, în mod neașteptat, își acoperă toate sau o parte din datorii;
 - Clienți care solicită anularea poliței de asigurare ce implică plata unor prime mari;
 - Clienți care cumpără servicii oferite de entitățile raportoare sau produse cu o valoare mare.
- Clienți care solicită efectuarea tranzacțiilor pe cai neobișnuite, în special, dacă sunt deosebit de complexe sau implică sume mari sau au o configurație ilogică.
- Informațiile despre trecutul clientului nu sunt în concordanță cu afacerile sale.
- Un client încearcă să convingă angajatul să nu-și respecte sarcinile de serviciu (ex. să nu îndosarieze spre păstrare nici o înregistrare solicitată sau formulare de raportare).
- Un client apare întotdeauna acompaniat de o terță persoană necunoscută (dând impresia că clientul este supravegheat sau păzit).

4.3 PARTICIPAREA ACTIVA A ANGAJAȚILOR ENTITATILOR RAPORTOARE

- Schimbări neobișnuite în comportamentul angajaților, cum ar fi stilul de viață risipitor, evitarea luării de concedii, deținerea unor elemente materiale care depășesc posibilitățile obținerii acestora din veniturile obișnuite.
- Încălcarea intenționată de către un angajat a procedurilor interne sau a reglementărilor privind prevenirea spălării banilor.
- Refuzul manifestat de unui funcționar de a raporta tranzacții suspecte evidente.
- Informarea clientului în legătură cu suspectarea acestuia în ceea ce privește o eventuală activitate de spălare a banilor.
- Solicitățile clientului de a lucra exclusiv cu un anumit funcționar.

CAPITOLUL V

RAPORTAREA TRANZACTIILOR SUSPECTE

AVAND LEGATURA CU TERORISMUL

5.1. ANGAJAMENTE INTERNATIONALE

Dupa tragicele evenimente din 11 Septembrie 2001, la nivel international, s-au luat decizii cu privire la combaterea finantarii terorismului prin indepartarea resurselor lor de finantare si prin restrictionarea accesului teroristilor si asociatilor acestora, precum si abuzului lor fata de sistemele financiare. In acest context, GAFI a adoptat in Octombrie 2001 Cele 8 Recomandari Speciale, avand legatura cu:

1. Ratificarea si implementarea instrumentelor ONU (in special, Conventia Internationala ONU privind suprimarea finantarii terorismului din 1999 si Cele 5 Rezolutii adoptate in acest context de Consiliul de Securitate ONU, in perioada 1999 - 2001).
2. Incriminarea finantarii terorismului.
3. Eficienta legislatiei nationale si a procedurilor referitoare la blocarea si confiscarea fondurilor sau a altor active teroriste ale persoanelor nominalizate de respectivele Rezolutii ONU.
4. Cerinta obligatorie (prin lege sau prin alte norme) pentru institutiile financiare de a raporta Unitatii de Informatii Financiare (FIU), atunci cand institutia are suspiciuni sau cand exista indicii temeinice prin care se suspecteaza ca fondurile sunt corelate sau au legatura cu utilizarea lor in scopuri teroriste, in acte teroriste sau de catre organizatii teroriste / acele persoane care finanteaza terorismul.
5. Intarirea cooperarii internationale de catre state pentru a permite schimbul de informatii cu privire la finantarea terorismului (prin mecanismele de asistenta judiciara si prin alte mecanisme, precum schimburi de informatii intre FIU-uri si alte agentii) si pentru a permite si facilita extradarea.
6. Obligatia de control (licenta sau inmatriculare) asupra persoanelor fizice sau juridice care au furnizat servicii de transmitere de bani sau valori, incluzand utilizarea sistemelor sau retelelor informale.
7. Obligatia institutiilor financiare (in special, banci) de a include o informatie de baza in campurile formularului de transfer prin swift trimis/primit, sa mentina o astfel de informatie in fiecare stadiu al intregului proces parcurs de transfer si sa monitorizeze transferurile de fonduri, in special, atunci cand nu este disponibila o informatie de baza completa.

8. Revizuirea regimului juridic al entitatilor, in special, al organizatiilor non-profit, in vederea prevenirii utilizarii acestora in scopul finantarii terorismului.

In ceea ce priveste angajamentele internationale, Romania a ratificat si implementat Conventia Internationala a ONU privind reprimarea finantarii terorismului din 1999, si Rezolutiile ONU privind prevenirea si reprimarea fenomenului, in special, Rezolutia 1373 a Consiliului de Securitate a ONU.

Drept consecinta, prin Ordonanta de Urgenta nr. 141/25 Octombrie 2001 pentru sanctionarea unor acte de terorism și a unor fapte de încălcare a ordinii publice a fost definit conceptul de "act de terorism" si au fost stabilite pedepsele aferente. De asemenea, in cuprinsul Ordonantei de Urgenta nr. 159/27 Noiembrie 2001 pentru prevenirea si controlul utilizarii sistemului financiar-bancar in scopul finantarii actelor de terorism s-a incriminat finantarea terorismului, stipulandu-se masuri cu privire la blocarea activelor persoanelor fizice si juridice nominalizate pe listele ONU; mai mult, prin Ordonanta respectiva se stabileste crearea unui grup de lucru format din reprezentantii unor ministere si autoritati (incluzand Oficiul National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor), in vederea elaborarii, actualizarii si implementarii listei de persoane fizice sau juridice suspectate de acte de finantare a terorismului. In cazul operatiunilor efectuate de catre sau in numele unor astfel de persoane, in special, bancile si alte institutii financiare, trebuie sa obtina autorizatia Bancii Nationale a Romaniei, a CNVM si a Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor, inainte de efectuare a tranzactiilor respective.

5.2 ROLUL INSTITUTIILOR FINANCIARE SI A ALTOR ENTITATI RAPORTOARE

Deoarece obiectivul final nu este intotdeauna obtinerea unui profit, iar sursa fondurilor si a finantarii este adeseori "legitima", finantarea terorismului are scopuri diferite fata de spalarea banilor; in fiecare dintre cazuri, atat spalatorii de bani, cat si organizatiile teroriste transfera banii, in special, dintr-o tara in alta, in scopul ascunderii urmelor.

Datorita acestui fapt, si deoarece o parte dintre operatiunile efectuate se refera la persoanele aflate pe liste, rolul bancilor sau al celorlalte institutii financiare - in special, case de schimb valutar, societati de servicii de investitii financiare, societati de asigurare si operatori de transfer rapid de bani - este esential in combaterea finantarii terorismului.

Instrumentele de combatere a finantarii terorismului sunt similare cu cele folosite in cazul spalarii banilor: normele standard de cunoastere a clientului, monitorizarea continua a tranzactiilor specifice (precum transferul rapid de bani si transferurile prin swift) si a conturilor clientilor care au drept parteneri persoane localizate sau provenind din tari cu risc crescut de acte de terorism.

Bancilor si altor intermediari financiari li se solicita sa-si concentreze atentia, in special, asupra organizatiilor non-profit si caritabile si asupra activitatilor acestora sau operatiunilor avand legatura cu acestia, prin

- Existenta unor diferite organizatii non-profit fara a se putea justifica legaturile dintre ele (organizatii care au aceeasi adresa, aceiasi manageri sau personal, transfera

bani unul catre celalalt sau utilizeaza acelasi intermediar in relatia lor cu sistemul financiar); organizatii non-profit care opereaza in diverse sectoare sau tari sub nume diferite;

- Sume mari de bani (in special, in numerar) declarate ca fiind colectate de la diverse persoane fizice sau de la comunitati de o anumita etnie sau religie; sumele de bani nu par a avea o justificare economica fata de scopul si activitatea declarata de organizatia non-profit sau fata de comunitatea de unde, aparent, au provenit fondurile;
- Cresterea brusca a frecventei tranzactiilor financiare si a sumei creditate in contul organizatiei non-profit, sau invers, adica organizatia non-profit are in contul curent fonduri ce le pastreaza o lunga perioada de timp;
- Operatiuni sau tranzactii catre sau dinspre tari cu risc ridicat; operatiuni de acelasi tip efectuate in nume propriu de catre directorii organizatiilor non-profit care provin din astfel de tari;

Identificarea tranzactiilor a caror fonduri sunt suspectate a avea legatura sau a fi conectate cu actele de terrorism are drept consecinta transmiterea unui raport catre autoritatea competenta.

Alte tipuri de profesii, afaceri sau activitati comerciale care cad sub incidenta obligatiilor de combatere a spalarii banilor ar trebui sa ia in considerare implicarea acestora in activitati de elaborare de legi, regulamente si ghiduri emise in scopul combaterii finantarii terorismului.

PARTEA A- II- A – INDICII DE ANOMALIE

CAPITOLUL I BANCI

1. ELEMENTE DE IDENTIFICARE SPECIFICE PENTRU BĂNCI

Așa cum s-a făcut referire în Partea I, Capitolul III (KYC), toate băncile ar trebui să aibă proceduri adecvate care să prevină banca de a fi folosită în scopuri de spălare a banilor. Anumite elemente cheie, cum ar fi politicile de acceptare a clientului, cerințele de identificare a clientului, monitorizarea continuă a conturilor cu grad mare de risc și a managementului de risc, ar trebui incluse atunci când se elaborează un program “Cunoaște-ti clientul!”.

În orice caz, băncile au nevoie de obținerea tuturor informațiilor necesare în vederea stabilirii identității fiecărui nou client, a scopului și naturii relației de afaceri pe care acesta intenționează să o desfășureze. Pe lângă cerințele generale de identificare menționate în Partea I, Capitolul III, natura activității bancare poate confrunța băncile cu probleme de identificare specifice, cum ar fi:

1.1. Conturi bancare

Conturile bancare pot fi folosite pentru evitarea procedurilor de identificare ale clientului. Este esențial să fie înțeleasă adevărata relație de afaceri dintre client și banca. Băncile ar trebui să stabilească dacă clientul ia numele altui client, acționează ca un „paravan” sau în numele altei persoane ca administrator, delegat sau alt intermediar. Dacă se întâmplă acest lucru, o precondiție necesară este furnizarea unei evidențe satisfăcătoare privind identitatea oricărui intermediar, și a persoanelor în numele cărora ei acționează, precum și detalii privind natura administrării sau alte aranjamente. De exemplu, la identificarea administratorului ar trebui să se includă toți administratorii, fondatorii/creditorii și beneficiarii.

1.2. Conturile clientului deschise de către intermediarii profesioniști

Când o banca are cunoștința sau un motiv să creadă că un cont este deschis de către un intermediar de profesie în numele unui client, acel client trebuie identificat. Băncile adesea deschid conturi “comune” administrate de către intermediari de profesie în numele unor entități, cum ar fi fonduri mutuale, fonduri de pensii și fonduri monetare. De asemenea, băncile deschid conturi comune conduse de către avocați sau agenți de bursa care administrează fondurile dintr-un depozit sau acele fonduri încredințate spre păstrare pentru o varietate de clienți. Acolo unde fondurile deținute de intermediari sunt separate la banca și unde există “sub-conturi” care pot fi atribuite fiecărui client al acestuia, banca trebuie să aplice procedurile de identificare pentru fiecare beneficiar al contului deținut de intermediar.

Acolo unde fondurile sunt separate, banca trebuie să studieze, în primul rând, care sunt beneficiarii de conturi. Băncile trebuie să accepte deschiderea unor astfel de conturi

numai cu condiția ca ele să fie în măsură să stabilească dacă intermediarul a aplicat proceduri corespunzătoare de identificare și dacă acesta dispune de sisteme adecvate de alocare a activelor din cont pe fiecare beneficiar. Când intermediarul nu este în măsură să furnizeze băncii informațiile solicitate cu privire la beneficiari, de exemplu, avocaților le este interzis să furnizeze informații conform codului privind secretul profesional, banca nu va intra în relații de afaceri cu respectivul intermediar.

1.3. Corespondenta bancara

Correspondenta bancara reprezintă furnizarea de servicii bancare de la o banca ("banca ordonatoare") la o alta banca ("banca-beneficiar"). Folosite de băncile din întreaga lume, conturile corespondente permit băncilor să-și desfășoare activitățile și să furnizeze servicii pe care băncile nu le pot oferi în mod direct. Totuși, dacă băncile nu reușesc să asigure un nivel corespunzător de măsuri prudentiale unor astfel de conturi, ei se expun la o serie de riscuri, și ei însși pot deține și/sau transmite bani având legătura cu corupția, fraudă sau alta activitate ilegală.

În consecință, băncile trebuie să strângă informații suficiente despre băncile ordonatoare, în scopul înțelegerii pe deplin a naturii relației de afaceri cu banca beneficiar. Factorii care trebuie luați în considerare sunt: informații privind conducerea băncii beneficiar, relațiile de afaceri importante, sediul și eforturile de prevenire și depistare a spălării banilor; scopul deschiderii contului; identitatea oricărei entități-terță parte care va utiliza serviciile de corespondenta bancara; și situația reglementărilor și supravegherii bancare în țara băncii partener. Din partea lor, băncile-beneficiar trebuie să detină politici de acceptare eficientă a clientului și de KYC.

Băncile trebuie să acorde o atenție specială în continuarea relației de afaceri cu băncile-beneficiar aflate în jurisdicții care au standarde scăzute de KYC sau au fost identificate ca fiind ne-cooperante în lupta împotriva spălării banilor.

2. CATEGORII DE SUSPICIUNE

Există zece categorii de baza privind activități și tranzacții care necesită o investigație detaliată și care sunt descrise mai jos.

Lista este ilustrativă și, deși largă, nu este cuprinzătoare. Pot fi făcute conexiuni. Pot exista numeroase motive pentru care o tranzacție, care nu apare în lista, poate să fie considerată suspectă.

- A. Comportamentul clientului
- B. Evitarea cerințelor de raportare și de păstrare a înregistrărilor
- C. Spălarea banilor prin intermediul tranzacțiilor cu numerar
- D. Spălarea banilor prin intermediul conturilor bancare
- E. Spălarea banilor prin intermediul transferurilor electronice bancare
- F. Spălarea banilor prin intermediul operațiunilor externe
- G. Spălarea banilor prin intermediul operațiunilor de credit
- H. Spălarea banilor prin intermediul tranzacțiilor legate de investiții
- I. Spălarea banilor folosind documentația de credit și garanții

2.1. Comportamentul clientului

In completarea exemplurilor referitoare la comportamentul suspect menționate in Partea Generala, următorii indicii pot fi, in special, observați in sectorul bancar:

- Un client care nu dorește sa furnizeze informații despre trecutul sau personal când deschide un cont sau când procura instrumente monetare peste o anumita valoare.
- Un potențial împrumutat este refractar sau refuza sa specifice un scop pentru un împrumut sau sursa returnării acestuia, sau furnizează un scop si/sau o sursa care ridica întrebări.
- Schimbările de proprietar ale activitatii unui client sau activitatile noilor proprietari nu sunt conforme cu obiectul de activitate declarat al clientului, sau noii proprietari sunt refractari in furnizarea informațiilor personale sau privind activitatea financiara din trecut.
- Declarațiile financiare ale corporațiilor sau pentru afaceri importante nu sunt realizate de către un contabil.
- Un client care nu are nici o înregistrare privind o angajare trecuta sau prezenta, dar care realizează tranzacții frecvente cu sume mari.
- Un client insistent grabeste angajatul băncii sa încheie o tranzacție rapid si nebirocratic, fara a se intelege motivul unei astfel de precipitări (presat de timp!)
- Un client anunța încasări de plăți, care ulterior nu sunt creditate in contul desemnat inițial.
- Un client evita contactul personal cu banca, comunicările având loc doar prin telefax sau telex; in unele cazuri, clientul va numi terțe parti (administratori) ca persoane împuternicite sa dispună operatiuni in cont in vederea evitării contactului.
- Un client nu dorește sa primească extrasele de cont si/sau le ridica de la posta sau de la banca doar o data sau de doua ori pe an sau niciodată.
- Un client nu dorește sa indice banca la care a fost client sau alta banca (bănci) la care acesta detine alte conturi personale.

2.2. Evitarea cerințelor de raportare sau de păstrare a înregistrărilor

- Un client care refuza sa furnizeze informațiile necesare pentru un raport obligatoriu, refuza sa completeze raportul sau sa efectueze o tranzacție după ce a fost informat ca raportul trebuie completat.
- Orice persoana sau grup care constrânge sau încearcă sa constrângă un angajat al băncii pentru a nu indosaria înregistrarea solicitata sau formularele de raportare.

2.3. Spălarea banilor prin intermediul tranzacțiilor cu numerar

- Schimbul de sume mari dintr-o valuta in alta, fara nici un scop economic evident, in special atunci când clientul face acest lucru in mod frecvent.
- Schimbul unor mari cantitati de bancnote de mica valoare in bancnote de valoare mare.
- Depuneri și retrageri neobișnuit de mari în numerar, făcute de un client (persoană fizică sau juridică) ale cărui activități implica, în mod normal, folosirea cecurilor sau a altor instrumente de plată fără numerar.
- Creșterea substanțială de depuneri în numerar sau de tranzacții in valuta ale unui client, fără vreun motiv aparent, în special dacă asemenea sume sunt transferate ulterior, într-un interval scurt de timp, către o destinație care nu poate fi asociată în mod normal cu clientul.
- Depuneri și retrageri în numerar neobișnuit de mari, efectuate de un client care în mod normal folosește un cont curent.
- O societate de vanzare cu amanuntul are cu totul diferite alte metode de depozitare a numerarului decat alte societati din acelasi domeniu intr-o anumita zona geografica.
- Tranzacții efectuate in valuta pentru activitati economice din care in mod obisnuit nu se obtine valuta.
- Depuneri în numerar în mai multe conturi în așa fel încât fiecare sumă este mică (neglijabilă), dar totalul sumei este semnificativ (smurffing).
- Utilizarea unor instrumente monetare multiple in vederea plății unei singure entitati, in special, atunci când nu exista nici o justificare pentru folosirea unor instrumente multiple.
- Clienți care, împreună și simultan, folosesc ghișee diferite pentru a efectua tranzacții cu sume mari în numerar sau în valută.
- Un client (de exemplu, un proprietar de magazin) care efectuează câteva depuneri in aceeași zi la casierii sau sucursale bancare diferite.
- Tranzacții in valuta divizate sub o anumita limita (inclusiv intr-o singura zi/mai multe zile; la aceeași banca/diferite sucursale; la diferite bănci (daca acestea sunt cunoscute); sau depunerea/retragerea de valuta; tranzacții efectuate înainte sau după termenul limita dat de o instituție financiara, astfel încât tranzacția combinata sa fie considerata ca si când s-ar fi efectuat in doua zile).
- Utilizarea unui volum imens de instrumente monetare de valoare mica in tranzacții comerciale obișnuite.
- Retrageri si depuneri in numerar a unor sume neobișnuit de mari din/in contul curent al unei persoane juridice, care nu utilizează in mod obișnuit plata in numerar.

- Clienții care, în mod constant, realizează depuneri în numerar pentru acoperirea cambiiilor, a transferurilor de bani sau a altor instrumente negociabile sau instrumente de plată ușor vandabile.
- Transferuri mari de sume de bani în sau din străinătate cu instrucțiuni de plată în numerar.
- Depuneri frecvente în numerar efectuate în contul unui client de către terțe părți fără legătură aparentă cu detinatorul contului.
- Transferuri repetate de sume mari în străinătate cu ordin de plată a sumei în numerar la destinatar.
- Utilizarea casutelor de valori pe timp de noapte pentru depunerile unor sume mari în numerar.
- Depuneri de numerar ce conțin bancnote false sau instrumente contrafăcute.
- Retrageri de numerar imediat după alimentarea contului.
- Retrageri repetate din mai multe sucursale ale instituției de credit.
- Retrageri de numerar dintr-un cont cu puțin înainte de închiderea acestuia sau dintr-un cont care a fost creditat în mod neobișnuit cu sume importante provenite din țară sau străinătate.
- Depuneri de numerar urmate imediat de transferul într-un alt cont la o instituție de credit în țară sau străinătate.
- Constituirea de depozite în mai multe sucursale, fără un sens anume.
- Varsăminte de sume semnificative efectuate de către o persoană împuternicită pentru tranzacții în contul unui client.
- Ridicări frecvente de numerar de aceeași valoare (peste limita de 30.000.000 lei) având drept explicații „plati persoane fizice” sau „plati diverse”.
- Retrageri frecvente de numerar, a căror justificare nu este în concordanță cu obiectul de activitate al firmei.
- Creditări ale conturilor societății de către asociații/administratorii acestora, urmate de retrageri repetate justificate ca „rambursare împrumut”.

2.4. Spălarea banilor prin intermediul conturilor bancare

- Folosirea unor conturi care nu reflectă activități bancare sau comerciale normale, ci sunt utilizate doar pentru depuneri sau retrageri.
- Contul (conturile) unei societăți în care depunerile sau retragerile sunt realizate, mai mult în numerar decât prin cecuri.
- Retrageri mari de numerar dintr-un cont, inactiv anterior sau dintr-un cont în care tocmai s-a transferat, în mod neașteptat, o importantă sumă din alt cont deschis în țară sau în străinătate.

- Folosirea unui cont al unei companii care indica o activitate redusa sau neregularizata din punct de vedere periodic; contul pare a fi utilizat, in primul rând, ca depozit temporar de fonduri care, ulterior, sunt transferate in străinătate.
- Efectuarea de transferuri frecvente și substanțiale de fonduri (sau de depuneri de alte instrumente financiare) care nu pot fi identificate clar ca având o justificare economică.
- Creșterea substanțială, fără un motiv aparent, a cifrei de afaceri a unui client reflectată de activitatea conturilor sale.
- Combinarea de transferuri de sume mari cu sume retrase în numerar în aceeași zi sau în ziua precedentă, atunci când situația clientului nu justifică o astfel de activitate.
- Utilizarea unui cont doar ca depozit temporar de fonduri, care, eventual, va fi transferat in alte conturi in străinătate.
- Deschiderea de către un client a unui număr mare de conturi la sucursalele aceleiași bănci sau la bănci diferite și transferuri repetate ale unor sume mari de bani între aceste conturi.
- Existența mai multor conturi ale unui client la mai multe bănci din aceeași localitate, în special când se constată un proces de alimentare a acestor conturi cu sume mari de bani, anterior cererii de transfer progresiv al fondurilor.
- Depuneri de sume mici în numerar în contul unui client urmate de transferul imediat într-un cont la o altă bancă.
- Deschiderea și închiderea repetată de conturi în numele aceluiași client sau al unui membru al familiei sale, fără un motiv plauzibil.
- Primirea frecventă de către un client a unor sume mari de bani din țări, în general, asociate cu producerea, fabricarea sau comercializarea de droguri.
- Concordanța dintre creditările și debitările unui cont în aceeași zi sau în zilele anterioare.
- Un client efectuează depuneri mari si frecvente in numerar si păstrează un sold mare, neutilizand in sa alte servicii, cum ar fi împrumuturi, scrisori de credit, etc.
- Alimentarea contului prin cecuri emise de terți parți în sume mari semnate în favoarea clientului.
- Miscari suspecte de fonduri de la o banca spre o alta banca si înapoi către prima banca. De exemplu, a fost observata următoarea schema: 1) procurarea de cecuri de la o banca; 2) deschiderea unui cont la o alta banca, 3) depozitarea cecurilor in cel de-al doilea cont si apoi, 4) transferul electronic al fondurilor din al doilea cont in contul primei bănci care a emis inițial cecurile.
- Transferuri periodice din contul personal catre tari cu grad ridicat de risc.
- Depunerea de sume in mai multe conturi, de obicei de valori sub limita legala de raportare, urmata de mutarea acestora, ulterior, intr-un singur cont si de transferul sumei, de obicei in strainatate.
- Plati sau incasari fara vreo legatura aparenta cu vreun contract comercial legal.

- Transferuri de fonduri de mare valoare in numele unui client fara vreo motivaie anume sau fara o explicatie plauzibila.
- Transferuri de fonduri din tari cu grad ridicat de risc, unde clientul nu are aparent vreo activitate comerciala ori unde aceasta nu este in concordanta cu activitatea comerciala a clientului sau cu istoricul sau.
- Transferuri de sume identice de la acelasi ordonator, sume ce sunt retrase in aceeasi zi, in numerar.
- Transferuri de sume mari, sume retrase in aceeasi zi sub forma de „restituire imprumut”.
- Transferuri repetate de fonduri (de regula aceleasi sume), intre aceleasi societati.

2.5. Spălarea banilor prin intermediul transferurilor electronice

- Transferuri frecvente din contul unei persoane juridice in contul unei persoane fizice fara vreo referire cu privire la natura transferurilor.
- Transferul neobișnuit de fonduri intre conturi conexe sau conturi care implica același administrator sau administratori care au legătura intre ei.
- Transmiterea sau primirea frecventa a unor volume mari de transferuri electronice către si dinspre companiile offshore.
- Un client păstrează conturi multiple, transfera banii intre aceste conturi, si folosește un cont colector din care transfera fondurile electronic inițial primite. (Un client depozitează fonduri in câteva conturi, in mod obișnuit in sume sub o anumita limita, iar fondurile sunt apoi consolidate intr-un cont colector si transferate electronic in străinătate.)
- Ordin dat băncii sa transfere fondurile in străinătate si sa aștepte o încasare echivalenta a unui transfer electronic din alte surse.
- Depozitarea sau retragerea cu regularitate a unor sume mari prin transferuri electronice către/din sau prin intermediul tarilor care sunt cunoscute ca surse de narcotice sau ale căror legi privind secretul bancar facilitează spălarea banilor.
- Transferul numerarului sau a veniturilor dintr-un depozit in numerar in străinătate fara a se schimba tipul de valuta.
- Primirea transferurilor electronice si cumpărarea imediata a instrumentelor monetare realizate pentru plata unei terțe părți.
- Un client transmite si primește transferuri electronice (către/din paradisuri fiscale), in special, daca nu exista un motiv aparent de afaceri pentru astfel de transferuri sau acestea sunt contradictorii cu activitatea desfasurata de client sau cu trecutul acestuia.
- Intr-o activitate a clientului se efectuează sau se evidentiaza o creștere brusca a transferurilor electronice internaționale sau interne, prin transmiterea sau primirea unor sume mari de bani, iar astfel de transferuri sunt contradictorii cu trecutul clientului.

- Un cont in care se primesc multe încasări cu valoare mica prin transfer electronic sau se realizează depozite folosind cecuri sau ordine de plata, si aproape imediat se transfera electronic aproape tot soldul in alt oraș sau alta tara, atunci când o astfel de activitate este contradictorie cu activitatea desfasurata de client sau cu trecutul acestuia.
- Un client plateste pentru transferuri electronice in/din străinătate a unor valori mari folosind multiple instrumente monetare puse la dispoziție de instituții financiare.
- Un non-client sau un client primește sau realizează transferuri electronice implicând sume in valuta situate imediat sub o anumita limita, sau folosește numeroase cecuri bancare sau de calatorie.
- Un non-client sau un client primește transferuri electronice conform instrucțiunilor băncii de „A plati numai după identificarea clientului” sau de a transforma fondurile in cecuri si a le transmite prin posta clientului sau non-clientului, atunci când
 - Suma este foarte mare ;
 - Suma este imediat sub o anumita limita;
 - Fondurile provin dintr-o alta tara; sau
 - Astfel de tranzacții se realizează in mod repetat.
- Un client sau un non-client realizează transferuri electronice mari in afara tarii, care sunt plătite prin multiple cecuri sau alte instrumente de plata (aflate posibil imediat sub o anumita limita).
- Un client desfasoara o activitate intensa in transferuri electronice, deși anterior acesta nu desfasura, in mod obișnuit o astfel de activitate.
- Instrucțiuni de transferuri de fonduri in străinătate fara un motiv plauzibil de plata.
- Transferuri către anumite instituții de credit fara a se specifica destinatarul.
- Mesajele care nu conțin toate datele de identificare referitoare la clientul ordonator, de exemplu, „unul dintre clienții băncii”.

2.6 Spălarea banilor prin intermediul operațiunilor externe

- Folosirea de linii de credit și alte metode de finanțare pentru efectuarea transferurilor externe când tranzacția nu justifică activitatea obișnuită a clientului.
- Constituirea de solduri mari, nepotrivite cu activitatea economica realizata de client, urmată de transferuri ulterioare către conturi din străinătate.
- Tranzacții care nu sunt justificate de activitatea clientului cu filialele instituțiilor financiare localizate în țări cunoscute pentru traficul de droguri sau de centre offshore.
- Tranzacții semnificative efectuate de clienți recomandați de o instituție financiară din țări asociate cu producția, prelucrarea sau comercializarea de droguri.
- Efectuarea de transferuri externe din disponibilitățile valutare proprii de către rezidenți a căror activitate normală nu justifică natura declarată a operațiunii valutare.

- Transferuri externe regulate și importante efectuate de persoane fizice în cazul în care formularul DPVE a fost completat pe principiul bona fides.
- Neîndeplinirea de către un client a obligației de transfer sau repatriere în valuta convertibilă și/sau moneda națională a tuturor sumelor obținute din operațiuni cu străinătatea.
- Operațiuni valutare semnificative efectuate de clienți rezidenți (inexistența caracterului incidental).
- Efectuarea de plăți externe în avans pentru importuri pentru care nu s-a livrat marfa, nu s-a executat operațiunea, nu s-a prestat serviciul în termenul contractual prevăzut, neurmăte de restituirea avansului plătit, repatrierea sumelor, respectiv justificarea plăților în avans.
- Închiderea unor DIV-uri (Declarație de Încasare Valutară) cu sume în numerar, plătite de diverse persoane, în locul închiderii acestora prin transferuri bancare.
- Transferuri externe repetate cu recomandarea de a i se plăti beneficiarului în numerar.
- Plati externe efectuate catre alti beneficiari decat cei mentionati in Declaratiile vamale de import si in facturile externe (plati redirectionate).
- Transferuri externe care sunt efectuate in mod repetat catre terte persoane, nu catre partenerul extern al clientului.
- Transferuri externe reprezentand plata marfuri de import catre alte firme sau persoane si nu catre furnizorul marfii.
- Transferuri externe avand ca justificare cumpararea de actiuni la firme inregistrate in paradisuri fiscale.

2.7 Spălarea banilor prin intermediul operațiunilor de credit

- Clienți care rambursează împrumuturile neașteptat de repede cu fonduri din surse necunoscute.
- Scopul declarat de client pentru împrumut nu este justificat și propune o garanție în numerar sau o menționează în momentul precizării scopului împrumutului.
- Clienți (persoane juridice) care solicită credite, deși din analiza documentelor economico-financiare nu rezultă necesitatea unui credit.
- Utilizarea sumelor unui împrumut într-o manieră care este contradictorie cu scopul specificat la acordarea împrumutului.
- Clienți care schimbă destinația împrumutului.
- Sumele împrumutului sunt transferate sau transmise, în mod neașteptat, la o bancă dintr-un centru offshore sau unei terțe părți.

- Cereri de împrumut însoțite de garanții de la terțe părți sau de la o bancă, dacă originea garanției nu este cunoscută sau dacă garanția nu este în conformitate cu statutul clientului.
- Prezentarea de garanții de către terțe părți necunoscute băncii, care nu au o relație strânsă cu clienți și care nu au un motiv plauzibil pentru a prezenta o astfel de garanție.
- Solicitarea de împrumut însoțită de o garanție constând într-un certificat de depozit emis de către o bancă străină.
- Clientul cumpără certificate de depozit, pe care le plasează drept garanție bancară la împrumut.
- Solicitări de acordare de împrumuturi companiilor offshore sau de împrumuturi garantate de obligațiile băncilor offshore.
- Tranzacții implicând o bancă offshore "scoică" al cărei nume poate fi similar cu cel al unei persoane juridice cu renume.
- Încasări de plăți sub denumirea „facilitați de credit” sau „împrumut” sau „avans”, în special, când plățile vin din afara țării, creditorul indicat fiind o companie casuta-postala sau o persoană fizică sau o întreprindere care nu are nici o relație de afaceri cu clientul.
- Plăți efectuate cu cecuri emise de terțe părți sau cu cecuri care au multiple semnături.
- Cereri de împrumut făcute de noi clienți, prin intermediarii de profesie (avocați, consultanți financiari, companii de intermediere).
- Promisiunea unor depozite de sume mari de valută în numerar în vederea acordării unui tratament favorabil solicitărilor de împrumut.
- Trageri din linii de credit în valută utilizate prin conversii în ROL, pentru plăți curente în lant, de aceeași valoare, către diverse societăți comerciale, ultima dintre acestea efectuând plăți externe în avans, prin conversie din ROL în valută.
- Rambursarea creditului acordat unei societăți de o altă societate (cu atât mai mult dacă este o societate off-shore).

2.8. Spălarea banilor prin intermediul tranzacțiilor având legătura cu investițiile

- Achiziționarea de valori mobiliare care să fie păstrate în siguranță de către bănci, atunci când acest lucru nu este în concordanță cu activitatea clientului.
- Solicitări din partea clienților de a beneficia de administrarea investițiilor (fie în valută, fie în hârtii de valoare) atunci când sursa fondurilor este neclară sau nu este în concordanță cu activitatea economică a clientului.
- Cumpărarea (tranzacționarea) sau vinderea de titluri de valoare pentru numerar sau în scopul procurării de alte titluri de valoare când tranzacția nu este efectuată prin intermediul contului curent al clientului.

- Vânzarea neobișnuită a unor titluri de valoare mare în schimbul numerarului, care ulterior este retras.
- Achiziționarea de valori mobiliare prin bancă, atunci când această achiziție nu este în conformitate cu activitatea obișnuită a clientului.
- Utilizarea numerarului pentru achiziționarea/vânzarea de valori mobiliare în locul decontărilor fără numerar (viramente), mai ales când se vehiculează sume importante.
- Solicitarea unui client pentru emiterea de către bancă a unui certificat de garanție pentru titluri a căror autenticitate nu poate fi verificată.

2.9. Circumstanțe neobișnuite / Caracteristici privind documentația de credit și garanții

- Solicitantul sau beneficiarul (tragatorul) indicați sunt companii casuta-postala necunoscute.
- Numele beneficiarului garanției nu este menționat.
- Scrisori de credit, documentație de credit sau garanții privind furnizarea de bunuri (în special, materii prime) către țări care în mod obișnuit nu au astfel de solicitări sau din țări care anterior nu au efectuat exporturi pentru astfel de produse.
- Indicația faptului că garanția este divizibilă, incluzând adesea un addendum: transferabil și divizibil fără plata unui onorariu la transfer.
- Utilizarea termenului de “Prime Bank Guarantee” sau “PBG”.
- Clientul furnizează o documentație neobișnuită și incompletă, sau folosește nume asemănătoare cu cele ale unor binecunoscute instituții legitime, și/sau utilizează un limbaj ambiguu sau termeni pseudo-experti, expresii și condiții, cum ar fi:
 - “maturity plus one day”;
 - “maturity 10 years plus one day”;
 - “fixed interest rate and market level/or better”;
 - “good, clean, clear and free funds”;
 - “closing off funding”;
 - “prime bank notes”;
 - “prime world bank guarantee”;
 - “top hundred bank promissory notes”;
 - “confirmation with fall-back responsibility”;
 - “no circumvention”, “no disclosure”;
 - “professional privacy and client confidentiality”;
 - “full legal corporate authority”;
 - “window time”.

CAPITOLUL II

INDICII DE ANOMALIE PENTRU SOCIETATILE DE SERVICII DE INVESTITII FINANCIARE

- Tranzacțiile cu sume ce nu par a fi conforme cu profilul clientului sau cu capacitatile cunoscute de a obține venituri sau cu obiectul sau de activitate.
- Conturi in care se depun sume mari in numerar sau cumpărări frecvente de instrumente financiare plătite cu sume mari in numerar sau cu sume divizate in mod nejustificat sub limita raportarii.
- Comercializarea de instrumente financiare, când tranzacțiile nu sunt direcționate in/din contul curent al clientului:
 - instrumente financiare prezentate la incasare/rascumparare contra numerar sau cumpararea de instrumente financiare fara ca banii sa fi tranzitat contul curent al clientului;
 - vanzarea totala sau partiala a instrumentelor financiare detinute cu transferul sumelor incasate catre o institutie financiara, alta decat cea specificata in contract, sau transferul sumelor in favoarea unor persoane, altele decat cele in numele carora au fost emise respectivele instrumente, sau in favoarea unor persoane care au fost consemnate ca solidare cu proprietarul doar in ultimele luni de executare a contractului de investitii.
- Utilizarea anormala a conturilor prin care se tranzacționeaza valori mobiliare:
 - Achiziționarea si vânzarea unei valori mobiliare fara vreun scop clar, in circumstanțe car par a fi neobișnuite si nu par a avea vreo legătura cu investiția sau cu diversificarea gradului de risc.
 - Tranzacții care nu se desfasoara in practica normala pe piața pe care respectiva persoana actioneaza (de exemplu, mărimea pieței, frecventa tranzacțiilor, pretul de inchidere al pietei, vânzarea inainte de scadenta produsului financiar, chiar daca aceasta vanzare anticipata presupune pierderi pentru vanzator), in special, atunci când sumele in numerar au fost deja transferate si/sau cecurile repective sunt pe numele unor terte parti.
 - Comercializarea instrumentelor financiare nedistribuite intr-o gama larga publicului care se repeta la intervale scurte de timp si/sau implica sume mari, in special daca partenerii sunt situați in state din afara Uniunii Europene sau a OECD.
 - Utilizarea contului doar in vederea desfasurarii unui număr limitat de tranzacții (urmat de obicei de un transfer substanțial de fonduri in alt cont).
 - Conturi neoperative/inactive care deodată devin active implicând tranzacții cu sume mari in numerar.

- Transferuri de fonduri spre instituțiile financiare/bancare altele decât cele de unde au fost direcționate inițial fondurile (in special, dacă sunt localizate în diferite țări).
- Implicarea în achiziționarea și vânzarea de valori mobiliare de aceeași valoare (“spălare prin tranzacționare”) creând iluzia unui comerț. O astfel de spălare comercială nu rezultă din poziția de bună credință pe piața a vânzătorului și cumpărătorului și poate furniza o acoperire pentru spălătorul de bani. Spălarea prin intermediul conturilor multiple poate fi utilizată la transferul fondurilor între conturi generatoare de pierderi și profituri compensatoare în diferite conturi (a se vedea exemplul).
- Transferuri de fonduri și valori mobiliare între conturi ce nu par a fi controlate în comun.
- Inregistrarea comună de persoane în contracte care implică instrumente financiare și/sau schimbarea identității persoanelor care au drept de a dispune de conturi fără vreun motiv aparent :
 - Solicitarea de divizare a investiției în câteva tranzacții de același tip înregistrate în comun pe numele mai multor persoane fără a justifica divizarea riscului sau diversificarea portofoliului;
 - Deschiderea unor conturi comune sau contracte privind instrumente financiare de către aceeași persoană împreună cu alte persoane;
 - Schimbările frecvente ale persoanelor menționate în contractele care au ca obiect instrumentele financiare sau schimbarea acestora atunci când instrumentele financiare sunt vândute.
- Tranzacții implicând Jurisdicții Străine:
 - Un client prezentat de către sucursala unei bănci străine sau un alt client, atunci când și clientul și cel care l-a prezentat domiciliază în țări cunoscute pentru trafic de droguri.
 - Un număr mare de tranzacții cu valori mobiliare care traversează mai multe jurisdicții.
- Tranzacții implicând Partți Neidentificate :
 - Un client (persoană fizică) care își dovedește identitatea cu dificultate și care este refractar în furnizarea detaliilor privind tranzacțiile pe care le efectuează.
 - Un client (persoană juridică) unde există dificultăți și întârzieri în obținerea extraselor de cont sau ale altor documente relevante privind identitatea societății, conturile bancare, structura acționariatului, etc.
 - Orice tranzacție în care partenerii sunt necunoscuți.
 - Incasări efectuate cu cecuri emise de terțe părți sau cu cecuri care au semnături multiple.

- Clientul este preocupat in mod neobisnuit fata de modul de respectare a obligatiilor de raportare de catre intermediarul financiar si fata de politica de combatere a spalarii banilor adoptata;
- In momentul in care clientul deschide un cont, acesta refuza sa dezvalui informatia referitoare la activitatea comerciala desfasurata;
- Clientul este interesat sa plateasca comisioane mai mari intermediarului financiar in schimbul pastrarii ca secrete a unor informatii;
- Un client deschide mai multe conturi (fara vreo justificare aparenta) in numele membrilor familiei sale sau in numele altor persoane;
- Clientul nu poate furniza informatii relevante cu privire la sursa fondurilor sale;
- Clientul nu detine suficiente informatii cu privire la natura activitatii desfasurate de catre acesta;
- In momentul in care clientul deschide un cont, el arata, in mod intentionat, o lipsa de interes fata de riscurile angajate, comisioanele aplicate si alte costuri;
- Clientul deschide un cont de depozit, pe care il crediteaza cu intentia de a cumpara instrumente financiare pe termen lung. Dupa o scurta perioada de timp, clientul solicita lichidarea depozitului si transfera fondurile intr-un alt cont al carui titular este acesta;
- Clientul are relatii de afaceri cu mai multe banci straine sau interne;
- Tranzactiile clientului sunt extrem de complexe, dar profilul acestuia indica faptul ca respectivul client nu are cunostinte in domeniul valorilor mobiliare;
- Clientul detine conturi intr-o tara identificata ca fiind necooperanta, conform listei emise de GAFI;
- Clientul efectueaza tranzactii cu numerar, care par a fi structurate pentru a se evita limita de raportare de 10.000 EURO (de exemplu, tranzactia implicand suma de 9.900 EURO);
- "Tranzactia cross intre/cu companiile off-shore sau conturi ale unor persoane provenind din centre off-shore;
- Confirmare de tranzactie sau un alt document trimis de catre o societate de servicii de investitii financiare catre aceeasi adresa/persoana pentru conturi aparent diferite.
- Informația furnizată de către client pentru a identifica sursa legitimă a fondurilor este falsă, eronată sau substanțial incorectă
- Clientul (sau o persoană asociată în mod public cu clientul) are un istoric îndoielnic, sau este prezentat în mijloacele de comunicare în masă ca având legătură cu posibile încălcări ale prevederilor legii penale
- Clientul pare să acționeze ca agent în numele unui ordonator a cărui identitate nu este cunoscută, și declină sau este reticent, fără a avea motive întemeiate, să furnizeze informații, sau este evaziv în ceea ce privește acea persoană sau entitate

- Clientul este implicat în tranzacții care nu au aparent nici o logică sau nu urmează o strategie evidentă de investiții, sau nu sunt în concordanță cu strategia de afaceri declarată a clientului
- Clientul combină “activele de afaceri” cu activele personale
- Clientul cere ca tranzacția să fie procesată astfel încât să evite cerințele de documentare obișnuite

Exemplul 1

O companie, stabilită într-un centru offshore, deschide un cont într-o bancă offshore (A) și, ulterior, deschide un alt cont într-o instituție financiară (B) unde sunt apoi transferate fondurile. Doar un număr limitat de tranzacții sunt desfășurate în B înainte ca un transfer substanțial să fie ordonat spre un alt cont deschis în numele altui detinator decât A și B într-o bancă/instituție financiară „respectabilă” (C). Scopul deschiderii celui de-al doilea cont (B) este furnizarea fondurilor detinatorului final cu o origine aparent legală, precum și pentru a face mai puțin transparentă urma originilor fondurilor.

Exemplul 2

Mai multe persoane fizice având legătura între ele deschid câteva conturi în scopul tranzacționării de instrumente financiare deținute, însă transferurile de fonduri se fac fără a se tranzita conturile și fără a fi trecute prin piață. La fiecare tranzacție, instrumentul financiar este vândut la un preț mărit. Conturile sunt creditate în numerar sau cu transferuri de la bănci străine. În orice eventualitate, contul ultimului vânzător este creditat cu un profit imens, în timp ce contul deținut de ultimul cumpărător înregistrează o mare pierdere. Un transfer mare de fonduri este apoi ordonat din contul ultimului vânzător într-un cont deschis într-o altă instituție financiară. Scopul acestei scheme este de a furniza o legitimitate fondurilor creditate transferate către ultima instituție financiară.

CAPITOLUL III

INDICII DE ANOMALIE PENTRU

INSTITUȚIILE FINANCIARE NON-BANCARE

- Relația unui client cu o instituție financiară care nu pare să aibă un sens economic (de exemplu, un client care are un număr mare de conturi deschise la aceeași instituție financiară, efectuează transferuri frecvente între diferite conturi sau realizează lichidități exagerat de mari).
- Clienți care își achită împrumuturile în mod neașteptat, foarte repede, cu fonduri a căror sursă este necunoscută.
- Scopul împrumutului declarat de către client nu este justificat și clientul propune drept garanție o sumă în numerar a cărei origine nu este cunoscută și pe care o menționează atunci când se specifică scopul împrumutului.
- Clienți (persoane juridice) solicită împrumuturi deși analizele economice și financiare privind statutul lor nu evidențiază necesitatea împrumutului.
- Clientul cumpără certificate de depozit, pe care ulterior le utilizează drept garanție pentru împrumut.
- Tranzacții în care activele sunt retrase imediat după ce au fost depozitate, în afara cazului când activitatea economică a clientului furnizează un motiv plauzibil pentru retragerea imediată a acestora.
- Sumele împrumutului sunt transferate imediat sau expediate prin poșta către o bancă off-shore sau o terță parte.
- Tranzacții efectuate în contradicție cu activitățile obișnuite ale clientului (de exemplu, utilizarea de scrisori de credit / alte metode de finanțare a comerțului prin care se transferă fondurile între țări unde astfel de comerț nu este în conformitate cu activitățile economice desfășurate de client).
- Utilizarea sumelor unui împrumut într-o manieră care este în contradicție cu scopul specificat la acordarea împrumutului.
- Clienți care schimbă destinația împrumutului.
- Furnizarea unei garanții personale sau indemnizații drept garanție pentru împrumuturi între terțe părți care nu sunt în conformitate cu condițiile de piață.
- Împrumuturi spate-in-spate fără nici un scop identificabil sau legal admisibil.
- Plata de cecuri la un număr mare de terțe părți, semnate în favoarea clientului.
- Cereri de împrumut însoțite de garanții emise de la terțe părți sau de o bancă, dacă originea acelei garanții este necunoscută sau dacă nu este în conformitate cu statutul clientului.

- Garanții depuse de terțe părți care nu sunt cunoscute de banca și care nu au relații cu clientul, neexistând un motiv plauzibil de a garanta un asemenea activ.
- Solicitări de împrumuturi de la companii offshore sau împrumuturi asigurate prin obligațiile băncilor offshore.
- Tranzacții implicând o banca offshore “scoica” al cărei nume poate fi asemănător cu cel al unei persoane juridice de renume.
- Încasări de plăți sub denumirea „facilitați de credit” sau „împrumut” sau „avans”, în special, când plățile vin din afara țării, creditorul indicat fiind casuta-postala, o persoană sau o întreprindere care nu are nici o relație de afaceri cu clientul.
- Cereri de împrumut făcute de clienți noi, prin intermediul unor intermediari de profesie (avocați, consultanți financiari, companii de intermediere).
- Promisiunea unor depuneri de sume mari de valută în numerar, în vederea acordării unui tratament favorabil privind solicitările de împrumut.

CAPITOLUL IV

INDICII DE ANOMALIE PENTRU COMPANIILE DE ASIGURARI

Spălarea banilor reprezintă o amenințare pentru companiile de asigurări, în special, referitor la produsele de asigurare de viață sau produsele capitalizate. O atenție specială trebuie acordată următoarelor cazuri:

- Cumpărarea de polițe de asigurare de viață care necesită plata unor prime mari și care par a fi contradictorii cu profilul economic al clientului sau cu capacitatea sa de a obține venituri. De exemplu, clienți cunoscuți ca având dificultăți financiare semnează polițe de valoare mare.
- Solicitarea de a plăti primele în numerar:
- Plata frecventă a unor prime în numerar sau în valută pentru sume mari care par a fi contradictorii cu capacitățile financiare ale clientului sau cu activitatea sa.
- Plăți frecvente de prime în numerar efectuate prin sume fracționate, acolo unde pare a se evita cerințele de identificare/raportare.
- Semnarea unor polițe de asigurare cu plata primelor folosind cekuri emise de terțe părți, în special, unde nu există vreo legătură aparentă între terța parte și client, sau cekuri cu multiple semnături.
- Utilizarea tehnicilor de înregistrare comună pentru contracte care implică polițe de asigurare de viață sau schimbări de nume de persoane care au fost înregistrate, fără vreun motiv aparent real:
- Semnarea de către același contractant a unor polițe de asigurare de viață de același tip care au diferiți beneficiari.
- Repetarea unui anumit nume într-un număr de contracte de asigurare care implică polițe de asigurare înregistrate împreună cu numele unor diferite persoane.
- Schimbările frecvente neobișnuite de nume în contracte care implică polițe de asigurare sau schimbări produse în momentul când investiția este lichidată.
- Lichidarea într-o perioadă scurtă de timp a beneficiilor pentru o anumită persoană pe numele căreia există o serie de polițe emise de diferiți clienți.
- Schimbarea numelui unui asigurat și/sau al beneficiarului polițelor de asigurare în favoarea unor terțe părți care nu aparțin familiei asiguratului sau care nu au nici o legătură cu acesta, într-o manieră care ar putea justifica schimbarea.
- Numirea unor beneficiari pentru polițele de asigurare de viață, astfel încât suma pentru a fi plătită fiecăruia dintre ei este o fracțiune din suma totală, suma care altfel ar putea fi conformă cu cerința de identificare/de raportare, într-o manieră care nu este justificată de către relația de afaceri între client și beneficiari (de exemplu, familia sau relațiile de afaceri).

- Semnarea unor polițe de asigurare de viața pentru care beneficiarul este detinatorul poliței.
- Clienți care evita contactele directe cu angajații, colaboratorii sau colaboratorul intermediarului prin emiterea frecventă de mandate sau împuterniciri într-o manieră care pare a fi nejustificată.
- Tranzacții care sunt realizate prin furnizarea cu intenție a unor informații esențiale neadevărate sau inexacte.
- Tranzacții implicând parteneri străini:
- Tranzacții care implica transferuri frecvente în străinătate, ce nu par a fi justificate de activitatea clientului sau de alte circumstanțe.
- Polițe de asigurare semnate de către contractanți care sunt rezidenți într-un centru offshore sau în zone cunoscute cu trafic de droguri, numai dacă nu sunt justificate de activitatea economică sau de alte circumstanțe.
- Plata în exces a primei de asigurare cu solicitarea de plată a diferenței varsate în plus către o terță parte sau spre o țară diferită.
- Scheme de capitalizare și contracte de asigurări de viață inițiate și efectuate într-o manieră neobișnuită:
- Plata unui plan de capitalizare a contractului cu livrarea activelor sau a altor valori a căror posesie nu este justificată de capacitatea de asigurare a venitului de către contractant și de tipul de afacere desfășurată de acesta.
- Solicități mari și/sau simultane de returnare în avans a polițelor și/sau utilizarea acestora în vederea obținerii împrumuturilor, în special când acestea implica condiții de acceptare dezavantajoase sau de frecvente plăți parțiale în numerar a unei singure prime de valoare mare.
- Solicitarea exercitării dreptului de contramandare a poliței sau a exercitării clauzei de exonerare în cazul polițelor care necesită plata unor prime mari.
- Solicitarea, la data scadenței, de a primi plățile în numerar, sau prin emiterea de mai multe cecuri, pentru sume fracționate.
- Clienți care semnează polițe sau plătesc prime brokerilor în zone care par a fi neobișnuite, luând în considerație zona lor de reședință sau de desfășurare a activității de afaceri.
- Angajați sau agenți care, în mod constant, au niveluri ridicate în emiterea de polițe de asigurare platibile într-o singură primă, niveluri situate mult peste orice așteptări ale unei companii de nivel mediu.

Exemplul nr. 1

Contractorul A semnează o poliță de asigurare de viață, numind șase beneficiari diferiți, astfel încât la data scadenței, plata fiecărui beneficiar poate fi solicitată în numerar (fracționarea sumei este făcută în scopul de a evita obligația de raportare).

Exemplul nr. 2

Un client semnează o asigurare de viață cu o singura prima pentru o sumă importantă (de exemplu 100.000 Euro), cu plata primei printr-un transfer din străinătate (A). Cu toate că data scadentei poliței este stabilită, de exemplu, la 10 ani, clientul cere restituirea în avans, acceptând clauza de penalizare, solicitând ca suma care i se cuvine să fie plătită cu un cec sau prin transfer într-un cont la bancă (B) (scopul acestei tranzacții este de a crea o falsă aparență legitimitate fondurilor A).

Exemplul nr. 3

Unui client i se acordă un împrumut garantat de o poliță de asigurare de viață. Plata primei este făcută periodic, cu bani murdari, astfel încât pragul obligației de raportare nu este niciodată atins (în acest caz, anomalia constă atât în folosirea numerarului în locul altor modalități de plată care pot fi urmărite, cât și suma care este întotdeauna inferioară (la limita) pragului impus de obligația de raportare).

CAPITOLUL V

INDICII DE ANOMALIE PENTRU CAZINOURI

In anumite cazuri, daca clientii sunt identificati corespunzator de catre cazinouri, pot exista fapte si circumstante care sa confere o explicatie plauzibila pentru tranzactie, care astfel poate fi inlaturata din categoria „suspecte.”

- Clienti care efectuează tranzacții în valută la cazino.
- Doi sau mai mulți clienți cumpără fise cu valuta (în sume care sunt puțin mai mici decât pragul impus de obligația de raportare), apoi se angajează în pariuri minime. Ulterior, ei își adună fisele la un loc, iar unul dintre ei se duce la casă și le schimbă contra unei sume care depășește pragul impus de obligația de raportare.
- Un client solicită unui angajat al cazinoului să-i monitorizeze pariurile și să-l atenționeze atunci când nivelul acestora se apropie de pragul impus de obligația de raportare. Odată înștiințat de acest lucru, clientul încheie jocurile în locul respectiv, se mută la o altă masă și desfășoară tranzacții în numerar suplimentare.
- Folosirea altor persoane pentru efectuarea tranzacțiilor în numerar la cazinouri.
- Un client care a câștigat o sumă mare delegă un alt client să încaseze o parte din fise, pentru a evita să fie subiectul obligației de raportare.
- Un client (altul decât un „junk operator” (tour operator, care e implicat în organizarea excursiilor pentru turnee de jocuri de noroc) este observat în mod direct că furnizează sume mari de valută unor persoane fizice, care apoi folosesc această valută pentru achiziționarea de fise sau pentru schimbul valutar.
- Clienti care se angajează în pariuri minime, fără o explicație rezonabilă:
- Un client cumpără cu numerar un număr mare de fise, se angajează în pariuri minime la o masă de joc, apoi merge la casă și schimbă fisele.
- Clienti sau „junk operator” care furnizează informații/date de identificare false.
- Clienti necorespunzători, care încearcă să mituiască, să influențeze, să corupă sau să conspire cu un angajat al cazinoului în scopul de a evita obligațiile de raportare (de exemplu, prin solicitarea de a structura plățile recuperate sau prin înregistrarea tranzacțiilor în numerar pe numele altor persoane fizice).
- Activități anormale de jocuri de noroc, menite de a reduce la minimum riscul de joc:
 - O pereche de pariuri acoperă, în mod frecvent, ambele posibilități ale unui pariu cu variante alternative (de exemplu pariază atât pe roșu, cât și pe negru, sau atât pe par cât și pe impar la ruletă sau pariază atât cu „banc”, cât și împotriva, la baccarat).
- Un client cumpără fise cu numerar, pariază cu șanse minime de a pierde (de exemplu, pariază atât pe roșu cât și pe negru la ruletă) și efectuează tranzacții similare, iar mai târziu se duce la casă și încasează fisele în bancnote de valori mari.

- Cumpărarea de fise cu bancnote de valoare mica, angajarea de pariuri minimale sau nedeșfășurarea de activități de pariu, urmate de încasarea fiselor rămase în numerar, solicitând bancnote de valoare mare.

CAPITOLUL VI

INDICII DE ANOMALIE PENTRU AVOCAȚI, CONTABILI (AUDITORI) ȘI NOTARI

Liberii profesioniști trebuie să aibă cunoștințe adecvate cu privire la clienții lor prin mijloace de informare care să privească activitățile desfășurate de către aceștia, precum și referitoare la profilul economic și scopurile activității clienților lor; ei trebuie să evalueze, în mod continuu, relația lor cu clienții și să se asigure dacă există o neconcordanță între capacitatea economică, activitățile desfășurate și profilul lor de risc. De fapt, liberul profesionist trebuie să își amintească mereu că neonestitatea clienților poate avea drept scop utilizarea afacerilor conduse de liber profesionist în vederea obținerii accesului către instituții financiare recunoscute și respectabile, evitându-se furnizarea oricărei informații suplimentare care, în mod obișnuit, ar fi putut fi solicitată de către instituțiile financiare (vezi Partea Generală).

Liberii profesioniști trebuie să ia în considerare următorii factori, pentru a putea detecta tranzacțiile suspecte:

- a) Utilizarea liberului profesionist pentru a realiza, în numele clientului, tranzacția financiară sau imobiliară, pentru a se evita în acest mod apariția vreunei suspiciuni. În acest caz, clientul se bazează pe recomandările și siguranța oferită de liberul profesionist pentru a se putea evita cerințele de identificare.
- b) Implicarea partilor sau subiecților constituite, funcționabile sau stabilite în țări cu regimuri privilegiate în sectorul fiscal și cel legat de secretul bancar, sau în țări indicate de către GAFI drept țări necooperante.
- c) Operațiuni planificate sau efectuate în condiții sau cu valori clar diferite față de cele existente pe piață;
- d) Operațiuni care nu par a fi în concordanță cu scopurile declarate.
- e) Existența unor incompatibilități nejustificate cu privire la caracteristicile subiective ale clientului și motivația obișnuită a operațiunilor efectuate de către acesta, atât sub aspect cantitativ, cât și în ceea ce privește schemele contractuale utilizate.
- f) Recurgerea nejustificată la tehnici de smurfing;
- g) Interpunerea nejustificată a unor terțe parti;
- h) Având în vedere practica uzuală și luând în considerare natura operațiunii, clientul utilizează, în mod nejustificat, numerarul sau alte instrumente de plată necorespunzătoare.
- i) Comportamentul anormal al clienților, atunci când se află în prezența următorilor factori:

- ◆ Reticența în a furniza informații complete, cu privire la identitatea persoanei, structura juridică sau administrativă a firmei sau societății, identitatea reprezentanților firmei sau societății, a persoanelor care participă la capitalul social sau alți subiecți implicați, sau indicarea unor astfel de informații, în mod vădit false.
- ◆ Reticența în a furniza informații complete referitoare la justificarea necesității intervenției unui liber profesionist și la scopurile și intențiile concrete ale clientului.

Catalogul indicatorilor de anomalie

- Operatiuni frecvente de cumparare si cesiune de firme, intreprinderi sau societati, care nu sunt justificate prin natura activitatii desfasurate sau prin caracteristicile economice ale partilor interesate.
- Cedarea de actiuni sau plati catre firme, intreprinderi sau societati s-a realizat prin metode sau prin intermediul unor entitati, care par a nu coincide cu profilul economic al clientului sau cu obiectul de activitate declarat al firmelor, intreprinderilor sau societatilor care au incasat platile respective.
- Cedarea de actiuni sau plati catre firme, intreprinderi sau societati prin terte parti care sunt in mod vadit straine de operatiunile efectuate.
- Crearea unor instrumente financiare bancare destinate corporatiilor (corporate vehicles) sau stabilirea unor structuri legale complexe (de exemplu, holding-uri), a caror complexitate si articulatie, privita prin prisma listei actionariatului si a reprezentantelor din strainatate ale uneia sau mai multor societati, par sa aiba scopul sau intentia de eludare, ascundere sau creare de obstacole cu privire la identificarea provenientei fondurilor implicate si a persoanelor care le-au disponibilizat.
- Infiintarea unor societati de investitii in domeniul imobiliar ne-comerciale, utilizate pentru achizitionarea de bunuri imobiliare, si care au drept scop ascunderea originii fondurilor implicate in tranzactii.
- Acordarea de promovari sau avansari de pozitii cu responsabilitate in firme, intreprinderi sau societati, unor persoane care, in mod vadit, nu au capacitatile necesare si prin care se intentioneaza, in mod clar, separarea puterii de decizie de persoanele care detin oficial functii de conducere in firma respectiva.
- Operatiuni contabile menite sa tainuiasca sau sa ascunda sursele veniturilor de natura sau provenienta acestora, de exemplu, prin metode de supra-evaluare sau sub-evaluare a bunurilor.
- Solicitari de consultanta financiara si fiscala. Infractorii care doresc sa investeasca sume mari de bani, se pot prezenta ei insisi drept persoane fizice care doresc sa-si reduca obligatiile fiscale sau care vor sa plaseze bunurile detinute in asa fel incat sa nu poata fi atinse, in scopul evitatii unor obligatii fiscale viitoare.
- Cautarea de fonduri sau finantari pe baza de garantii, reprezentate de bunuri sau certificate, care atesta existenta unor depozite in banci din strainatate, in special, daca aceste depozite se afla in banci straine cu locatie in tari necooperante, conform listei GAFI, sau caracterizate printr-un regim fiscal preferential, fara a exista vreo justificare adecvata.

CAPITOLUL VII

INDICII DE ANOMALIE PENTRU CASELE DE SCHIMB VALUTAR

- Solicitări repetate pentru schimbul valutar al sumelor situate aproape de pragul obligației de raportare, într-o perioadă de timp scurtă, de asemenea efectuarea schimbului la sucursale diferite.
- Cumpărarea sau vânzarea unor cantități mari de valută sau schimbul dintr-o monedă străină în altă monedă străină.
- Schimbul unei cantități neobișnuit de mari de bancnote de valoare mică în bancnote de valoare mai mare.
- Refuzul clientului de a se identifica la solicitarea schimbului valutar.

CAPITOLUL VIII

INDICATORI DE ANOMALIE

PENTRU ENTITATILE CARE SUNT OPERATORI DE

TRANSFER RAPID DE BANI

(Oficii postale, Banci, Agenti de transfer rapid de bani)

- Transferuri ordonate de client plătibile lui însuși sau aceleiași persoane fizice detinand conturi in țări diferite, într-o perioadă de timp scurtă, fara existenta unei justificari adecvate.
- Tranzacții de același tip repetate, nejustificate de activitatea clientului și care par a fi efectuate în scopuri de disimulare:
 - incasari frecvente de fonduri care sunt transferate, după o scurtă perioadă de timp pe căi sau spre destinații care nu au legătură cu activitatea curentă a clientului, în special dacă originea sau destinația sunt în străinătate;
 - incasari sub formă de instrumente de plată (numerar, instrumente de credit, transferuri de credite) care nu sunt în concordanță cu activitatea obișnuită a clientului.
- Recurgerea la tranzacții repetate cu sume mici de bani, care par a servi la evitarea obligațiilor de identificare și de raportare (de exemplu: tranzacții frecvente cu sume situate imediat sub pragul obligației de raportare, în special în numerar sau efectuate prin subunități diferite ale aceleiași entități raportoare, acolo unde acestea nu sunt justificate de activitatea clientului).
- Tranzacții semnificative care par a fi neobișnuite în comparație cu tranzacțiile anterioare ale clientului sau pentru care nu exista un motiv plauzibil din punct de vedere economic sau financiar (de exemplu, tranzacții cu sume mari efectuate în numele companiei de către directori sau persoane aflate în legătură cu aceștia, care atrag resurse fără legătură cu activitatea companiei, în special dacă aceste tranzacții sunt efectuate în numerar).
- Tranzacții aranjate într-o manieră illogică, în special dacă sunt in dezavantajul clientului, din punct de vedere economic sau financiar.
- Tranzacții efectuate în mod frecvent de către un client în numele sau în favoarea unei terțe părți, atunci când astfel de relații de afaceri nu par a fi justificate.
- Tranzacții efectuate de către terțe părți în numele sau în favoarea clientului fără a avea un motiv plauzibil.
- Tranzactii desfasurate de catre clientii care, fara a avea un motiv plauzibil, utilizeaza in mod frecvent unul sau mai multi agenti care furnizeaza servicii de transfer rapid de bani, agenti localizati departe de locul lor de resedinta sau de zona unde isi desfasoara activitatea.

- Tranzacții solicitate intenționat cu detalii inexacte sau incomplete, care sugerează intenția de a ascunde informații esențiale, în special referitoare la părțile implicate în tranzacție.
- Tranzacții care implică contrapartide situate în centre offshore sau în zone geografice bine cunoscute pentru traficul de droguri, tranzacții care nu sunt justificate de activitatea economică a clientului sau de alte circumstanțe.

CAPITOLUL IX

INDICATORI DE ANOMALIE PENTRU

AGENTIILE IMOBILIARE SI CASELE DE LICITATIE

- Tranzactii de sume mari de bani, care nu sunt in concordanta cu profilul economic al clientului.
- Solicitari ale clientilor sau reprezentantilor acestora de a efectua tranzactii cu sume mari de bani prin folosirea nejustificata a numerarului sau a unor instrumente de plata incompatibile cu practica uzuala si cu natura operatiunii.
- Reprezentanti, care se opun in a dezvalui numele persoanelor in numele carora actioneaza, care renunta sa finalizeze efectuarea tranzactiei in momentul cand li se cere prezentarea unor documente informative cu privire la clientii lor sau care indica drept cumparator final un subiect diferit de cel indicat anterior.
- Achizionarea de bunuri de valoare mare, vandute ulterior, dupa o perioada scurta de timp, chiar si cu un pret mai mic.
- Tranzactii cu sume mari de bani realizate de catre (sau in interesul) persoanelor fizice sau juridice avand domiciliul in tari cunoscute ca desfasurand activitati ilegale portuare sau activitati off-shore.

ANEXA

LEGISLATIE DE COMBATERE A SPALARII BANILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**LEGE Nr. 656 din 7 decembrie 2002
pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor****Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 904 din 12 decembrie 2002****Parlamentul României adoptă prezenta lege.****Cap. I****Dispoziții generale****Art. 1** - Prezenta lege instituie măsuri de prevenire și combatere a spălării banilor.**Art. 2** - În sensul prezentei legi:

- a) prin *spălarea banilor* se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 23;
- b) prin *bunuri* se înțelege bunurile corporale sau necorporale, mobile ori imobile, precum și actele juridice sau documentele care atestă un titlu ori un drept cu privire la acestea;
- c) prin *tranzacție suspectă* se înțelege operațiunea care, prin natura ei și caracterul neobișnuit în raport cu activitățile clientului, trezește suspiciunea de spălare a banilor.

Cap. II**Proceduri de identificare a clienților și de prelucrare a informațiilor referitoare la spălarea banilor****Art. 3** - (1) De îndată ce salariatul unei persoane juridice sau una dintre persoanele fizice prevăzute la art. 8 are suspiciuni că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, va informa persoana desemnată conform art. 14. alin. (1), care va sesiza imediat Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*. Acesta va confirma primirea sesizării.

(2) Dacă Oficiul consideră necesar, poate dispune, motivat, suspendarea efectuării operațiunii pe o perioadă de 48 de ore.

(3) Dacă Oficiul consideră că perioada de 48 de ore nu este suficientă, poate solicita, motivat, înainte de expirarea acestui termen, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție prelungirea suspendării efectuării operațiunii cu cel mult 3 zile lucrătoare. Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție poate autoriza o singură dată prelungirea solicitată sau, după caz, poate dispune încetarea suspendării operațiunii.

(4) Oficiul trebuie să comunice persoanelor prevăzute la art. 8, în termen de 24 de ore, decizia de suspendare a efectuării operațiunii ori, după caz, măsura prelungirii acesteia, dispusă de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(5) Dacă Oficiul nu a făcut comunicarea în termenul prevăzut la alin. (4), persoanele la care se referă art. 8 vor putea efectua operațiunea.

(6) Persoanele prevăzute la art. 8 ori persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 24 de ore, efectuarea operațiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se realizează prin una sau mai multe operațiuni legate între ele.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și transferurilor externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 euro.

(8) Se exceptează de la raportarea către Oficiu următoarele categorii de operațiuni derulate prin trezoreria statului: eliberări de sume în numerar privind drepturi salariale, plățile efectuate de către instituțiile publice, încasările de impozite, taxe, contribuții și orice alte venituri bugetare de la persoane fizice și juridice, inclusiv sumele în numerar depuse de către instituțiile publice, precum și operațiunile prevăzute la alin. (7).

(9) Forma și conținutul raportului pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), (6) și (7) vor fi stabilite prin decizie a plenului Oficiului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 4 - Persoanele prevăzute la art. 8, care au cunoștință că o operațiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, pot să efectueze operațiunea fără informarea prealabilă a Oficiului, dacă tranzacția se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte. Aceste persoane sunt obligate însă să informeze Oficiul de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, despre tranzacția efectuată, precizând și motivul pentru care nu au făcut informarea, potrivit art. 3.

Art. 5 - (1) Oficiul poate cere persoanelor menționate la art. 8, precum și instituțiilor competente datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite de lege. Informațiile în legătură cu sesizările primite potrivit art. 3 și 4 au caracter confidențial.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 vor transmite Oficiului datele și informațiile solicitate, în termen de 30 de zile de la data primirii cererii.

(3) Secretul profesional la care sunt ținute persoanele prevăzute la art. 8 nu este opozabil Oficiului.

(4) Oficiul poate face schimb de informații, în baza reciprocității, cu instituții străine care au funcții asemănătoare și care au obligația păstrării secretului în condiții similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor.

Art. 6 - (1) Oficiul va proceda la analizarea și prelucrarea informațiilor, iar atunci când se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor, informațiile vor fi transmise de îndată procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(2) Dacă în urma analizării și prelucrării informațiilor primite de Oficiu nu se constată existența unor indicii temeinice de spălare a banilor, Oficiul păstrează informațiile în evidență.

(3) Dacă informațiile prevăzute la alin. (2) nu sunt completate timp de 5 ani, ele se clasează în cadrul Oficiului.

(4) După primirea sesizărilor, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție poate solicita motivat Oficiului completarea acestora, dacă apreciază că informațiile sunt insuficiente.

(5) Oficiul are obligația de a pune la dispoziție Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau, după caz, Parchetul Național Anticorupție, la solicitarea acestora, datele și informațiile pe care le-a obținut potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(6) Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție va comunica trimestrial, la cererea Oficiului, stadiul de rezolvare a sesizărilor transmise.

Art. 7 - Transmiterea cu bună-credință de informații, în conformitate cu prevederile art. 3 - 5, de către persoanele prevăzute la art. 8 sau de către persoanele desemnate potrivit art. 14 alin. (1) nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

Art. 8 - Intră sub incidența prezentei legi:

- a) băncile, sucursalele băncilor străine și instituțiile de credit;
- b) instituțiile financiare, cum ar fi: fonduri de investiții, societăți de investiții, societăți de administrare a investițiilor, societăți de depozitare, de custodie; societăți de valori mobiliare, fonduri de pensii și alte asemenea fonduri, care îndeplinesc următoarele operațiuni: creditarea, incluzând, printre altele, creditul de consum, creditul ipotecar, factoringul, finanțarea tranzacțiilor comerciale, inclusiv forfetarea, leasingul financiar, operațiuni de plăți, emiterea și administrarea unor mijloace de plată, cărți de credit, cecuri de călătorie și altele asemenea, acordarea sau asumarea de garanții și subscrierea de angajamente, tranzacții pe cont propriu sau în contul clienților prin intermediul instrumentelor pieței monetare, cecuri, ordine de plată, certificate de depozite etc., schimb valutar, produse financiare derivate, instrumente financiare legate de cursul valutar ori de rata dobânzilor, valori mobiliare, participarea la emiterea de acțiuni și oferirea de servicii legate de aceste emisiuni, consultanță acordată întreprinderilor în probleme de structură a capitalului, strategia industrială, consultanță și servicii în domeniul fuziunilor și al achizițiilor de întreprinderi, intermedierea pe piețele interbancare, administrarea de portofolii și consultanță în acest domeniu, custodia și administrarea valorilor mobiliare;
- c) societățile de asigurări și reasigurări;
- d) agenții economici care desfășoară activități de jocuri de noroc, amanet, vânzări-cumpărări de obiecte de artă, metale și pietre prețioase, dealeri, turism, prestări de servicii și orice alte activități similare care implică punerea în circulație a valorilor;
- e) persoanele fizice și juridice care acordă asistență de specialitate juridică, notarială, contabilă, financiar-bancară, cu respectarea dispozițiilor legale privind secretul profesional;
- f) persoanele cu atribuții în procesul de privatizare;
- g) oficiile poștale și persoanele juridice care prestează servicii de transmitere de bani, în lei sau în valută;
- h) agenții imobiliari;
- i) trezoreria statului;
- j) casele de schimb valutar;
- k) orice altă persoană fizică sau juridică, pentru acte și fapte săvârșite în afara sistemului financiar-bancar.

Art. 9 - (1) Persoanele prevăzute la art. 8 au obligația să stabilească identitatea clienților la inițierea unor relații de afaceri, deschiderea unor conturi sau oferirea unor servicii.

(2) Obligația de identificare a clienților este necesară și în cazul altor operațiuni decât cele la care se referă alin. (1), a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se desfășoară prin una sau mai multe operațiuni legate între ele.

(3) De îndată ce există o informație că prin operațiune se urmărește spălarea banilor, se va proceda la identificarea clienților, chiar dacă valoarea operațiunii este mai mică decât limita minimă stabilită la alin. (2).

(4) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, persoana fizică sau juridică obligată să stabilească identitatea clienților va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă prevăzută la alin. (2).

(5) Prevederile alin. (1) - (4) se aplică și operațiunilor desfășurate între persoane care nu sunt prezente fizic la efectuarea acestora.

Art. 10 - (1) Datele de identificare a clienților vor cuprinde:

a) în cazul persoanelor fizice - datele de stare civilă menționate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice - datele menționate în documentele de înmatriculare prevăzute de lege, precum și dovada că persoana fizică care conduce tranzacția reprezintă legal persoana juridică.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, la deschiderea de conturi bancare vor fi solicitate acele documente din care să rezulte identitatea firmei, sediul, tipul de societate, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacție, precum și o traducere în limba română a documentelor autentificate de un birou al notarului public.

Art. 11 - În cazul în care există informații referitoare la clienții prevăzuți la art. 9 și 10, în sensul că tranzacția nu se desfășoară în nume propriu, persoanele juridice menționate la art. 8 vor lua măsuri pentru a obține date despre adevărata identitate a persoanei în interesul ori în numele căreia acționează acești clienți, inclusiv de la Oficiu.

Art. 12 - (1) Cerințele de identificare nu vor fi impuse societăților de asigurări și reasigurări menționate la art. 8, în legătură cu polițele de asigurare de viață, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici ori egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este, în echivalent lei, până la 2.500 euro. Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează să fie mărite în așa fel încât să depășească limita sumei de 1.000 euro, respectiv de 2.500 euro, în echivalent lei, se va cere identificarea clienților.

(2) Cerințele de identificare a clienților nu sunt obligatorii în cazul subscrierii polițelor de asigurare emise de fondurile de pensii, obținute în virtutea unui contract de muncă sau datorită profesiei asiguratului, cu condiția ca polița să nu poată fi răscumpărată înainte de scadență și să nu poată fi folosită ca garanție sau colateral pentru obținerea unui împrumut.

(3) Cerințele de identificare a clienților nu se impun dacă s-a stabilit că plata se va face prin debitarea unui cont deschis pe numele clientului la o bancă sau la o instituție pentru economii.

Art. 13 - (1) În fiecare caz în care identitatea este solicitată potrivit prevederilor prezentei legi, persoana juridică sau persoana fizică prevăzută la art. 8, care are obligația identificării clientului, va păstra o copie de pe document, ca dovadă de identitate, sau referințe de identitate, pentru o perioadă de 5 ani, începând cu data când se încheie relația cu clientul.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 vor păstra evidențele secundare sau operative și înregistrările tuturor operațiunilor financiare care fac obiectul prezentei legi, pentru o perioadă de 5 ani de la efectuarea fiecărei operațiuni, într-o formă corespunzătoare, pentru a putea fi folosite ca mijloace de probă în justiție.

Art. 14 - (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, împreună cu natura și cu limitele responsabilităților menționate.

(2) Persoanele desemnate conform alin. (1) răspund pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în aplicarea prezentei legi.

Art. 15 - Persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) și persoanele prevăzute la art. 8 vor întocmi pentru fiecare tranzacție suspectă un raport scris, în forma stabilită de Oficiu, care va fi transmis imediat acestuia.

Art. 16 - (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor stabili proceduri și metode adecvate de control intern pentru a preveni și a împiedica spălarea banilor și vor asigura instruirea angajaților pentru recunoașterea operațiunilor care pot fi legate de spălarea banilor și luarea măsurilor imediate ce se impun în asemenea situații.

(2) Oficiul va participa la programele speciale de instruire a reprezentanților persoanelor prevăzute la art. 8.

Art. 17 - (1) Autoritățile cu atribuții de control financiar, conform legii, și cele de supraveghere prudentială a persoanelor prevăzute la art. 8 vor verifica și vor controla, în cadrul atribuțiilor de serviciu, modul de aplicare a prevederilor prezentei legi, iar atunci când din datele obținute rezultă suspiciuni de spălare a banilor sau alte încălcări ale dispozițiilor prezentei legi vor informa de îndată Oficiul.

(2) Oficiul poate efectua verificări și controale comune cu autoritățile prevăzute la alin. (1) la persoanele menționate la art. 8.

Art. 18 - (1) Personalul Oficiului are obligația de a nu transmite informațiile primite în timpul activității decât în condițiile legii. Obligația se menține și după încetarea funcției, pe o durată de 5 ani.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 și salariații acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și de a nu avertiza clienții cu privire la sesizarea Oficiului.

(3) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariații Oficiului și ai persoanelor prevăzute la art. 8 a informațiilor primite, atât în timpul activității, cât și după încetarea acesteia.

Cap. III

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

Art. 19 - (1) Oficiul funcționează ca organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Guvernului, cu sediul în municipiul București.

(2) Oficiul are ca obiect de activitate prevenirea și combaterea spălării banilor, scop în care primește, analizează, prelucrează informații și sesizează, în condițiile art. 6 alin. (1), Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(3) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu, la nivel central, a cărui organigramă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) Oficiul este condus de un președinte cu rang de secretar de stat, numit de Guvern din rândul membrilor plenului Oficiului, care are calitatea de ordonator principal de credite.

(5) Plenul Oficiului este structura deliberativă și de decizie, fiind format din câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Justiției, Ministerului de Interne, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, Băncii Naționale a României, Curții de Conturi și Asociației Române a Băncilor, numit în funcție pe o perioadă de 5 ani, prin hotărâre a Guvernului.

(6) În exercitarea atribuțiilor sale plenul Oficiului adoptă decizii cu votul majorității membrilor acestuia.

(7) Membrii plenului Oficiului trebuie să îndeplinească, la data numirii, următoarele condiții:

a) să fie licențiați și să aibă cel puțin 10 ani vechime într-o funcție economică sau juridică;

b) să aibă domiciliul în România;

c) să aibă numai cetățenia română;

d) să aibă exercițiul drepturilor civile și politice;

e) să se bucure de o înaltă competență profesională și morală neștirbită.

(8) Se interzice membrilor plenului Oficiului să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(9) Funcția de membru al plenului Oficiului este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(10) Membrii plenului Oficiului au obligația să comunice de îndată, în scris, președintelui Oficiului apariția oricărei situații de incompatibilitate.

(11) În perioada ocupării funcției membrii plenului Oficiului vor fi detașați, respectiv raportul de muncă al acestora va fi suspendat, urmând ca la încetarea mandatului să revină la funcția deținută anterior.

(12) În caz de vacanță a unui post în cadrul plenului Oficiului, conducătorul autorității competente va propune Guvernului o nouă persoană, în termen de 30 de zile de la data vacanței postului.

(13) Mandatul de membru al plenului Oficiului încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;
- b) prin demisie;
- c) prin deces;
- d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni;
- e) la survenirea unei incompatibilități;
- f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(14) Personalul angajat al Oficiului nu poate ocupa nici un post sau nu poate îndeplini vreo funcție în cadrul nici uneia dintre persoanele juridice prevăzute la art. 8 în același timp cu activitatea de salariat al Oficiului.

(15) Pentru funcționarea Oficiului Guvernul va transmite în administrarea acestuia imobilele necesare - terenuri și clădiri - din domeniul public și privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(16) Oficiul poate participa la activitățile organismelor internaționale de specialitate și poate fi membru al acestora. Plenul Oficiului decide privind oportunitatea participării la astfel de activități.

Art. 20 - (1) Membrii plenului Oficiului beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru persoanele care îndeplinesc funcții de demnitate publică. Indemnizația membrilor plenului Oficiului se stabilește conform prevederilor [art. 19](#) și ale pct. 6 din [anexa nr. II/2](#) din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Salarizarea personalului de specialitate și a personalului auxiliar de specialitate se realizează potrivit [Legii nr. 50/1996](#) privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Nomenclatorul de funcții, condițiile de studii și de vechime pentru încadrarea, promovarea și salarizarea personalului Oficiului, precum și reglementarea legală în funcție de care se stabilește salarizarea sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(4) Avansarea în grade și trepte profesionale a personalului prevăzut la alin. (2) se va realiza prin testare profesională, în condițiile de vechime stabilite conform anexei.

(5) Indemnizația de încadrare a personalului de specialitate, stabilită conform cap. I din anexă, este unica formă de remunerare lunară a activității corespunzătoare funcției fără acordarea nici unuia dintre sporurile prevăzute de Legea nr. 50/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și reprezintă baza de calcul

pentru stabilirea drepturilor și a obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

(6) Personalul auxiliar de specialitate beneficiază, pe lângă salariul de bază stabilit potrivit anexei la prezenta lege, și de sporurile prevăzute de Legea nr. 50/1996, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 334/2001, pentru funcțiile cu care se asimilează.

(7) Personalul din cadrul Oficiului, care ocupă funcții specifice sectorului bugetar, va fi salarizat conform legislației referitoare la salarizarea personalului din ministere și alte organe centrale de specialitate.

(8) Personalul salarizat în baza prezentei legi are dreptul pe perioada concediului de odihnă, pe lângă indemnizația de concediu, la o primă egală cu indemnizația de încadrare brută sau, după caz, la salariul de bază brut din luna anterioară plecării în concediu, care se impozitează separat.

Cap. IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 21 - Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 22 - (1) Constituie contravenție următoarele fapte:

- a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) și (6), art. 4 și 9;
- b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (2), art. 11, art. 13 - 15, art. 16 alin. (1) și la art. 17.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 200.000.000 lei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) se aplică și persoanelor juridice.

(4) Contravențiile se constată și amenda se aplică de personalul desemnat din cadrul Oficiului și al autorităților prevăzute la art. 17.

(5) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează în mod corespunzător cu prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 23 - (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(2) Asocierea sau inițierea unei asocieri, aderarea ori sprijinirea, sub orice formă, a unei astfel de asocieri, în scopul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 24 - Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 18 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 25 - (1) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 23 și 24 se aplică dispozițiile [art. 118](#) din Codul penal privind confiscarea bunurilor.

(2) Dacă bunurile care fac obiectul infracțiunii prevăzute la art. 23 nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Pentru a garanta aducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor se pot lua măsurile asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

Art. 26 - În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 23 și 24, secretul bancar și secretul profesional nu sunt opozabile organelor de urmărire penală, după începerea de către procuror a urmăririi penale, și nici instanțelor de judecată.

Datele și informațiile solicitate de procuror sau de instanța de judecată se comunică de către persoanele prevăzute la art. 8, la cererea scrisă a procurorului, în cursul urmăririi penale, sau a instanței, în cursul judecării.

Art. 27 - (1) Când există indicii temeinice că o persoană care pregătește comiterea infracțiunii de spălare a banilor folosește sisteme de telecomunicații sau informatice, procurorul poate să dispună, pe o perioadă determinată, accesul la aceste sisteme.

(2) Procurorul poate, de asemenea, să dispună, când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, punerea sub supraveghere pe o durată determinată a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora.

(3) Dispozițiile [art. 91¹](#) - [91⁵](#) din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Cap. V

Dispoziții finale

Art. 28 - Identificarea clienților, potrivit art. 9, se va face de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 29 - Limita minimă a operațiunii prevăzute la art. 9 alin. (2) și limitele maxime ale sumelor prevăzute la art. 12 alin. (1) pot fi modificate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Oficiului.

Art. 30 - În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare regulamentul său de organizare și funcționare.

Art. 31 - [Legea nr. 21/1999](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 21 ianuarie 1999, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

Anexă

I. Salarizarea personalului de specialitate din Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor

Nivelul crt.	Funcția studiilor	Reglementarea legală în funcție de care se stabilește salarizarea	Vechimea în specialitate	Nr.
1.	Director S	Coeficientul de multiplicare prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 1 cap. A nr. crt. 15	-	
2.	Șef S	Coeficientul de multiplicare serviciu prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 1 cap. A nr. crt. 16	-	
3.	Analist financiar gradul I	Coeficientul de multiplicare prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 1 cap. A nr. crt. 17	8 ani în funcții economice sau juridice	
4.	Analist financiar gradul II	Coeficientul de multiplicare prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 1 cap. A nr. crt. 22	6 ani în funcții economice sau juridice	
5.	Analist financiar gradul III	Coeficientul de multiplicare prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 1 cap. A nr. crt. 23	4 ani în funcții economice sau juridice	
6.	Analist financiar gradul IV	Coeficientul de multiplicare prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 1 cap. A nr. crt. 28	2 ani în funcții economice sau juridice	

II. Salarizarea personalului auxiliar de specialitate din Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor

Nr. crt.	Nivelul Funcția studiilor	Reglementarea legală în funcție de care se stabilește salarizarea	Vechimea în specialitate
1.	Asistent analist treapta I	M Coeficientul de multiplicare prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 2 cap. A nr. crt. 9	7 ani în funcții auxiliare juridice, economice sau administrative
2.	Asistent analist treapta II	M Coeficientul de multiplicare prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 anexa nr. 2 cap. A nr. crt. 10	4 ani în funcții auxiliare juridice, economice sau administrative

NOTĂ:

Pentru activitatea informatică se pot angaja în funcția de analist financiar absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior de profil informatic.

GUVERNUL ROMANIEI

HOTARARE nr. 479 din 16 mai 2002

pentru aprobarea Regulamentului de Organizare si Functionare a Oficiului National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor

In temeiul prevederilor art. 107 din Constitutia Romaniei si ale Legii nr. 21/1999 pentru prevenirea si sanctionarea spalarii banilor, cu modificarile ulterioare, Guvernul Romaniei adopta prezenta hotarare.

Art. 1 - Se aproba Regulamentul de organizare si functionare a Oficiului National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor, prevazut in anexa care face parte integranta din prezenta hotarare.

Art. 2 - Paza sediului Oficiului National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor si controlul accesului se asigura permanent si in mod gratuit de catre Comandamentul National al Jandarmeriei.

Art. 3 - Pe data intrarii in vigoare a prezentei hotarari se abroga Hotararea Guvernului nr. 413/1999 pentru aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a Oficiului National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor si a structurilor sale teritoriale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 249 din 2 iunie 1999.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NASTASE

Contrasemneaza:

Presedintele Oficiului National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor,
Ioan Melinescu,
secretar de stat
p. Ministrul finantelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat
Ministrul muncii si solidaritatii sociale,
Marian Sarbu

Bucuresti, 16 mai 2002
Nr. 479

ANEXA

REGULAMENT

de Organizare si Functionare a Oficiului National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1 - (1) Oficiul National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor, denumit in continuare Oficiu, infiintat in baza Legii nr. 21/1999 pentru prevenirea si sanctionarea spalarii banilor, cu modificarile ulterioare, denumita in continuare lege, se organizeaza si functioneaza ca organ de specialitate cu personalitate juridica, in subordinea Guvernului.

(2) Sediul Oficiului este in municipiul Bucuresti, Splaiul Independentei nr. 202A, et. 8, sectorul 6.

Art. 2 - Oficiul are ca obiect de activitate prevenirea si combaterea spalarii banilor, scop in care primeste, analizeaza, prelucreaza informatii si sesizeaza autoritatile abilitate prin lege.

Art. 3 - (1) Oficiul este condus de un presedinte cu rang de secretar de stat, numit de Guvern din randul membrilor Oficiului. Presedintele Oficiului are si calitatea de ordonator principal de credite.

(2) Oficiul este format din cate un reprezentant al Ministerului Finantelor Publice, Ministerului Justitiei, Ministerului de Interne, Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie, Bancii Nationale a Romaniei, Asociatiei Romane a Bancilor si Curtii de Conturi, numiti in functii pe o perioada de 5 ani, prin hotarare a Guvernului.

Membrii Oficiului indeplinesc functii de demnitate publica.

(3) Plenul Oficiului, constituit conform art. 19 alin. (6) din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare, este structura deliberativa si de decizie a Oficiului.

(4) Personalul angajat al Oficiului cuprinde personal de specialitate, personal auxiliar de specialitate si personal care ocupa functii specifice sectorului bugetar si este format din analisti financiari, asistenti analisti, functionari publici si personal contractual.

(5) Numarul maxim de posturi este de 84.

(6) Oficiul isi constituie aparat propriu la nivel central.

Art. 4 - (1) Structura organizatorica a Oficiului este prevazuta in anexa care face parte integranta din prezentul regulament.

(2) In cadrul acesteia, prin decizie a Plenului Oficiului, se pot organiza servicii, birouri si compartimente.

CAPITOLUL II

Atributiile Oficiului

Art. 5 - Pentru indeplinirea obiectului sau de activitate Oficiul are urmatoarele atributii principale:

a) primeste date si informatii de la persoanele fizice si juridice prevazute la art. 8 si 17 din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare, referitoare la operatiuni si tranzactii efectuate in lei si/sau valuta;

b) analizeaza si prelucreaza datele si informatiile primite;

- c) examineaza din proprie initiativa cazurile care intra in sfera sa de competenta;
- d) solicita oricarei institutii competente furnizarea de date si informatii necesare in vederea indeplinirii obiectului sau de activitate;
- e) colaboreaza cu Ministerul Finantelor Publice, Ministerul Justitiei, Parchetul de pe langa Curtea Suprema de Justitie, Ministerul de Interne, Serviciul Roman de Informatii, Serviciul de Informatii Externe, Banca Nationala a Romaniei, Curtea de Conturi, Asociatia Romana a Bancilor, Comisia Nationala a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurarilor si Camera de Comert si Industrie a Romaniei si a Municipiului Bucuresti;
- f) coopereaza si promoveaza schimbul de informatii si experiente cu institutiile straine care au functii asemanatoare si cu institutiile internationale europene si regionale care au atributii in domeniul spalarii banilor;
- g) emite, in conditiile legii, decizii de suspendare a efectuarii tranzactiilor asupra carora exista suspiciunea ca ar avea drept scop spalarea banilor;
- h) informeaza Parchetul de pe langa Curtea Suprema de Justitie in cazurile prevazute de lege;
- i) intocmeste si actualizeaza liste cuprinzand persoane fizice si juridice suspecte de savarsirea sau finantarea actelor de terorism, care se transmit Ministerului Finantelor Publice conform prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea si combaterea utilizarii sistemului financiar-bancar in scopul finantarii de acte de terorism;
- j) constata contravenitiile savarsite in domeniul sau de activitate si aplica sanctiunile stabilite de lege, prin persoane desemnate in acest scop;
- k) urmareste aplicarea unitara a dispozitiilor legale din sfera sa de activitate, prin emitere de decizii;
- l) urmareste aplicarea efectiva a deciziilor proprii;
- m) face propuneri Guvernului si organelor administratiei publice centrale pentru adoptarea de masuri in scopul prevenirii si combaterii spalarii banilor, avizeaza proiectele de acte normative care au legatura cu domeniul sau de activitate;
- n) organizeaza programe speciale de instruire a persoanelor fizice si a reprezentantilor persoanelor juridice prevazute la art. 8 din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare, precum si a personalului propriu;
- o) intocmeste raport de activitate, anual sau atunci cand Guvernul hotaraste, si realizeaza studii, analize si sinteze privind domeniul sau de activitate;
- p) stabileste forma rapoartelor pentru tranzactiile care pot fi legate de spalarea banilor;
- r) elaboreaza, negociaza si incheie conventii, protocoale, intelegeri cu institutiile similare din alte tari, in limita mandatului dat de Guvern.

CAPITOLUL III

Organizarea si functionarea Oficiului

Art. 6 - Organizarea, structura si procedurile de functionare ale Oficiului trebuie sa asigure realizarea atributiilor prevazute de lege si de prezentul regulament.

Art. 7 - (1) Presedintele reprezinta Oficiul in relatiile cu autoritatile legislative, judiciare si administrative, precum si cu persoanele fizice si juridice din tara si din strainatate, inclusiv cu organisme si organizatiile internationale.

(2) Presedintele reprezinta Oficiul ca persoana juridica si il angajeaza patrimonial, prin semnatura sa, in raporturile cu tertii.

(3) Presedintele conduce sedintele Plenului Oficiului si controleaza aplicarea efectiva a deciziilor adoptate, dispunand masuri adecvate.

(4) Presedintele poate delega puteri de reprezentare si altor membri ai Plenului Oficiului.

(5) Presedintele emite ordine de angajare si de incetare a raporturilor de munca, aproba transferul si aplica sanctiunile disciplinare prevazute de lege pentru personalul angajat al Oficiului.

Art. 8 - (1) Sedintele Plenului Oficiului se desfasoara in prezenta a cel putin 4 membri. Deciziile Plenului Oficiului se adopta cu majoritatea voturilor membrilor prezenti.

(2) Membrii Oficiului asigura si coordoneaza colaborarea cu institutiile ai caror reprezentanti sunt.

(3) Plenul Oficiului dezbate si, dupa caz, decide asupra:

a) rapoartelor privind tranzactii suspecte, inclusiv asupra eventualelor obiectii formulate la acestea, si decide asupra masurilor care se impun;

b) suspendarii efectuării tranzactiilor pentru 24 de ore si asupra formularii cererii de prelungire a suspendarii, adresata Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie;

c) informarii Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie in cazurile in care exista date si indicii temeinice referitoare la spalarea banilor;

d) listelor cuprinzand persoanele suspecte de savarsirea actelor de terorism sau de finantare a organizatiilor teroriste;

e) punctelor de vedere, recomandarilor si avizelor de formulat privind aplicarea prevederilor legale in materie;

f) categoriilor de intelegeri, deciziilor de asociere si practicilor concertate propuse pentru adoptare;

g) proiectelor de reglementari in vederea propunerii spre aprobare institutiilor abilitate;

h) raportului de activitate;

i) proiectului bugetului propriu de venituri si cheltuieli;

j) elaborarii, adoptarii si actualizarii strategiilor si programelor de prevenire si combatere a spalarii banilor;

k) stabilirii criteriilor de selectare, promovare si de pregatire profesionala a personalului;

l) elaborarii si actualizarii formelor de colaborare cu autoritatile interne, pentru indeplinirea obiectului de activitate al Oficiului;

m) stabilirii liniilor generale de cooperare a Oficiului cu autoritatile din alte tari si cu organizatiile si organisme internationale, pentru armonizarea legislatiei in domeniu;

n) repartizarii unor atributii din domeniile de competenta ale Oficiului fiecarui membru al acestuia;

o) masurilor privind angajarea raspunderii materiale si disciplinare a personalului angajat.

Art. 9 - (1) In cadrul Oficiului functioneaza urmatoarele directii:

a) Directia informatica, sinteza si evidenta operativa;

b) Directia operativa - analiza I;

c) Directia operativa - analiza II;

d) Directia cooperare si relatii internationale;

e) Directia economico-administrativa.

(2) In subordinea presedintelui Oficiului functioneaza compartimentul de audit public intern si biroul juridic.

Art. 10 - (1) Directia informatica, sinteza si evidenta operativa indeplineste urmatoarele atributii principale:

- a) realizeaza studii in vederea cunoasterii: structurii entitatilor si a mediului functional din sfera de activitate a Oficiului; tendintelor generale ale fenomenului spalarii banilor; efectelor fenomenului spalarii banilor asupra mediului financiar-bancar; evolutiei fenomenului, in vederea identificarii situatiilor in care este justificata luarea unor masuri;
- b) propune Plenului Oficiului forma rapoartelor care sunt utilizate in procesul de sesizare si raportare;
- c) organizeaza evidenta centralizata si administrarea bazelor de date al Oficiului;
- d) organizeaza si coordoneaza sistemul informatic al Oficiului;
- e) organizeaza activitatea de registratura, secretariat, birou de documente secrete si arhiva;
- f) elaboreaza materiale de analiza si sinteza in domeniul de activitate al Oficiului;
- g) realizeaza evidenta specifica a persoanelor fizice si juridice care intra sub incidenta art. 8 din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare;
- h) primeste, analizeaza si proceseaza rapoartele pentru tranzactii suspecte si rapoartele de depunere si retragere in numerar, transmise de persoanele fizice si juridice prevazute la art. 8 si 17 din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare;
- i) propune Plenului Oficiului analiza cazurilor in care exista suspiciuni de spalare a banilor.

(2) Directiile operative indeplinesc urmatoarele atributii principale:

- a) primesc, analizeaza si prelucreaza cazurile suspecte de spalare a banilor aprobate de Plenul Oficiului;
- b) solicita, in conditiile art. 5 din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare, oricarei institutii competente datele necesare verificarii cazurilor suspecte de spalare a banilor;
- c) intocmesc note cu privire la rezultatul verificarilor si le supun dezbaterii Plenului Oficiului;
- d) constata contraventiile si aplica sanctiunile contraventionale prevazute la art. 22 din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare, prin persoanele desemnate in acest scop de Plenul Oficiului;
- e) in baza deciziei Plenului Oficiului, transmit de indata Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie cazurile in care sunt indicii temeinice referitoare la spalarea banilor.

(3) Directia cooperare si relatii internationale indeplineste urmatoarele atributii principale:

- a) asigura legatura si colaborarea pentru realizarea schimbului de informatii si experienta cu institutiile straine cu functii asemanatoare, cu alte organisme internationale de specialitate;
- b) primeste, transmite si administreaza informatiile de la si catre institutiile straine care au functiuni asemanatoare Oficiului;
- c) organizeaza baza de date privind legislatia si practica internationala in materie;
- d) elaboreaza materialele necesare in vederea participarii reprezentantilor Oficiului la seminarii, conferinte internationale, schimburi de experienta, in colaborare cu directiile de specialitate, si aduce la indeplinire programele de asistenta din strainatate.

(4) Directia economico-administrativa are urmatoarele atributii principale:

- a) asigura, in conditiile legii, fundamentarea si elaborarea proiectului de buget privind veniturile si cheltuielile Oficiului si urmareste executia acestuia;
- b) intocmeste darile de seama contabile, potrivit legii;
- c) analizeaza si urmareste cheltuiera cu eficienta a fondurilor aprobate;
- d) asigura aplicarea prevederilor legale cu privire la selectionarea, angajarea si salarizarea personalului;
- e) asigura achizitionarea, gestionarea si administrarea mijloacelor fixe, a obiectelor de inventar si a altor materiale;
- f) asigura intretinerea si exploatarea parcului auto;
- g) exercita controlul financiar preventiv asupra operatiunilor din care se nasc, se sting sau se modifica raporturi patrimoniale;
- h) organizeaza inventarierea mijloacelor materiale si banesti ale Oficiului;
- i) participa la activitatea de licitatii;
- j) pastreaza si completeaza carnetele de munca;
- k) intocmeste documentele si indeplineste activitatile necesare pentru angajari, transferari si pentru incetarea raporturilor de munca.

(5) Biroul juridic are urmatoarele atributii principale:

- a) asigura asistenta de specialitate in relatiile Oficiului cu tertii;
- b) reprezinta Oficiul in fata instantelor judecatoresti;
- c) avizeaza pentru legalitate deciziile administrative ale Oficiului;
- d) prezinta si difuzeaza in cadrul Oficiului actele normative care au incidenta asupra activitatii acestuia.

(6) Compartimentul de audit public intern are urmatoarele atributii principale:

- a) certificarea trimestriala si anuala, insotita de raport de audit, a bilantului contabil si a contului de executie bugetara, prin verificarea legalitatii, realitatii si exactitatii evidentelor contabile si ale actelor financiare si de gestiune;
- b) examinarea legalitatii, regularitatii si conformitatii operatiunilor, identificarea erorilor, risipei, gestiunii defectuoase si fraudelor si, pe aceste baze, propunerea de masuri si solutii pentru recuperarea pagubelor si sanctionarea celor vinovati;
- c) supravegherea regularitatii sistemelor de fundamentare a deciziei, planificare, programare, organizare, coordonare, urmarire si control al indeplinirii deciziilor;
- d) evaluarea economicitatii, eficacitatii si eficientei cu care sistemele de conducere si executie utilizeaza resursele financiare, umane si materiale pentru indeplinirea obiectivelor si obtinerea rezultatelor stabilite;
- e) identificarea slabiciunilor sistemelor de conducere si de control, precum si a riscurilor asociate unor astfel de sisteme, unor programe sau operatiuni si propunerea de masuri pentru corectarea acestora si pentru diminuarea riscurilor, dupa caz.

Art. 11 - Atributiile, sarcinile si raspunderile individuale ale personalului Oficiului se stabilesc prin fisa postului, care se intocmeste in baza Legii nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare, si a prezentului regulament si se semneaza de catre salariat si seful ierarhic.

CAPITOLUL IV

Conditii de recrutare, de angajare si de promovare a personalului

Art. 12 - Angajarea personalului in functii se face prin concurs, in conditiile legii.

Art. 13 - In vederea participarii la concursul de angajare in cadrul Oficiului, candidatii trebuie sa indeplineasca cumulativ urmatoarele conditii:

- a) sa aiba numai cetatenie romana;

- b) sa fie absolventi cu diploma de licenta ai unei institutii de invatamant superior economic sau juridic, cu vechimea minima in specialitatea mentionata in nomenclatorul de functii pentru personalul de specialitate si personalul auxiliar de specialitate, prevazut in anexa la Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 237/2000, iar pentru personalul care ocupa functii specifice sectorului bugetar, cu conditiile de vechime minime si studiile stabilite de Plenul Oficiului;
- c) sa aiba exercitiul drepturilor civile si politice;
- d) sa se bucure de o reputatie profesionala si morala nestirbita;
- e) sa nu fi fost condamnati pentru savarsirea vreunei infractiuni;
- f) sa fie declarati admisi la examenul medical si la testul psihologic.

Art. 14 - Dosarul de inscriere la concursul pentru angajarea in cadrul Oficiului va cuprinde:

- a) cererea candidatului;
- b) diploma de licenta, in cazul absolventilor invatamantului superior, iar pentru absolventii invatamantului liceal sau profesional, diploma de bacalaureat, respectiv diploma de absolvire a scolii profesionale, in original si in copie;
- c) copie de pe livretul militar, dupa caz;
- d) curriculum vitae;
- e) caracterizare-recomandare de la ultimul loc de munca;
- f) certificatul de cazier judiciar;
- g) fisa medicala;
- h) copie de pe carnetul de munca;
- i) declaratie pe propria raspundere ca nu a fost judecat sau condamnat in cauze penale si ca nu se afla in curs de cercetare sau de judecata penala.

Art. 15 - La angajare personalul Oficiului va semna un angajament privind obligatia de a nu divulga informatiile primite in timpul activitatii decat in cazul unei proceduri judiciare, inclusiv dupa incetarea functiei, pe o durata de 5 ani.

Art. 16 - Personalul angajat in cadrul Oficiului nu poate ocupa nici un post si nu va indeplini nici o functie in institutiile prevazute la art. 8 din Legea nr. 21/1999, cu modificarile ulterioare, concomitent cu calitatea de salariat al Oficiului.

CAPITOLUL V

Salarizarea si alte drepturi ale personalului angajat in cadrul Oficiului

Art. 17 - (1) Salarizarea personalului de specialitate si a personalului auxiliar de specialitate se realizeaza in acelasi mod ca si salarizarea personalului din organele autoritatii judecatoresti, potrivit anexei la Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 237/2000.

(2) Personalul din cadrul Oficiului, altul decat cel de specialitate prevazut la alin. (1), va fi salarizat conform actelor normative de salarizare aplicabile personalului din ministere si din alte organe de specialitate din subordinea Guvernului.

(3) Indemnizatiile de incadrare si salariile de baza se stabilesc pe functii, in raport cu structura din care face parte personalul angajat.

Art. 18 - Personalul angajat al Oficiului are dreptul, in fiecare an calendaristic, la un concediu de odihna si la alte concedii stabilite pentru salariatii din administratia publica, in conformitate cu prevederile Hotararii Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihna si alte concedii ale salariatilor din administratia publica, din regiile autonome cu specific deosebit si din unitatile bugetare, republicata, cu modificarile ulterioare.

Art. 19 - (1) Membrii Plenului Oficiului, analistii financiari, care sunt detasati sau delegati, beneficiaza de o diurna de 2% din indemnizatia de incadrare, de decontarea

cheltuielilor de cazare la structuri de primire turistice de categorie de pana la 3 stele inclusiv, precum si a transportului cu trenul clasa I, vagon de dormit clasa I, avion ori alte mijloace de transport, dupa caz.

(2) Pentru analistii financiari cheltuielile de deplasare in strainatate, diurna, cheltuielile de transport si de cazare se acorda potrivit dispozitiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea si alte drepturi ale personalului din organele autoritatii judecatoresti, republicata.

(3) Celelalte categorii de personal beneficiaza de drepturile de deplasare in tara si strainatate, precum si de drepturile de detasare, potrivit reglementarilor aplicabile personalului institutiilor publice.

CAPITOLUL VI

Dispozitii finale

Art. 20 - Oficiul are in dotare un parc auto de 8 autoturisme cu un consum maxim de 300 litri/luna/ autoturism.

ANEXA la Regulament

GUVERNUL ROMÂNIEI

Hotărâre nr. 1078 din 8 iulie 2004
pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului
Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2002

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 636 din 14 iulie 2004

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. - Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 5 iunie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (4) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

"(4) Personalul angajat al Oficiului cuprinde personal de specialitate și personal auxiliar de specialitate, format din analiști financiari și asistenți analiști, precum și personal contractual care ocupă funcții specifice sectorului bugetar."

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

"Art. 4. - (1) Structura organizatorică a Oficiului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament. În cadrul direcțiilor se pot organiza servicii, birouri și compartimente, prin ordin al președintelui Oficiului.

(2) Atribuțiile plenului Oficiului și cele ale direcțiilor se stabilesc prin decizie a primului-ministru, la propunerea președintelui Oficiului, iar în cazul celorlalte compartimente, prin ordin al președintelui Oficiului, în condițiile legii."

3. Alineatul (3) al articolului 8, articolul 9 și articolul 10 se abrogă.

4. La articolul 13, litera b) va avea următorul cuprins:

"b) să fie absolvenți cu diplomă de licență ai unei instituții de învățământ superior sau absolvenți cu studii medii, după caz, în condițiile legii;"

5. Anexa la regulament se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Președintele Oficiului Național
de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
Iulian Ilie Dragomir
p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

București, 8 iulie 2004.Nr. 1.0

ANEXĂ - STRUCTURA ORGANIZATORICĂ

a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor**DECIZIE Nr. 657 din 20 decembrie 2002**

privind forma și conținutul următoarelor rapoarte: Raportul de tranzacții suspecte; Raportul privind operațiunile cu sume în numerar care depășesc echivalentul a 10.000 euro; Raportul pentru transferurile externe în și din conturi, pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 euro

Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 2 din 7 ianuarie 2003

Având în vedere prevederile [art. 3](#) alin. (9) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor,

în baza [art. 8](#) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2002,

Plenul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor decide:

Art. 1 - Se aprobă Raportul de tranzacții suspecte, Raportul privind operațiunile cu sume în numerar care depășesc echivalentul a 10.000 euro și Raportul pentru transferurile externe în și din conturi pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 euro, în forma și conținutul prezentate în anexele nr. 1, 2 și 3.

Art. 2 - Prezenta decizie împreună cu anexele nr. 1, 2, 3 și anexa A, care fac parte integrantă din prezenta decizie, se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3 - Începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei decizii, raportarea datelor și elementelor prevăzute de [Legea nr. 656/2002](#) pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor se va efectua în forma prezentată în anexele nr. 1, 2 și 3, de către persoanele fizice și juridice care intră sub incidența legii, pe suport de hârtie sau în formă electronică, caz în care se respectă regimul juridic al semnăturii electronice și al înscrisurilor în formă electronică.

Art. 4 - Decizia Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 3/1999 privind aprobarea Raportului pentru tranzacții suspecte și a Raportului privind operațiunile de depunere și de retragere în numerar care depășesc echivalentul a 10.000 euro, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 6 august 1999, se abrogă.

Președintele Oficiului Național de Prevenire și
Combatere a Spălării Banilor,
Ioan Melinescu,
Secretar de Stat

- Tipul contului;
- Forma juridică de organizare;
- Tipul documentului de identitate

sunt listate în tabelele respective din Anexa A.

Mențiuni:

Pentru transmiterea raportului în format electronic, ONPCSB va pune la dispoziția entităților raportoare aplicația Data Entry și manualul de utilizare.

Anexa Nr. 2¹⁾

¹⁾ Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Persoana juridică raportoare:

Denumirea:

Adresa:

Codul fiscal:

Numărul de înregistrare la Registrul Comerțului:

Data raportării:

Curs euro BNR:

RAPORT

privind operațiunile cu sume în numerar care depășesc echivalentul a 10.000 euro

Informații despre client (titularul de cont)													Data și locul nașterii	
*Nr. *Sucursala *Tip * Adresa * Act * Cod * * * *														
*crt. *client *identitate *client * Data *														
Țara *Localitatea *														
*Nume *Prenume *Țara *Județ *Localitate *Strada *Nr. *Sector * * * * *														
*0 * 1 * 2 * 3 * 4 * 5 * 6 * 7 * 8 * 9 * 10 * 11 * 12 * 13 * 14 * 15 *														
Informații despre persoana care efectuează tranzacția													Contul	
*în care se * Data * Fel *														
*Adresa * Act * Cod *desfășoară *operațiunii *operațiune *														
*Nume * Prenume *identitate *numeric *operațiunea *														
*Țara * Județ * Localitate * Strada *Nr. *Sector * *personal * * * *														
* 16 * 17 * 18 * 19 * 20 * 21 * 22 * 23 * 24 * 25 * 26 * 27 * 28 *														
* Scop * Cod * Suma *Echivalent * Observații *														
*operațiune *valută *tranzacționată * euro *														
* 29 * 30 * 31 * 32 * 33 *														
*Pentru persoanele juridice, în coloana 3 se va completa denumirea și nu se va completa coloana 4.														

Notă:

Valorile admisibile pentru coloana *Tip Client* sunt "F" - pentru persoane fizice sau "J" - pentru persoane juridice.

În coloana *Act identitate* se va completa seria și numărul actului de identitate pentru persoane fizice, respectiv numărul de înmatriculare de la Registrul comerțului - pentru persoane juridice.

În coloana *Cod client* se va completa codul numeric personal pentru persoane fizice, respectiv codul fiscal/cod unic pentru persoane juridice.

În coloanele *Data nașterii* și *Data operațiunii* se vor completa datele calendaristice respective, în forma zi/lună/an.

În cazul în care clientul este o persoană juridică, este obligatorie completarea tuturor *Informațiilor despre persoana împuternicită* (coloanele 16 - 25).

În cazul subcapitolului II.B este obligatorie completarea tuturor rubricilor, cu excepția *Județului, Sectorului*, care vor fi completate în funcție de context (județul va fi completat numai pentru România, mai puțin București iar sectorul va fi completat numai pentru București).

Pentru subcapitolul II.C, valorile admisibile pentru rubrica "Tipul contului" sunt listate în tabelul respectiv din Anexa A.

• **Capitolul III:**

Se completează numai unul dintre subcapitolele III.A și III.B în funcție de statutul juridic al clientului (persoană fizică/persoană juridică), fiind obligatorie completarea tuturor rubricilor.

Subcapitolul III.C este obligatoriu de completat.

• **Capitolul IV:**

Informațiile din capitolul IV se vor completa numai pentru plățile externe (operațiunile în care clientul băncii este ordonator).

Atunci când titularul de cont este persoana care conduce tranzacția, capitolul IV nu se va completa.

• **Capitolul V:**

Completarea rubricilor din Capitolul V este obligatorie.

Felul tranzacției (D/C) va fi definit în raport cu operația efectuată pentru clientul entității raportoare.

Valorile admisibile pentru rubrica "Detaliile operațiunii" sunt listate în tabelul respectiv (Tip operațiune) din Anexa A.

Anexa A*)

*) Anexa A este reprodusă în facsimil.

TABELE DE REFERINȚĂ (NOMENCLATOARE)

1) Tabela VALUTE

Cod_v	Den_v
ATS	ȘILING AUSTRIAC
AUD	DOLAR AUSTRALIAN
BEF	FRANC BELGIAN
CAD	DOLAR CANADIAN
CHF	FRANC ELVEȚIAN
CZK	COROANA CEHEASCĂ
DEM	MARCA GERMANĂ
DKK	COROANA DANEZĂ
EGP	LIRA EGIPTEANĂ
ESP	PESETAS SPANIOLĂ
EUR	EURO
FIM	MARCA FINLANDEZĂ
FRF	FRANC FRANCEZ
GBP	LIRA STERLINĂ
GRD	DRAHMA GRECEASCĂ
HKD	DOLAR HONG KONG
HUF	FORINT UNGURESC
IEP	LIRA IRLANDEZĂ

3 ILS 3 SEKEL ISRAELIAN
 3 ITL 3 LIRA ITALIANĂ
 3 JPY 3 YEN JAPONEZ
 3 KRW 3 WON COREAN
 3 LUF 3 FRANC LUXEMBURGHEZ
 3 MDL 3 LEU MOLDOVENESC
 3 NLG 3 GULDEN OLANDEZ
 3 NOK 3 COROANĂ NORVEGIANĂ
 3 PTE 3 ESCUDOS PORTUGHEZI
 3 ROL 3 LEU ROMÂNIA
 3 RUR 3 RUBLA RUSEASCĂ
 3 SEK 3 COROANA SUEDEZĂ
 3 SGD 3 DOLAR SINGAPOREZ
 3 TRL 3 LIRE TURCEȘTI
 3 USD 3 DOLAR SUA
 3 XDR 3 DST
 3 YUM 3 DINAR IUGOSLAV

2) Tabela TIP CONT

3 COD_R 3 NUME_R
 3 1³ CONT CURENT
 3 2³ DEPOZIT LA VEDERE
 3 3³ DEPOZIT LA TERMEN
 3 4³ DEPOZITE COLATERALE
 3 5³ CERTIFICATE DEPOZIT
 3 6³ CARNET DE ECONOMII
 3 7³ LIBRET DE ECONOMII
 3 8³ CONT DE CREDIT
 3 9³ CONT DE CARD
 3 10³ CONT DE FACTORING
 3 11³ CASETA DE SIGURANȚĂ
 3 12³ NICI UN CONT
 3 13³ ALT TIP DE CONT

3) Tabela TIP DOCUMENT

COD_D	NUME_D
0	ALTE TIPURI
1	CARTE DE IDENTITATE
2	BULETIN DE IDENTITATE
3	PAȘAPORT
4	ADEVERINȚĂ PROVIZORIE
5	LEGITIMAȚIE PROVIZORIE

4) Tabela FORME DE ORGANIZARE

COD_S	NUME_S
AFJ	ALTĂ FORMĂ JURIDICĂ DE ORGANIZARE DIN ROMÂNIA
ASF	ASOCIAȚIE FAMILIALĂ
CON	CONCESIUNE
INC	ÎNCHIRIERE
LOC	LOCAȚIE DE GESTIUNE
OC1	ORGANIZAȚII COOPERATISTE MEȘTEȘUGĂREȘTI
OC2	ORGANIZAȚII COOPERATISTE DE CONSUM
OC3	ORGANIZAȚII COOPERATISTE DE CREDIT
PFA	PERSOANĂ FIZICĂ AUTORIZATĂ
RA	REGIE AUTONOMĂ
SA	SOCIETATE COMERCIALĂ PE ACȚIUNI
SCA	SOCIETATE COMERCIALĂ ÎN COMANDITĂ PE ACȚIUNI
SCS	SOCIETATE COMERCIALĂ ÎN COMANDITĂ SIMPLĂ
SNC	SOCIETATE COMERCIALĂ ÎN NUME COLECTIV
SRL	SOCIETATE COMERCIALĂ CU RĂSPUNDERE LIMITATĂ
XXX	ALTĂ FORMĂ JURIDICĂ DE ORGANIZARE DIN STRĂINĂTATE

5) Tabela TIP DE LEGĂTURĂ

COD_L	NUME_L
0	ALT TIP DE LEGĂTURĂ
1	DELEGAT
2	GARANT
3	PERSOANĂ GIRATĂ
4	CO-TITULAR

3 5³ MANDATAR
 3 6³ PROCURATOR
 3 7³ ASOCIAT
 3 8³ ÎMPUTERNICIT
 3

6) Tabela MODALITATE DE PLATĂ

3 COD_M 3 NUME_M
 3 0³ ALT INSTRUMENT DE PLATĂ
 3 1³ NUMERAR
 3 2³ CEC NEBARAT
 3 3³ CEC BARAT
 3 4³ CEC DE VIRAMENT
 3 5³ CEC CERTIFICAT
 3 6³ CEC DE CĂLĂTORIE
 3 7³ ALTE TIPURI DE CEC
 3 8³ ORDIN DE PLATĂ (VIRAMENT)
 3 9³ CAMBIE - BILET LA ORDIN
 3 10³ CAMBIE - TRATA
 3 11³ ALTE TIPURI DE CAMBIE
 3 12³ CARD DE DEBIT
 3 13³ CARD DE CREDIT
 3 14³ CARD DE RETRAGERE NUMERAR
 3 15³ CARD DE GARANTARE CEC
 3 16³ CARD MULTIFUNCȚIONAL
 3 17³ ALTE TIPURI DE CARD
 3 18³ CERTIFICAT DE DEPOZIT
 3

7) Tabela NATURA TRANZACȚIEI

3 COD_TR 3 NUME_TR
 3 1³ VÂNZARE
 3 2³ CUMPĂRARE
 3 3³ TRANSFER
 3 4³ CESIUNE
 3 99³ TRANZACȚII DE ALTĂ NATURĂ
 3

8) Tabela OBIECTUL TRANZACȚIEI

³ COD_OB ³	NUME_OB
³ 1 ³	BANI
³ 2 ³	ACȚIUNI
³ 3 ³	TITLURI DE VALOARE
³ 4 ³	POLIȚE DE ASIGURARE
³ 5 ³	VALORI MOBILIARE
³ 6 ³	METALE PREȚIOASE
³ 7 ³	PIETRE PREȚIOASE
³ 99 ³	ALT OBIECT AL TRANZACȚIEI

9) Tabela TIP OPERAȚIUNE

³ COD_OP ³	NUME_OP
³ 10 ³	ÎNCASĂRI DIN VÂNZĂRI MARFĂ (RA, SC CU CAPIT. ST & COOP)
³ 15 ³	ÎNCASĂRI DIN VÂNZĂRI MARFĂ (SC CAPIT. PRIV., MIXT, AS. AGR.)
³ 18 ³	ÎNCASĂRI DIN SERVICII (RA, SC CU CAP. DE STAT & COOP)
³ 19 ³	ÎNCASĂRI DIN SERVICII (SC CAP. PRIV., MIXT, AS. AGR.)
³ 20 ³	ÎNCASĂRI DIN VÂNZĂRI LOCUINȚE
³ 24 ³	ÎNCASĂRI DIN IMPOZITE, TAXE, ASIGURĂRI
³ 25 ³	ÎNCASĂRI DIN SCHIMB VALUTAR
³ 28 ³	ÎNCASĂRI DIN VÂNZĂRI ACȚIUNI & DEPUNERI DE CAPITAL
³ 32 ³	DIVERSE ÎNCASĂRI
³ 36 ³	ÎNCASĂRI DE LA UNITĂȚILE CEC
³ 37 ³	DEPUNERI ÎN CONTUL PERSONAL
³ 38 ³	ÎNCASĂRI DE LA UNITĂȚILE DE POȘTĂ
³ 41 ³	ÎNCASĂRI DE NUMERAR DE LA ALTE UNITĂȚI BANCARE
³ 46 ³	DEPUNERI ÎN CONT PRIN POȘTĂ
³ 48 ³	ÎNCASĂRI DIN IMPOZITE ȘI TAXE PRIN CEC
³ 50 ³	PLATĂ SALARII ȘI ALTE DREPTURI SALARIALE
³ 52 ³	RESTITUIRI DE CAPITAL ȘI DIVIDENDE
³ 54 ³	PLĂȚI CU CARACTER SOCIAL (ALOC., INDEMNIZ., AJUT.)
³ 62 ³	CREDITE PERSOANE FIZICE, CREDITE ÎN NUMERAR PERSOANE JURIDICE
³ 63 ³	CUMPĂRĂRI ȘI CONTR. PRODUSE AGRICOLE DE LA PRODUCĂTORII PARTIC.
³ 70 ³	DIVERSE PLĂȚI

75³ SCHIMB VALUTAR
 77³ RESTITUIRI DIN CONTURI PERSOANE FIZICE LA BĂNCI
 80³ PENSII
 86³ PLĂȚI CĂTRE CEC
 88³ PLĂȚI CĂTRE UNITĂȚILE DE POȘTĂ
 91³ NUMERAR REMIS ALTOR UNITĂȚI BANCARE
 99³ ALTE OPERAȚIUNI

10) Tabela ENTITĂȚI RAPORTOARE

COD_RP³ NUME_RP
 0³ ALTĂ ENTITATE RAPORTOARE
 1³ BANCA
 2³ SUCURSALA UNEI BĂNCI STRĂINE
 3³ INSTITUȚIE DE CREDIT
 4³ SOCIETATE DE INVESTIȚII
 5³ SOCIETATE DE ADMINISTRARE A INVESTIȚIILOR
 6³ FOND DE INVESTIȚII
 7³ SOCIETATE DE DEPOZITARE/DE CUSTODIE
 8³ SOCIETATE DE VALORI MOBILIARE
 9³ FOND DE PENSII
 10³ ALTĂ INSTITUȚIE FINANCIARĂ
 11³ SOCIETATE DE FINANȚARE A TRANZACȚIILOR COMERCIALE
 12³ SOCIETATE DE LEASING
 13³ SOCIETATE DE EMITERE A MIJLOACELOR ELECTR. DE PLATĂ
 14³ SOCIETATE DE ADMIN. A MIJLOACELOR ELECTR. DE PLATĂ
 15³ CASĂ DE SCHIMB VALUTAR
 16³ SOCIETATE DE CONSULTANȚĂ
 17³ SOCIETATE DE INTERMEDIERE OPERAȚIUNI FINANCIARE
 18³ SOCIETATE DE ASIGURĂRI/REASIGURĂRI
 19³ AGENT ECONOMIC ÎN DOM. JOCURILOR DE NOROC/AMANET
 20³ PERSOANĂ CARE ACORDĂ ASISTENȚĂ JURIDICĂ/NOTARIALĂ
 21³ PERSOANĂ CARE ACORDĂ ASISTENȚĂ CONTABILĂ
 22³ PERSOANĂ CARE ACORDĂ ASISTENȚĂ FINANCIAR-BANCARĂ
 23³ PERSOANE IMPLICATE ÎN PROCESUL DE PRIVATIZARE

BANCA NATIONALA A ROMANIEI**Norma nr. 3 din 26 februarie 2002
privind standardele de cunoastere a clientelei**

In temeiul prevederilor art. 2 alin. (2) si ale art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Bancii Nationale a Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, si ale art. 45 si 55 din Legea bancara nr. 58/1998, cu modificarile si completarile ulterioare, avand in vedere prevederile Legii nr. 21/1999 pentru prevenirea si sanctionarea spalarii banilor si necesitatea diminuarii riscului reputational*), operational, de credit, de lichiditate si de conformare la cerintele legii, precum si protejarea sigurantei si stabilitatii bancilor si, prin aceasta, a integritatii sistemului bancar,

*) Posibilitatea ca publicitatea negativa facuta practicilor de afaceri ale unei banci si/sau persoanelor legate de aceasta - actionari, parteneri de afaceri etc. -, indiferent daca este conforma realitatii sau nu, sa cauzeze o pierdere a increderii in integritatea bancii.

Banca Nationala a Romaniei emite prezentele norme.

CAPITOLUL I**Dispozitii generale**

Art. 1. - (1) Prezentele norme se aplica bancilor, persoane juridice romane, si reprezinta un cadru general pentru elaborarea de catre acestea a politicilor si procedurilor proprii de cunoastere a clientelei, ca parte esentiala a unei gestiuni prudente a riscului si a unor sisteme eficiente de control intern.

(2) Prezentele norme se aplica in mod corespunzator si sucursalelor din Romania ale bancilor straine.

Art. 2. - In scopul asigurarii desfasurarii activitatii bancare in conformitate cu cerintele legii, inclusiv cu legislatia privind prevenirea si sanctionarea spalarii banilor si cu regulile unei practici bancare prudente si sanatoase, bancile trebuie sa adopte politici si proceduri eficiente de cunoastere a clientelei, denumite in continuare programe de cunoastere a clientelei, care sa promoveze inalte standarde etice si profesionale si sa previna folosirea bancii de catre clientii acesteia pentru desfasurarea unor activitati de natura infractionala sau a altor activitati contrare legii.

Art. 3. - (1) Pentru scopul prezentelor norme, termenul client include:

a) orice persoana fizica, persoana juridica sau entitate fara personalitate juridica ce are deschis la banca un cont prin care sunt derulate operatiuni care implica primirea sau distribuirea de fonduri;

b) orice persoana fizica, persoana juridica sau entitate fara personalitate juridica in numele careia este deschis un astfel de cont;

c) orice persoana fizica, persoana juridica sau entitate fara personalitate juridica ce are legatura cu o tranzactie financiara in care banca este implicata si care poate genera un risc reputational sau de alta natura pentru aceasta.

(2) Termenul client va fi inteles in cel mai larg sens, astfel incat sa includa, fara a fi limitativ:

a) orice beneficiar direct sau indirect al unui cont de disponibilitati, de depozit, de credit sau al unui alt cont prin care sunt derulate operatiuni care implica primirea sau distribuirea de fonduri;

b) orice persoana sau entitate care este beneficiarul real al tranzactiilor derulate de intermediarii de profesie, cum ar fi organismele de plasament colectiv in valori mobiliare, fondurile de pensii ori alte entitati ale caror active sunt administrate de societati de administrare, beneficiarul real al tranzactiilor derulate prin conturile administrate de avocati, societati de valori mobiliare, agenti de bursa pentru clientii acestora, beneficiarul real al tranzactiilor derulate prin conturi deschise pe numele unui imputernicit sau al unei persoane interpuse;

c) bancile corespondente;

d) orice persoana imputernicita sa opereze in conturile unui client al bancii.

Art. 4. - (1) Programele de cunoastere a clientelei trebuie sa aiba in vedere toate operatiunile bancii care implica primirea sau distribuirea de fonduri ale clientilor, cuprinzand, fara a fi limitative:

a) deschiderea de conturi curente, de depozit, de economii, de credit, de card;

b) deschiderea de conturi de evidenta a valorilor mobiliare;

c) inchirierea de casete de siguranta;

d) efectuarea tranzactiilor cu valori mobiliare ori cu alte instrumente financiare, valuta, metale si pietre pretioase, a caror valoare depaseste 10.000 euro in echivalent;

e) operatiuni cu numerar care depasesc 10.000 euro in echivalent;

f) acordarea de credite si operatiuni cu efecte de comert.

(2) Operatiunile cu numerar sunt considerate operatiunile efectuate la ghiseul bancii sub forma de schimb valutar, vanzare-cumparare de metale pretioase, subscriere de obligatiuni, vanzarea de cecuri de calatorie, incasare de cecuri si alte asemenea operatiuni.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplica in cazul deschiderii de conturi pentru colectarea fondurilor in vederea constituirii capitalului social al unei societati, cu exceptia cazului in care banca suspecteaza ca operatiunea are drept scop spalarea banilor.

Art. 5. - Cerintele privind cunoasterea clientelei se aplica si in cazul tranzactiilor in care banca este angajata si care pot genera pentru aceasta o expunere semnificativa la riscul reputational sau de alta natura, decurgand din calitatea partenerului sau contractual sau a oricarei alte persoane fizice ori entitati care are o legatura cu tranzactia respectiva.

CAPITOLUL II

Elemente esentiale ale programelor de cunoastere a clientelei

SECTIUNEA 1

Programele de cunoastere a clientelei

Art. 6. - Fiecare banca va elabora un program propriu de cunoastere a clientelei, care sa corespunda naturii, marimii, complexitatii si intinderii activitatii sale si sa fie adaptat la gradul de risc asociat categoriilor de clienti pentru care aceasta presteaza servicii bancare.

Art. 7. - Programele de cunoastere a clientelei trebuie sa cuprinda cel putin urmatoarele:

a) o politica de acceptare a clientului;

b) proceduri de identificare a clientului si de incadrare a acestuia in categoria de clientela corespunzatoare;

c) modalitati de intocmire si pastrare a evidentelor corespunzatoare;

- d) monitorizarea operatiunilor derulate prin conturi in scopul detectarii tranzactiilor suspecte si procedura de raportare a acestora;
- e) modalitati de abordare a tranzactiilor in si/sau din jurisdicțiile in care nu exista reglementari corespunzatoare in domeniul prevenirii spalarii banilor;
- f) proceduri si sisteme de verificare a modului de implementare a programelor elaborate si de evaluare a eficientei acestora;
- g) programe de pregatire a personalului in domeniul cunoasterii clientelei.

Art. 8. - Programele de cunoastere a clientelei trebuie sa fie elaborate in forma scrisa si sa fie aprobate de consiliul de administratie al fiecarei banci. Aceste programe de cunoastere a clientelei trebuie sa fie cunoscute de intregul personal implicat si sa fie reanalizate periodic de consiliul de administratie in vederea adaptarii lor corespunzatoare.

SECTIUNEA a 2-a

Politica de acceptare a clientelei

Art. 9. - (1) Bancile trebuie sa elaboreze politici clare de acceptare a clientului, prin care sa se stabileasca cel putin categoriile de clientela pe care banca isi propune sa le atraga, tipurile de produse si servicii care pot fi furnizate fiecarei categorii de clientela, procedurile graduale de acceptare a clientelei stabilite in functie de riscul asociat diferitelor categorii de clienti si care sa includa si o descriere a categoriilor de clienti cu un grad de risc potential mai ridicat decat nivelul mediu acceptat de banca.

(2) La elaborarea politicilor de acceptare a clientului se va avea in vedere ca banca sa intre in relatii de afaceri si sa furnizeze produsele oferite numai in functie de calitatea clientului, care va fi evaluata indiferent de gradul de expunere a bancii la riscul de credit.

Art. 10. - Bancile care ofera servicii bancare complexe, denumite in practica internationala private banking, trebuie sa manifeste o vigilenta sporita fata de categoria de clientela careia ii sunt oferite astfel de servicii; toti clientii noi facand parte din aceasta categorie trebuie sa fie aprobati atat in cadrul structurii organizatorice care gestioneaza acest tip de clientela, cat si de cel putin o persoana cu competente in managementul riscului clientelei, insarcinata in acest sens.

Art. 11. - Decizia de a intra in relatii de afaceri cu clientii cu un grad de risc potential mai ridicat trebuie luata exclusiv la nivelul consiliului de administratie al bancii sau, dupa caz, la nivelul comitetului de directie, in functie de competentele acordate acestuia.

SECTIUNEA a 3-a

Identificarea clientului

1. Principii generale

Art. 12. - (1) Bancile trebuie sa stabileasca o procedura sistematizata pentru verificarea identitatii noilor clienti si a persoanelor care actioneaza in numele acestora si sa nu intre in relatii de afaceri pana cand identitatea noului client nu este verificata in mod corespunzator.

(2) Bancile nu vor deschide si nu vor opera conturi anonime pentru care identitatea titularului nu este cunoscuta si evidentiata in mod corespunzator.

Art. 13. - Bancile trebuie sa obtina toate informatiile necesare pentru a stabili identitatea fiecarui nou client, scopul si natura preconizata a serviciilor bancare ce urmeaza sa fie prestate de banca pentru respectivul client. Volumul si natura

informatiilor solicitate vor fi in functie de tipul potentialului client - persoana fizica, societate comerciala - si de natura si volumul preconizat ale operatiunilor ce urmeaza sa fie derulate prin intermediul bancii.

Art. 14. - Politicile de identificare a clientelei trebuie sa fie aplicate in egala masura atat in cazul conturilor deschise si mentinute pe numele clientului bancii, cat si in cazul conturilor nenominative pentru care identitatea titularului, cunoscuta de banca, este inlocuita in documentatia subsecventa printr-un cod numeric sau de alta natura, in vederea asigurarii unui grad sporit de confidentialitate.

Art. 15. - In cazul conturilor de depozit si de economii bancile trebuie sa verifice identitatea oricarei persoane care efectueaza depuneri in cont sau retrageri de sume care depasesc 10.000 euro in echivalent.

Art. 16. - In cazul efectuarii operatiunilor prevazute la art. 4 alin. (1) lit. d) si e), a caror valoare se situeaza sub limita de 10.000 euro in echivalent, banca trebuie sa verifice identitatea clientului/clientilor in situatiile in care sunt suspiciuni ca mai multe asemenea operatiuni au o legatura intre ele si fac parte dintr-o singura tranzactie care a fost astfel divizata in scopul evitarii cerintelor de identificare.

Art. 17. - Daca banca suspecteaza ca o operatiune are drept scop spalarea banilor, aceasta trebuie sa verifice identitatea clientului, indiferent de valoarea operatiunii sau de incidenta prevederilor referitoare la exceptia de la cerinta identificarii, prevazuta la art. 4 alin. (3).

2. Cerinte generale de identificare

Art. 18. - (1) Bancile vor stabili identitatea clientului pe baza unui document oficial sau a altui document de identificare si vor inregistra in evidente corespunzatoare identitatea clientilor lor, inclusiv a clientilor ocazionali.

(2) Bancile vor acorda o atentie speciala in cazul clientilor nerezidenti si al clientilor care nu se prezinta personal la banca.

Art. 19. - Bancile vor depune diligentele necesare pentru verificarea informatiilor furnizate de client in cadrul procedurii de identificare. Verificarea se poate realiza prin observarea directa a locatiei la adresa indicata, prin schimb de corespondenta si/sau accesarea numarului de telefon furnizat de client, verificarea informatiilor furnizate de client cu cele inscrise pe facturile remise la plata sau prin orice alta metoda.

Art. 20. - (1) In cazul clientilor persoane fizice bancile trebuie sa solicite si sa obtina cel putin urmatoarele informatii:

- a) numele si prenumele si, dupa caz, pseudonimul;
- b) adresa domiciliului si/sau resedinta;
- c) data si locul nasterii;
- d) codul numeric personal sau, dupa caz, un alt element unic de identificare similar;
- e) numele/denumirea angajatorului sau natura activitatii proprii;
- f) sursa fondurilor;
- g) specimenul de semnatura.

(2) Bancile vor urmari ca documentele pe baza carora se verifica identitatea clientilor sa fie din categoria celor mai greu de falsificat sau de obtinut pe cale ilicita sub un nume fals, cum sunt documente originale de identitate, emise de o autoritate oficiala, care sa includa o fotografie a titularului, eventual o descriere a persoanei si semnatura acesteia, ca de exemplu carti de identitate, pasapoarte.

(3) In vederea incadrarii corespunzatoare in categoriile de clienti stabilite de banca si pentru asigurarea indeplinirii in mod corespunzator a obligatiilor de raportare ale bancii potrivit legislatiei in vigoare, informatii suplimentare care pot fi solicitate se vor referi la nationalitate sau la tara de origine a clientului, pozitia publica sau politica detinuta si altele.

Art. 21. - (1) Identificarea clientilor persoane juridice sau entitati fara personalitate juridica se realizeaza prin obtinerea, de la client sau de la un registru public ori din ambele surse, a documentelor care au stat la baza inmatricularii ori inregistrarii acestora si a unui extras la zi din acel registru; in cazul absentei unei cerinte de inregistrare, identificarea se va realiza pe baza documentelor de constituire, inclusiv a autorizatiilor de functionare si/sau a rapoartelor de audit.

(2) Procedura de identificare a clientului va consta cel putin in:

a) verificarea existentei legale a entitatii, respectiv daca aceasta este inregistrata in registrul comertului sau, dupa caz, intr-un alt registru public, si obtinerea de informatii privind denumirea, forma juridica, adresa sediului social, tipul si natura activitatii desfasurate, identitatea administratorilor/directorilor si prevederile care reglementeaza puterile acestora de angajare a entitatii;

b) verificarea oricarei persoane care sustine ca actioneaza in numele clientului, pentru a se stabili ca aceasta este autorizata/imputernicita in acest sens, si identificarea persoanei in cauza.

Art. 22. - (1) In scopul asigurarii unei cat mai bune cunoasteri a clientului bancile pot solicita informatii suplimentare referitoare la situatia financiara, structura entitatii si la identitatea persoanelor fizice in beneficiul carora sunt desfasurate operatiuni prin intermediul entitatii respective.

(2) Pentru verificarea unor informatii furnizate de client bancile pot solicita confirmarea acestora de catre terte persoane.

Art. 23. - (1) Bancile trebuie sa intocmeasca si sa pastreze evidente adecvate privind identitatea clientilor, care sa cuprinda copii de pe documentele de identificare si/sau de pe alte documente, care sa furnizeze cel putin informatiile prevazute la art. 20 alin. (1) si la art. 21 alin. (2), masurile intreprinse in scopul verificarii realitatii informatiilor, analizele si evaluarile legate de clientul respectiv, iar in cazul clientilor cu un grad de risc potential mai ridicat, aprobarile prevazute la art. 11 si la art. 44 lit. c).

(2) Bancile vor asigura accesul departamentului de control intern si al auditorului independent la evidentele intocmite.

3. Cerinte specifice de identificare

Art. 24. - (1) Bancile trebuie sa ia masurile necesare pentru a obtine informatii cu privire la adevarata identitate a persoanelor in beneficiul carora este deschis un cont sau este derulata o tranzactie.

(2) Daca exista suspiciuni asupra faptului ca un client este si beneficiarul real al contului si al operatiunilor derulate prin acesta, bancile trebuie sa manifeste diligenta necesara pentru stabilirea identitatii beneficiarului real. In acest sens ele vor solicita clientului sa completeze o declaratie conform formularului prevazut in anexa la prezentele norme, prin care acesta sa declare identitatea beneficiarului real.

Art. 25. - Formularul de declaratie poate fi intocmit de catre banci intr-o forma agreata de acestea, care sa corespunda propriilor cerinte si poate fi redactat in una sau mai multe limbi de circulatie internationala, dar trebuie sa includa cel putin textul cuprins in formularul prevazut in anexa la prezentele norme.

Art. 26. - Bancile trebuie sa manifeste suspiciune cu privire la identitatea beneficiarului real in situatii cum ar fi:

a) cand clientul imputerniceste o persoana cu care, in mod evident, nu are relatii apropiate sa efectueze operatiuni prin contul sau deschis la banca;

b) cand valoarea fondurilor sau a activelor implicate intr-o operatiune dispusa de un client este disproportionala in raport cu situatia financiara a acestuia, cunoscuta de banca;

c) cand banca observa si alte situatii neobisnuite pe parcursul derularii relatiilor sale cu un client.

Art. 27. - Banca trebuie sa solicite clientului sa dea o declaratie cu privire la identitatea beneficiarului real in forma prevazuta in anexa la prezentele norme, in urmatoarele cazuri:

a) operatiuni cu numerar, a caror valoare excede 10.000 euro in echivalent;

b) in cazurile in care banca intra in relatii cu clientii prin corespondenta sau prin alta modalitate care nu implica prezentarea clientului la banca.

Art. 28. - Daca, dupa completarea declaratiei, suspiciunile privind informatiile furnizate in scris de catre client persista si nu pot fi inlaturate prin clarificari suplimentare, banca va refuza sa intre in relatii cu clientul respectiv sau sa efectueze operatiunea solicitata.

Art. 29. - In cazul deschiderii si mentinerii unor conturi detinute in comun de mai multi titulari bancile trebuie sa dispuna de o evidenta cuprinzand identitatea tuturor beneficiarilor contului.

Art. 30. - In situatia deschiderii de conturi in numele unei alte persoane, care actioneaza ca intermediar - imputernicit, persoana interpusa, administrator al fondurilor, custode, tutore -, banca trebuie sa solicite si sa obtina informatiile si documentele corespunzatoare cu privire la identitatea intermediarului si a persoanelor beneficiare in contul carora acesta actioneaza, precum si detalii privind natura imputernicirii.

Art. 31. - (1) In cazul deschiderii de conturi administrate de intermediari de profesie - societati de administrare - in numele unor entitati, cum ar fi fonduri mutuale, fonduri de pensii sau alte asemenea entitati, precum si de conturi administrate de avocati sau agenti de bursa pentru o categorie de clienti, se vor avea in vedere urmatoarele:

a) in cazul conturilor deschise pe numele unor organisme de plasament colectiv in valori mobiliare, care au mai mult de 50 de investitori, informatiile privind identitatea beneficiarilor trebuie obtinute numai in cazul investitorilor care detin direct sau indirect cel putin 5% din activele respectivului organism;

b) in cazul conturilor deschise pe numele unui organism de plasament colectiv, la care numarul investitorilor este mai mic de 50, se vor solicita informatii cu privire la identitatea tuturor beneficiarilor;

c) in cazul conturilor deschise pe numele unui intermediar, pentru care exista subconturi care pot fi atribuite fiecarui client al acestuia, banca trebuie sa aplice procedurile de identificare prevazute de prezentele norme pentru fiecare beneficiar al contului detinut de intermediar.

(2) Bancile trebuie sa accepte deschiderea unor asemenea conturi numai cu conditia ca ele sa fie in masura sa stabileasca daca intermediarul a aplicat proceduri corespunzatoare de identificare si daca acesta dispune de sisteme adecvate de alocare a activelor din cont pe fiecare beneficiar. La evaluarea procedurilor intermediarului banca trebuie sa aplice criteriile prevazute la art. 32.

(3) Cand intermediarul nu este in masura sa furnizeze bancii informatiile solicitate cu privire la beneficiari sau cand acesta nu este supus unor standarde echivalente celor prevazute in prezentele norme, banca nu va intra in relatii cu respectivul intermediar.

Art. 32. - (1) In cazul acceptarii unui nou client pe baza datelor de identificare furnizate de alte banci sau de o terta parte, care intermediaza contactul clientului cu banca, aceasta trebuie sa se asigure de calitatea procedurilor de identificare aplicate

de intermediar. La evaluarea calitatii procedurilor banca va avea in vedere urmatoarele cerinte:

a) asigurarea ca procedurile intermediarului sunt conforme cu standardele minime referitoare la cunoasterea clientelei si cel putin la fel de riguroase ca cele implementate de banca;

b) incheierea unei intelegeri cu intermediarul, prin care bancii sa i se permita sa verifice procedurile urmate de intermediar pentru cunoasterea clientelei;

c) obligativitatea transmiterii catre banca a tuturor informatiilor si a altor documente de identificare obtinute de intermediar in cadrul procedurilor proprii de identificare.

(2) Responsabilitatea ultima pentru cunoasterea clientelei revine intotdeauna bancii.

Art. 33. - (1) In cazul relatiilor incepute prin corespondenta sau prin intermediul mijloacelor moderne de telecomunicatii - telefon, e-mail, Internet - bancile trebuie sa aplice clientilor in cauza procedurile de identificare si standardele de monitorizare aplicabile clientilor disponibili sa se prezinte personal la banca.

(2) In cazul unor astfel de relatii banca trebuie sa verifice realitatea adresei si a numarului de telefon indicate la art. 19 sau prin orice alta metoda considerata oportuna de catre banca. Cu ocazia primei vizite a clientului la banca, aceasta va solicita documentele corespunzatoare pentru identificarea clientului si va intocmi evidentele corespunzatoare.

(3) In vederea realizarii unei cat mai bune cunoasteri a acestei categorii de clientela bancile pot lua anumite masuri, cum ar fi:

a) certificarea documentatiei transmise bancii, inclusiv a specimenului de semnatura, in special in cazul clientilor nerezidenti, de catre o sucursala a bancii sau de un intermediar de incredere;

b) solicitarea unor documente suplimentare;

c) acceptarea clientului ca urmare a introducerii acestuia de catre un intermediar care indeplineste cerintele prevazute la art. 32;

d) solicitarea ca prima plata sa fie derulata in numele clientului printr-un cont de la o alta banca care este supusa unor standarde similare de identificare si verificare a clientelei.

Art. 34. - Bancile vor acorda o atentie speciala in cazurile in care intra in relatii de corespondent sau continua asemenea relatii cu o banca inregistrata intr-o jurisdictie care a fost identificata ca nefiind cooperanta in domeniul prevenirii spalarii banilor.

SECTIUNEA a 4-a

Monitorizarea clientelei

Art. 35. - Monitorizarea clientelei se realizeaza cel putin prin urmatoarele activitati: actualizarea permanenta a evidentelor privind identitatea clientilor, reevaluarea periodica a calitatii procedurilor de identificare aplicate de intermediari si monitorizarea tranzactiilor si a conturilor in vederea determinarii si raportarii tranzactiilor suspecte in conformitate cu procedurile interne ale bancii.

Art. 36. - (1) Bancile trebuie sa asigure o revizuire periodica a informatiilor detinute cu privire la client si sa realizeze o actualizare permanenta a evidentelor intocmite la inceputul relatiei; in functie de evolutia relatiei cu fiecare client bancile vor proceda la reincadrarea acestora in categoriile de clientela corespunzatoare.

(2) Schimbarile ulterioare in informatiile furnizate vor fi verificate si inregistrate in mod corespunzator.

(3) Daca apar in mod frecvent schimbari substantiale in structura clientilor persoane juridice sau a altor entitati fara personalitate juridica ori a detinatorilor acestora, banca trebuie sa realizeze verificari ulterioare.

(4) Revizuirea poate avea loc atunci cand se deruleaza o tranzactie semnificativa, cand cerintele referitoare la documentatia necesara pentru fiecare client se modifica in mod semnificativ sau cand exista o modificare importanta in modul de operare a contului.

(5) In situatiile in care exista lipsuri in informatiile detinute despre un client existent ori cand exista indicii sau banca suspecteaza ca informatiile furnizate nu corespund realitatii, aceasta trebuie sa ia masurile necesare pentru ca toate informatiile relevante sa fie obtinute cat mai curand posibil.

(6) In situatia in care nu pot fi obtinute informatiile solicitate sau in cazul in care se constata ulterior ca informatiile furnizate de client nu corespund realitatii, banca va depune diligentele necesare pentru incheierea relatiilor cu clientul respectiv si, dupa caz, va raporta despre aceasta autoritatilor competente si Bancii Nationale a Romaniei.

Art. 37. - Bancile trebuie sa reevalueze periodic calitatea procedurilor de identificare aplicate de intermediar pentru a se asigura ca acestea indeplinesc cerintele prevazute de prezentele norme.

Art. 38. - (1) Bancile trebuie sa asigure monitorizarea activitatii clientului prin urmarirea tranzactiilor efectuate de acesta prin toate conturile sale, indiferent de tipul contului si unitatile teritoriale ale bancii unde sunt deschise acestea.

(2) Programul trebuie sa prevada un grad de monitorizare a tranzactiilor derulate prin conturi, care sa fie raportat la gradul de risc asociat diferitelor categorii de clienti.

Art. 39. - In vederea asigurarii unei monitorizari eficiente a tranzactiilor si a conturilor bancile trebuie sa cunoasca activitatea clientului astfel incat sa poata identifica tranzactiile care ies din tiparele obisnuite ale operatiunilor derulate de acesta prin conturile bancare.

Art. 40. - Procedura de determinare a activitatii obisnuite sau preconizate a clientului trebuie sa aiba in vedere tipul de cont care a fost deschis. In acest sens banca trebuie sa realizeze o clasificare a clientelei in mai multe categorii, avand in vedere factori cum ar fi:

- a) tipul contului;
- b) tipul tranzactiilor derulate prin diferitele tipuri de conturi;
- c) numarul si volumul tranzactiilor derulate prin cont;
- d) riscul unei activitati ilicite asociat diferitelor tipuri de conturi si de tranzactii derulate prin cont.

Art. 41. - Pentru toate conturile bancile trebuie sa aiba in functiune sisteme de detectare a operatiunilor neobisnuite sau suspecte. Aceasta se poate realiza prin stabilirea unor parametri in interiorul carora se situeaza tranzactiile obisnuite care pot fi derulate prin tipurile de conturi respective, cum ar fi: limite valorice pe tip de tranzactie, de client sau de cont, domeniul de activitate in cazul persoanelor juridice si al altor entitati. In acest caz monitorizarea va viza tranzactiile care nu se incadreaza in parametrii stabiliti.

Art. 42. - (1) Programul trebuie sa prevada un sistem de determinare a tranzactiilor suspecte si o procedura de raportare a acestora persoanei desemnate potrivit art. 47 alin. (2) si autoritatilor competente. Banca trebuie sa se concentreze asupra tipurilor de tranzactii care nu se incadreaza in tiparele obisnuite si sa izoleze tranzactiile care prezinta factori de risc ce necesita o evaluare ulterioara. Aparitia unor suspiciuni depinde de volumul activelor sau veniturilor, de tipul tranzactiilor, circumstantele economice, reputatia tarii de origine si de plauzibilitatea explicatiilor oferite de client.

(2) Tranzactiile suspecte pot include:

- a) tranzactiile care nu se circumscriu tiparelor obisnuite, inclusiv datorita frecventei neobisnuite a retragerilor ori depunerilor operate in cont;
- b) tranzactiile complexe, de o valoare semnificativa, care implica depuneri si retrageri de mari sume de bani;
- c) transferuri externe sau alte operatiuni care nu par sa aiba un sens economic, comercial sau legal, inclusiv transferuri externe care nu se circumscriu activitatii statutare a clientului sau care sunt ordonate de clienti care nu sunt angajati in activitatea statutara.

(3) Circumstantele si scopul unor asemenea tranzactii trebuie sa fie examinate cat mai curand posibil, inclusiv pe baza unor documente suplimentare solicitate clientului pentru justificarea tranzactiei, constatarile sa fie consemnate in scris si sa fie disponibile verificarilor ulterioare. Tranzactiile vor fi raportate persoanei desemnate potrivit art. 47 alin. (2).

Art. 43. - Pentru categoria clientilor cu un risc potential mai ridicat este necesar sa se monitorizeze majoritatea sau, dupa caz, toate tranzactiile derulate prin conturile acestora. La stabilirea persoanelor care se incadreaza in aceasta categorie se vor lua in considerare:

- a) tipul clientului - persoana fizica, persoana juridica;
- b) tara de origine;
- c) pozitia publica sau pozitia importanta detinuta;
- d) conturile asociate acestuia;
- e) specificul activitatii desfasurate de client;
- f) sursa fondurilor;
- g) alti indicatori de risc.

Art. 44. - Pentru clientii cu un risc potential mai ridicat:

a) banca trebuie sa dispuna de sisteme adecvate de gestiune a informatiei care sa furnizeze personalului de conducere si de control intern informatii in timp util, necesare pentru identificarea, analizarea si monitorizarea efectiva a acestor conturi; sistemele implementate trebuie sa evidentieze cel putin lipsa sau insuficienta documentatiei corespunzatoare la deschiderea contului, tranzactiile neobisnuite derulate prin contul clientului si situatia agregata a tuturor relatiilor clientului cu banca;

b) personalul de conducere insarcinat cu serviciile bancare pentru clientii respectivi trebuie sa aiba cunostinta de circumstantele personale ale acestora si sa acorde atentie sporita informatiilor provenite de la terte parti in legatura cu aceste persoane;

c) tranzactiile de mare valoare ale acestor clienti trebuie aprobate la nivelul consiliului de administratie al bancii sau, dupa caz, al comitetului de directie.

Art. 45. - (1) Banca va putea refuza efectuarea operatiunilor considerate suspecte si nu va efectua operatiunile care sunt contrare legii sau care nu pot fi justificate corespunzator.

(2) Operatiunile suspecte se vor raporta de catre banca la Banca Nationala a Romaniei - Directia supraveghere. Raportarea va cuprinde elemente de identificare a clientului, sumele implicate in operatiune, justificarea operatiunii, motivele pentru care operatiunea solicitata este considerata suspecta si orice alte informatii considerate relevante de catre banca. In cazul in care banca suspecteaza ca fondurile isi au izvorul in activitati criminale, aceasta va raporta si altor autoritati competente.

SECTIUNEA a 5-a Managementul riscului

Art. 46. - (1) Fiecare banca trebuie sa isi stabileasca politici si proceduri corespunzatoare pentru asigurarea implementarii unui program eficient de cunoastere a clientelei. In acest sens prin reglementarile interne trebuie sa se asigure cel putin:

- a) separarea responsabilitatilor;
- b) supravegherea periodica a gestiunii informatiei, a sistemelor si controlului acestora;
- c) o strategie de pregatire a personalului in domeniul standardelor de cunoastere a clientelei si a programelor proprii elaborate pe baza acestora.

(2) Bancile vor evalua noile produse si servicii din perspectiva riscurilor asociate acestora, inclusiv a riscului de a fi folosite de clienti ca mijloc pentru desfasurarea unor activitati de natura infractionala

Art. 47. - (1) Bancile trebuie sa stabileasca in mod explicit responsabilitatile prin reglementari interne, astfel incat sa se asigure ca politicile si procedurile sunt utilizate in mod eficient. Procedura de raportare a tranzactiilor suspecte trebuie sa fie clar stabilita, in forma scrisa, si aduse la cunostinta intregului personal.

(2) Banca trebuie sa desemneze un functionar responsabil cu coordonarea si monitorizarea respectarii procedurilor stabilite.

Art. 48. - (1) Procedurile de control intern ale bancii trebuie sa cuprinda o evaluare independenta a politicilor si procedurilor proprii ale bancii privind cunoasterea clientelei, inclusiv din punct de vedere al conformarii la cerintele legii si ale altor reglementari aplicabile.

(2) Controlul intern trebuie sa evalueze periodic eficienta procedurilor si politicilor stabilite, inclusiv nivelul de pregatire a personalului, sa faca propuneri pentru inlaturarea deficientelor constatate si sa urmareasca modul de rezolvare a concluziilor si a propunerilor formulate.

(3) Responsabilitatile personalului insarcinat cu exercitarea controlului intern trebuie sa includa monitorizarea permanenta a performantelor personalului prin testarea prin sondaj a respectarii conformitatii cu normele interne si revizuirea rapoartelor privind cazurile exceptionale, in vederea attentionarii conducerii bancii sau consiliului de administratie in cazul in care se considera ca procedurile stabilite privind cunoasterea clientelei nu sunt respectate.

(4) Conducerea bancii trebuie sa se asigure ca departamentul de control intern dispune de personal adecvat, cu experienta in asemenea politici si proceduri.

Art. 49. - (1) Bancile trebuie sa aiba un program continuu de pregatire a personalului, astfel incat personalul implicat in relatia cu clientii sa fie pregatit in mod adecvat. Programul de pregatire si continutul acestuia pe diferite sectoare trebuie sa fie adaptat necesitatilor fiecărei banci.

(2) Cerintele de pregatire a personalului trebuie sa fie focalizate diferit in cazul noilor angajati, lucratorilor de la ghiseu, personalului din departamentul de control intern si al personalului implicat in relatia cu noii clienti. Personalul nou-angajat trebuie instruit in legatura cu importanta programelor de cunoastere a clientelei si cu cerintele minime ale bancii in acest domeniu. Personalul de la ghiseu, care vine in contact direct cu publicul, trebuie instruit sa verifice identitatea noilor clienti, sa manifeste in permanenta vigilenta in administrarea conturilor clientilor existenti si sa detecteze tipurile de activitati suspecte.

(3) Personalul va fi instruit periodic, cel puțin o dată pe an și ori de câte ori se considera necesar, pentru a se asigura că acesta cunoaște responsabilitățile care îi revin și pentru a fi ținut la curent cu noile progrese în domeniu, astfel încât să se asigure implementarea consecventă a programelor stabilite.

CAPITOLUL III

Implementarea programelor de cunoaștere a clienței în contextul tranzacțiilor transfrontaliere

Art. 50. - (1) Banca trebuie să asigure implementarea programelor de cunoaștere a clienței în toate unitățile sale teritoriale și filialele atât din țară, cât și din străinătate și să verifice periodic conformitatea acestora atât cu cerințele prevăzute de prezentele norme, cât și cu standardele țării gazdă, pentru ca programele sale să opereze eficient pe plan global.

(2) Banca trebuie să dispună de proceduri de evaluare a vulnerabilității la riscul reputațional, operațional, de concentrare și de conformare la cerințele legii pentru unitățile sale teritoriale și să implementeze măsuri speciale de securitate, dacă este cazul.

(3) Evidențele referitoare la cliența, existente la nivelul fiecărei unități teritoriale sau filiale, trebuie să fie în mod corespunzător ținute și disponibile în cazul verificărilor realizate de controlul intern și al inspecțiilor efectuate de Banca Națională a României.

Art. 51. - Dacă legile și reglementările din țară gazdă - în mod special dispozițiile referitoare la secretul bancar - împiedică implementarea cerințelor prevăzute de prezentele norme, unitățile teritoriale și filialele din străinătate ale băncii vor respecta standardele țării gazdă, dar vor informa banca și, prin intermediul acesteia, Banca Națională a României asupra diferențelor existente.

CAPITOLUL IV

Supravegherea respectării cerințelor privitoare la cunoașterea clienței

Art. 52. - (1) Consiliul de administrație al fiecărei bănci trebuie să fie pe deplin angajat într-o strategie eficientă de cunoaștere a clienței și să implementeze o politică clară cu privire la comportamentul etic și profesional în relația cu cliența, care să fie aduse la cunoștința întregului personal al băncii.

(2) Deciziile privind derularea unor operațiuni pentru clienții cu un risc potențial mai ridicat și a oricăror tranzacții în care banca este implicată și cărora le este asociat un grad de risc mai mare trebuie luate la nivelul consiliului de administrație al băncii sau, după caz, al comitetului de direcție. Deciziile trebuie să fie fundamentate pe o documentație adecvată și o analiză a tuturor circumstanțelor operațiunii/tranzacției respective în vederea determinării riscurilor asociate și să cuprindă, dacă este cazul, măsuri suplimentare de protecție prin care să se asigure diminuarea acestor riscuri.

Art. 53. - Conducerea băncii și ceilalți membri ai consiliului de administrație sunt răspunzători pentru:

- a) elaborarea și implementarea unui program eficient de cunoaștere a clienței;
- b) asigurarea pregătirii corespunzătoare a personalului implicat;
- c) realizarea controlului asupra respectării programelor stabilite și eficienței politicilor, procedurilor și sistemelor implementate;

d) efectuarea sau angajarea bancii in tranzactii fara realizarea unei analize corespunzatoare, pe baza programelor stabilite si a riscurilor asociate tranzactiilor respective;

e) efectuarea sau angajarea bancii in tranzactii atunci cand stiau sau trebuiau sa stie ca tranzactiile prezinta un risc semnificativ pentru banca, periclitand credibilitatea si viabilitatea bancii prin administrarea necorespunzatoare a fondurilor acesteia;

f) nerespectarea altor prevederi cuprinse in prezentele norme.

Art. 54. - Bancile trebuie sa asigure personalului insarcinat cu activitatea de supraveghere accesul la intreaga documentatie legata de clienti si tranzactiile derulate prin conturile acestora, inclusiv la orice analiza pe care banca a facut-o pentru detectarea tranzactiilor neobisnuite sau suspecte ori pentru a determina gradul de risc asociat unei tranzactii in care este implicata banca.

Art. 55. - (1) Pentru nerespectarea prevederilor prezentelor norme Banca Nationala a Romaniei va aplica sanctiunile prevazute la art. 69 din Legea bancara nr. 58/1998, cu modificarile ulterioare, si/sau va dispune, dupa caz, masuri de remediere, conform art. 70 din aceeași lege.

(2) Aplicarea sanctiunilor de catre Banca Nationala a Romaniei nu inlatura raspunderea penala, civila sau de alta natura, dupa caz, a persoanelor sanctionate.

CAPITOLUL V

Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 56. - (1) Bancile trebuie sa pastreze, cel putin 5 ani, toate evidentele de inregistrare a tranzactiilor, atat a celor efectuate in tara, cat si in strainatate, care sa le permita sa furnizeze cu usurinta toate informatiile cerute de autoritatile competente. Asemenea evidente trebuie sa fie suficiente pentru a permite o reconstituire a tranzactiei - inclusiv suma si tipul valutei - si pentru a furniza, daca este necesar, probe pentru incriminarea faptelor de natura penala.

(2) Evidentele realizate cu privire la identificarea clientelei - copii sau inregistrari ale documentelor de identitate originale -, dosarele de cont si corespondenta de afaceri vor fi pastrate de catre banca cel putin 5 ani dupa inchiderea contului sau dupa incheierea relatiei cu clientul. Aceste documente trebuie sa fie disponibile, in conditiile prevazute de lege, autoritatilor competente in domeniul investigarii si incriminarii faptelor de natura penala si autoritatii de supraveghere.

Art. 57. - (1) In termen de 3 luni de la data intrarii in vigoare a prezentelor norme bancile vor adopta si vor implementa programe de cunoastere a clientelei, adaptate specificului activitatii fiecareia.

(2) In acest sens, in termenul aratat bancile vor asigura identificarea clientilor existenti si intocmirea evidentelor corespunzatoare.

GUVERNATORUL BANCII NATIONALE A ROMANIEI,
MUGUR CONSTANTIN ISARESCU

Bucuresti, 26 februarie 2002.

Nr. 3.

ANEXA

Numarul contului Client*)

.....
.....

DECLARATIE privind identitatea beneficiarului real

Subsemnatul client declar pe propria raspundere, sub sanctiunea legii:

- a) ca subsemnatul este beneficiarul real al fondurilor/activelor detinute in contul aratat;
- b) ca beneficiarul real/beneficiarii reali este/sunt:

Numele si prenumele/denumirea Adresa domiciliului/sediului social si tara

.....
.....
.....
.....

Subsemnatul client se obliga sa comunice bancii orice modificare referitoare la cele declarate.

Locul si data

.....

Semnatura clientului

.....

N.B.: Banca isi rezerva dreptul de a refuza efectuarea tranzactiilor ordonate de client/de a inceta relatiile cu clientul in cazul unor declaratii false sau daca are suspiciuni cu privire la realitatea celor declarate de client.

*) Se va completa cu numele si prenumele/denumirea clientului, adresa domiciliului/sediului social.

GUVERNUL ROMÂNIEI**Ordonanță de urgență nr. 141 din 25 octombrie 2001
pentru sancționarea unor acte de terorism și a unor fapte
de încălcare a ordinii publice****Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 691 din 31 octombrie 2001**

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. - (1) Constituie acte de terorism:

a) infracțiunile de omor prevăzute în art. 174-176 din Codul penal, vătămare corporală și vătămare corporală gravă prevăzute în art. 181 și art. 182 din Codul penal, precum și lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută în art. 189 din Codul penal:

b) infracțiunile prevăzute în art. 106-109 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată;

c) infracțiunile de distrugere prevăzute în art. 217 și art. 218 din Codul penal;

d) infracțiunile de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, nerespectare a regimului materialelor nucleare și a altor materii radioactive, precum și nerespectare a regimului materiilor explozive, prevăzute în art. 279, art. 2791 și art. 280 din Codul penal, atunci când sunt săvârșite în scopul tulburării grave a ordinii publice prin intimidare, prin teroare sau prin crearea unei stări de panică.

(2) În cazul infracțiunilor prevăzute la alin. (1) maximul pedepsei prevăzute de lege se majorează cu 5 ani, fără a se putea depăși maximul general.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

Art. 2. - (1) Constituie acte de terorism și se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi faptele de a introduce sau răspândi în atmosferă, pe sol, în subsol sau în apă produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător, precum și amenințările cu bombe sau cu alte materii explozive, dacă acestea au ca scop tulburarea gravă a ordinii publice prin intimidare, prin teroare sau prin crearea unei stări de panică.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunii prevăzute la alin. (1).

Art. 3. - Înțelegerea în vederea săvârșirii de acte de terorism se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 4. - Amenințarea unei persoane sau colectivități, prin orice mijloace, cu răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 5. - Alarmarea, fără un motiv întemeiat, a unei persoane sau a publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice, prin corespondență, telefon sau orice alte mijloace de transmitere la distanță, care privește răspândirea sau folosirea de produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine dintre cele prevăzute la art. 4, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 6. - (1) Competența de a judeca în primă instanță infracțiunile prevăzute la art. 1 și 2 aparține tribunalului.

(2) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 1 și 2 urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror.

Art. 7. - Operatorii serviciilor de poștă și telecomunicații au obligația de a comunica, de îndată, ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației, la cererea scrisă a acestuia, informațiile necesare în vederea identificării persoanelor care au săvârșit infracțiunile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 8. - Nerespectarea de către operatorii de poștă și telecomunicații a obligației prevăzute la art. 7 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 500.000.000 lei.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul Justiției, Rodica Mihaela Stănoiu
Ministru de Interne, Ioan Rus

București, 25 octombrie 2001.
Nr. 141.